

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

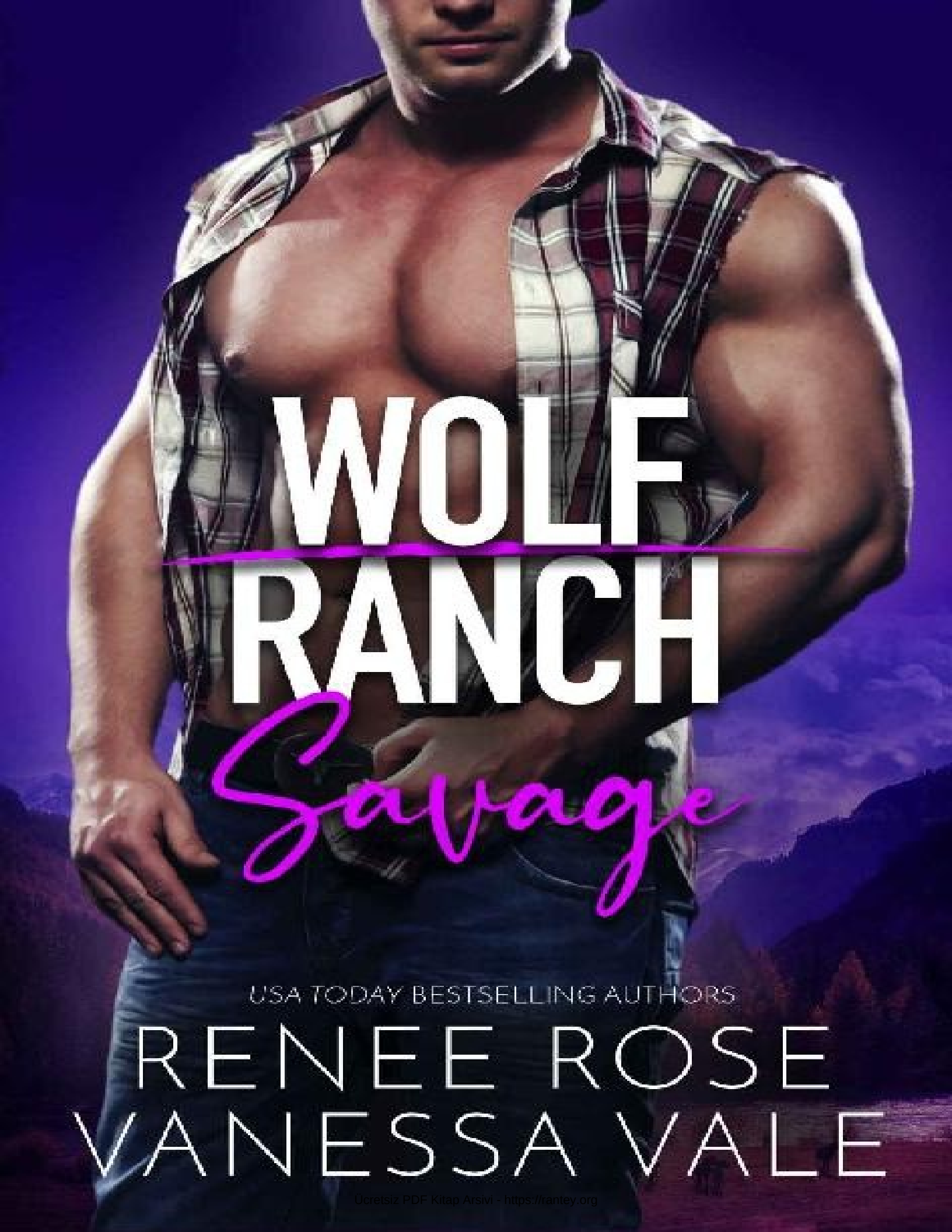
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

WOLF RANCH

Savage

USA TODAY BESTSELLING AUTHORS

RENEE ROSE
VANESSA VALE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

KURT ÇİFTLİĞİ: VAHŞİ

KURT ÇİFTLİĞİ - KİTAP 4

RENEE ROSE
VANESSA VALE

Wolf Ranch: Savage

Telif Hakkı © 2020 Bridger Media ve Wilrose Dream Ventures LLC tarafından

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, işletmelerle, şirketlerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, her iki yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Kapak tasarımı: Bridger Medya

Kapak grafiği: BigStock: Studio10Artur; Depo Fotoğrafları: tolstnev

BEDAVA RENEE ROSE KİTAPLARI İSTER MİSİNİZ?

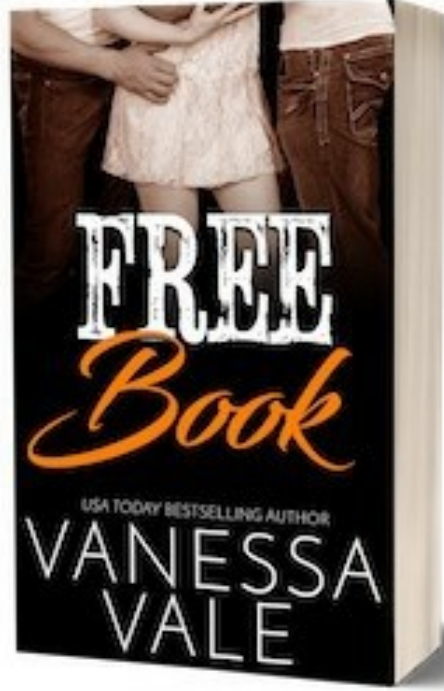
Renee Rose'un haber bültenine kaydolun ve ÜCRETSİZ KİTAPLAR alın. Ücretsiz hikayelere ek olarak, özel fiyatlar, özel önizlemeler ve yeni çıkan kitaplarla ilgili haberler de alacaksınız.

<https://www.subscribepage.com/alphastemp>

BEDAVA VANESSA VALE KİTABI ALIN!

Yeni çıkan kitaplardan, ücretsiz kitaplardan, özel fiyatlardan ve diğer yazar çekilişlerinden ilk siz haberdar olmak için Vanessa'nın

posta listesine katılın. <http://freeromanceread.com>

İÇİNDEKİLER

Bölüm 1	Bölüm
2	Bölüm 3
Bölüm 4	Bölüm
5	Bölüm 6
Bölüm 7	Bölüm
8	Bölüm 9
Bölüm 10	Bölüm
11	Bölüm 12
Bölüm 13	Bölüm
14	Bölüm 15
Bölüm 16	Bölüm
17	Bölüm 18
Bölüm 19	Bölüm
20	Bölüm 21
Bölüm 22	Bölüm
23	Bölüm 24
Bölüm 25	Bölüm
26	Sonsöz

[ÜCRETSİZ Renee Rose Kitapları](#)
[İster misiniz? Ücretsiz Vanessa](#)
[Vale Kitabı Alın! Ayrıca Renee](#)
[Rose tarafından](#)
[Ayrıca Vanessa Vale](#)
[Renee Rose Hakkında](#)
[Vanessa Vale](#)
[Hakkında](#)

C LINT

COOPER VALLEY'S LONE SALOON, Cody's, sarhoş insanlar ve şekil değiştirenlerden oluşan bir karışımla doluydu. Country müziğin tınısı, insanların mekanik boğa üzerinde cesaretlerini test ettikleri arka köşeden gelen uğultu ve bağırışlarla birlikte havayı dolduruyordu. Dökülen biranın ve güçlü kolonyanın kokusu bana geniş açık alanlar dilettiler. Bir viski daha attım ve sarışın hemşirenin sırasını beklemek için pistte ilerleyişini izledim. Tipsiz insanlar genelde bana göre değildir ama bu seferki çok tatlıydı. Yemyeşil ağzı kaygısız bir gülümsemeyele ardına kadar açıldı, kovboy şapkası kafasında yamuk duruyordu. Giydiği bir çift sıcak pembe kovboy çizimleri ve kısa kot eteği onu bardaki en seksi numara yapıyordu. Mekanik boğayı kıskanıyordum. Eğer binmek isterse, benim aletimle daha çok eğlenebilirdi. Ona bunun sözünü verebilirdim.

Elbette sürü kardeşim Boyd, hemşireyi eşinin bekârlığa veda partisinden alıkoyma isteğine kesinlikle karşı çıkacaktır. Biz erkeklerin çöktüğü parti.

Boyd ve Colton arkadaşları ve gruptaki diğer kadınlarla birlikte bir limuzine binmişlerdi. Onları yakalamıştım çünkü insan dişileri bir içki mekanında korumasız bırakmak mümkün değildi. Boyd ve Colton arkadaşlarına göz kulak oluyorlardı ama konsey infazcısı olarak herkesi her zaman güvende tutmak benim gizli görevimdi. Audrey artık sürüye aitti ve Colton'ın kız kardeşini koruyucu bir şekilde izlemesi, ona yaklaşan her erkeğe hırlaması, uygun bir yatay yüzey bulur bulmaz çiftleşeceğini hissettiriyordu.

Şanslı piçler.

Bir kadeh daha kabul ettim ve kadehimi birkaç metre ötede duran ve eşini koruyan Boyd'a kaldırdım. *Hamile* eşini.

Yine şanslı piç. Kendini beğenmiş herifin nasıl olup da bir insanı eş olarak bulduğu, onu sahiplendiği ve karnına bir bebek koyduğu beni aşırıyordu. Yıllardır ortalıkta yoktu. Bir rodeo etkinliği için eve dönmüş ve sevimli bir kadın doğum uzmanı tarafından kementle bağlanmıştı.

Peki ya ben? İçkiyi su gibi içiyor, kurdumun henüz kendi eşimi bulamadığım için duyduğum tedirginliği bastırmaya çalışıyordum. Boyd ve Colton'dan daha yaşlıyım ve bir sürü

Sadece Cooper Vadisi'nde değil, infazcı olarak seyahat ederken de fırsatım oldu. Bir eş bulmak için çoğu şekil değiştiren erkekten daha fazla erişimim vardı.

Şimdi, insan dişilerine odaklanmış Kurt kardeşlere bakarken, belki de yanlış yerlere baktığımı fark ettim.

Bir kurdun eş olarak bir insanı seçebileceğini fark etmemiştim ama belli ki seçmişler. Mantıksal olarak bana hiç mantıklı gelmiyordu ama biyolojiyi inkâr etmek mümkün değildi. Boyd emindi. Colton da oldukça emin görünüyordu.

Kurt çocuklardan gözümü ayırdım ve boğanın üzerindeki Becky'ye bir göz attım. Evet, kalçalarına kadar inen jean eteğiyle bu ateşli küçük kız, sikimin kot pantolonumun fermuarına acıyla bastırmasına neden oldu. Mekanik boğadan atlayan sevimli, çakırkeyif hemşire Becky'ye doğru bir insan erkeği -aslında üç insan erkeği- yaklaştı. Kurdum hırladı.

Erkeklerin içki içen bir dişiden faydalanmasından hoşlanmıyordum. Özel olarak korumam gereken dişî olmayabilirdi ama burada grubumuzla birlikteydi ve bu sarhoş haldeyken herhangi bir erkeğin onu pençelemesine izin verirsem lanetlenirdim. Ayık olsa bile.

İki parmak viskiyi yudumladım ve bardan uzaklaştım, bakışlarım minyon sarışına yapışmış halde kalabalığın arasından yolumu seçtim.

"-Neden bir dahaki sefere beni gezdirmiyorsun?" dedi bir pislik ona. "Neden geçmeme izin vermiyorsun?" diye kaşlarını kaldırarak karşı çıktı.

Güzel. Düşündüğüm kadar sarhoş değilmiş. Kendi başının çaresine bakabileceğini bilmek hoşuma gitti. Yine de ona destek olmak zorunda hissettim. Bu benim kurt DNA'mda ve infazcı iş tanımımda vardı.

"Bayanı duydunuz." Kalın sesim kalabalığı yarıp geçti ve dört kafa şaşkınlıkla bana doğru döndü - Becky'nin ve güzel hemşirenin dikkatini çekmek için yarışan üç insan adam. Becky'nin alanına girmedim, diğer adamların teklif etmediği odayı ona vermek istiyordum.

Mekanik boğa alanını çevreleyen parmaklığın yanındaki yerinden bana gülümsüyordu. Mavi gözleri beni görmekten zevk aldığını gösteriyordu ve onu boşaltmamdan zevk aldıklarında nasıl görüneceklerini merak ediyordum. Parmaklarımla, ağzımla ya da aletimle olması umurumda değildi. Onu istediği her şekilde tatmin edecektim.

"Teşekkür ederim, Clint."

Adımı bilmesinin şaşkınlığını üzerimden atmam bir saniye sürdü ve o anda söz konusu pislik benimle küçük hemşiremin arasına girdi. Evet, küçük hemşirem çünkü gözümü ona dikmişim. Ama bu pislikler beni engellemeye çalışıyorlardı ve bu da hiç hoşuma gitmiyordu. Becky ile uğraşıyor olmaları da beni mutlu etmiyordu.

"Bayanı biraz rahat bırakın," diye homurdandım. Sürümüzün alfası, patronum ve en iyi arkadaşım Rob, insanlarla kavga etmemizden hoşlanmazdı. Elbette, o ve Şekil Değiştiren Konseyi beni haydut şekil değiştirenlerle ya da kuralları hatırlatmaya ihtiyacı olanlarla ilgilenmem için gönderiyordu ama bu farklıydı. Burası kalabalık bir yaz gecesinde Cody'nin yeri. Kurtların üstün gücünü göstermenin cazibesi çok güçlüydü ama bir insana gerçekten zarar verme ya da daha kötüsü doğamızı ifşa etme ihtimali artacaktı. Yollarımızı gizli tutmaya dikkat ediyordum ama kimse bir dişîyle, şekil değiştirenle ya da insanla sevişemezdi.

Asla geri adım atmayacaktım.

Özellikle de nutsack beni ittiğinde. Onun yetersiz gücüne gülmemeye çalıştım. Ben on beş santim daha uzun ve bir torba yem daha ağır olmalıydım. Yine de taşakları vardı. Bunu ona vermeliydim. Hala-

Bir yumruğunu gömleğine sardım ve onu kaldırıp sarsmak için kullandım. "Kaybol, pislik. Bayan geçmesine izin vermeni istedi."

Bir yumruk attı. Savruluşunu kaçıramazdım ve ondan kaçmak istedim. Bir tane de geri atmak. Ama alfamı kızdırma düşüncesi aklımdan geçiyordu, bu yüzden kıpırdamadım ve yumruğu tam

Burun.

Meh. Kırmıştı. Her neyse. Biraz acımişti ama birkaç saat içinde iyileşirdi. Önemli bir şey değil.

En kötü darbe egoma gelmişti, o da söz konusu pisliği burada, barda pataklamamı istiyordu. Ama ona yapmak istediğim şey onu hastanelik edecekti ve bu büyük bir hayırdı.

Lanet olası insanlar.

İçimi çektim ve parmaklarımı boğazına doladım. Ellerim büyük ve güçlüydü. Onu aynı anda hem sıkıp hem de ayaklarından kaldırabilirdim. Yüzümden kan akıyordu ama adam morarıyor, nefes nefese kalıyor ve yere uzanmak için tekmeler savuruyordu. Becky aramızdaki mesafeyi kapatana kadar birkaç vuruş bekledim, tatlı bir "Clint" ile kolumu çekti. Ancak o zaman adamı bıraktım.

Düşmesine izin verdim ve hemen onu görmezden gelerek tüm dikkatimi küçük sarışına yönelttim. "İyi misin şekerim? Buraya gel."

Dramatik bir şey yapmayı planlamamıştım, ama bir an önümde durdu, başını arkaya eğdi, böylece mavi gözleri benimkilerle buluştu, pembe botları ve mini eteği içinde sevimli görünüyordu, sonra bir balayı kucağında kollarımdaydı.

"Clint!" diye bağırdı gülerek.

Kalabalığın arasından tuvaletlere doğru ilerledim çünkü temizlenmem gerekecekti. Kan umurumda bile değildi. Bir hemşire olarak onun da umurunda olduğundan şüpheliydim ama yine de. Sağ tarafta tuvaletlerin kapısı vardı, sol tarafta ise bir depo. Rahatsız edilmeyeceğimiz sol tarafı seçtim.

Kapıyı açıp onu içeri taşıdıktan sonra onu düşürmek istemediğim için ani dramatik heyecanım devam etti. Ancak raflarla kaplı duvarları aydınlatmak için düğmeyi bulduğumda onu tekrar ayaklarının üzerine yatırdım. Kapıyı kilitledim - onunla bir şey yapmayı planladığım için değil. Sadece rahatsız edilmek istemedim. Evet, hepsi bu. Küçük hemşireyle kesintisiz yalnız zaman geçirmek istediğimden değildi.

"Vay canına, iyi misin? O adam tam bir pislikti." Nefes nefese kalmış sesi bal ve ipek gibi gövdeyi sarmıştı. Hayatımda gördüğüm en güzel mavi gözlerle bana baktı. "Seni hastaneye götürsek iyi olacak."

Ona sıırttım çünkü endişesi çok tatlıydı. Kanama çoktan durmuştu, ben de lavaboya gidip paspasın sapını ittim ve hızla yıkandım. Dispenserden birkaç kâğıt havlu çekerek yüzümü kuruladım. Çıtçıtli tişörtümde biraz kan vardı ama yıkayıcıya girene kadar hiçbir yere gitmiyordu. Yine de eğer isterse çıkarabilirdim. Evet, çıkarırdım.

Yüzümü onunkine yaklaştırmak için eğildim. "Benim için ayarlayabilirsin şekerim ve doktorları atlayabiliriz. Hatta istersen *doktorculuk* bile oynayabiliriz."

Odayı aydınlatan tek ampulün ışığında bile fark edemediğim kızarıklığına sıırttım.

"Ah, şey, bilmiyorum-" dedi ama yine de başparmaklarını burnumun kemiği boyunca hizalamak için uzandı. Hızlı bir hareketle onu yerine oturttu. Hiç irkilmedi, bu görev karşısında gözünü bile kırpmadı.

Burnumu bir tavşan gibi oynattım. "Bunu benim için yapabileceğini biliyordum."

"İyi misin?" Elleri göğsüme doğru kaydı. Bu dokunuş içimde garip bir şeyler uyandırdı. Elbette, aletimi sertleştirdi, ama daha fazlasıydı. Bir bağlantı. Bunun viskiyle bir ilgisi olmalı. Şekil değiştirenler çok çabuk ayılırdı ama yine de. Genelde insan kadınlara bu kadar *içgüdüsel* tepki vermezdim. "Araya girmen çok centilmenceydi."

Birden burnuma yediğim yumruğun koku alma duyumu bozmamış olmasını diledim çünkü kurdum onu koklamak için can atıyordu. *Burnu girerim çok güzel kokuyordu.*

Şeker gibi tatlı. Her yerde.

"Ben iyiyim, şekerim." Ellerim kendi rızasıyla belini buldu. Ona dokunmamalıydım. Hele de içkiliyken.

Ben de içiyordum.

Ayrıca, sürü kardeşimin eşiyle en iyi arkadaşıtı.

Ama beli avuçlarımın altında mükemmel hissediliyordu. Kemiklerinin üzerinde et vardı ve o yumuşak, gür kıvrımların her santimini hissetmek için kaşındım. Mavi bakışları benimkilere kilitlenmişti ve yumuşak ve hızlı bir şekilde nefes alıyordu, küçük pantolonlar, daha ağır hale getirmek için onu duvara doğru itmek istememe neden oldu. "Sen mi?"

"Ben iyiyim," dedi hızla, gözleri büyümüştü. "İyiden de iyiyim." Dudaklarını yaladı. "Aslında, şu anda senden tahrik olmuş durumdayım."

Kesinlikle evet. Ne istediğini bilen ve ihtiyaçlarını dile getirmekten korkmayan bir kadın. Onun dürüstlüğü karşısında sikim sertleşti.

"O adamı tek elinle boğma şeklin çok kötüydü." Başını kapalı kapıya doğru eğdi. Neyse ki kalın ahşap, bardan gelen gürültüyü ve müziği bastırıyordu.

Neredeyse inleyecektim. Aletim taş gibi sertleşmişti ve bana o kadar yaklaşılmıştı ki vücut ısını, yumuşak kıvrımlarını sadece birkaç santimetre ötemde hissedebiliyordum. Ufak tefek, baştan çıkarıcı bir avuçtu.

"Şekerim, kendimi kontrol etmemi zorluyorsun." Sözlerime rağmen onun yumuşak bedenini kendime doğru çektim. "İşleri ne kadar ileri götürmek istesem de, ikimiz de içki içiyoruz, bu yüzden başımızı belaya sokmadan önce seni eve götürsem iyi olacak."

Göz kapakları yarıya inmiş bir halde bana gülümsedi. "Bela, hmm?" diye mırıldandı. "Ya aradığım şey belaysa?"

Bu sefer inlememin kaçtığından oldukça emindim. Vay canına. *Sikeyim.*

Daha önce de teklif edilmişim. Becky'yle konuşurken sikimden ön sperm akıyordu. Tamamen giyinikti ve öpüşmemiştik bile.

"O kadar da sarhoş değilim." O dolgun göğüslerini kaburgalarımın üstüne bastırdı. "Son bir saattir su içiyorum."

Derin bir nefes aldım ama... hiçbir şey yoktu. Kahretsin, hayatımda bir dişi koklamayı hiç bu kadar istememiştim. Neden o pislik burnuma yumruk atmak zorundaydı ki? Aminin kokusunu alabilir, ıslak olup olmadığını tek bir nefesle anlayabilirdim. Başka bir yol bulmalıydım... Parmaklarım bu iş için kaşınıyordu.

Beynim allak bullak oldu; kadınlarla, özellikle de insanlarla başıma hiç gelmeyen bir şeydi bu. Lanet olsun, aletim devreye girdi. Sonra bildiğim tek şey, onu kaldırmak için şekil değiştiren gücümü kullandım ve onu kullanıldığını varsaydığım bir masanın üzerine koydum... bilseydim ya da umursasaydım cehennem. Ayrılmış kalçalarının arasından geçerken masanın varlığına şükrediyordum. Kot eteği yukarı sıyrılmıştı ve sıcak pembe külotunun ipucunu ve ıslak bir noktayı gözden kaçıramazdım.

Evet, benim için ıslanmıştı. Dudaklarımı yaladım, tadına bakmaya hevesliydim.

Nefes nefese bir heyecan kıkırdaması çıkardı ve yüzümü kendi yüzüne yaklaştırmak için bir elini başımın arkasına bağladı. Kurdumun ve benim ihtiyacımız olan *evet buydu.*

Sarhoş değildi. Öyle demişti ve davranışları ateşli, azgın bir kadının davranışlarıydı, sarhoş değil. Depoda ondan faydalanmaya çalışmıyordum. Bu son derece centilmenlik dışı olurdu. Belki de o benden faydalanıyordu. Ve bu benim için kesinlikle sorun değildi.

Öpücüğün tatlılığına hazırlıksızdım. Yoğunluğuna. Dudakları yumuşaktı ve hafif bir çilek ve votka tadı vardı. Aceleci dili dudaklarımın arasından geçti ve o ana kadar zar zor tutunduğum halde bu benim felaketim oldu.

Birden kendimi tutamadım. Almam gerekenden daha fazla alkol almış olmalıyım. Ya da belki

kendi eşime sahip olmayı dilediğimi düşünüyordum, ama birden odağım bu andan başka bir şeye daraldı. Önümdeki bu küçük tatlı insan, ağzını benim için açmıştı.

Ve aldım da.

Ona *sahiptim*. Ve onun.

Bana karşı kıvranana kadar küçük hemşireyi öptüm, ayak bilekleri arkamdan bağlandı ve beni en tatlı noktasına doğru çekti.

"Clint," diye inledi dudaklarıma karşı, sesi ihtiyaçtan titriyordu.

"Evet, şekerim?" Çenesini tuttum, parçasını bitirir bitirmez dudaklarımı tekrar onunkilerin üzerinde gezdirmeye hazırdım. Hâlâ hiçbir koku alamıyordum, bu da beni deli ediyordu. Sadece lezzetli koktuğunu biliyordum. Hatta yenilebilir.

Gözleri kot pantolonumdaki şişkinliğe kaydı. Çıkıntı pembe saten külotuna doğru bastırıyordu. "Bana orada ne paketlediğini göster," diye mırıldandı, sesi boğuktu.

Yapmamalıydım. Yapmayacaktım, ama aletim buna öncülük ediyordu.

Ben daha ona bunu yapmamamız gerektiğini nasıl söyleyeceğime karar veremedenden becerikli parmakları düğmeyi açıp fermuarı indirdi.

"Ah, şekerim, içmek *ve-oh*." Sıkı yumruğuyla aletimin tabanını kavrayıp çekiştirdiğinde son hecede boğuldum. O minik parmaklar beni sıkıca kavradı.

"Prezervatifin var mı kovboy?" Gülümsemesi bilgili ve emindi, dokunuşu niyetliydi. Aletim için planları vardı.

İçimden bir zevk ürpertisi geçti. O bana mastürbasyon yaparken ben onun elinde uzadım. Pre-cum parmaklarının üzerine damladı.

Beynim zevk için zar zor işlem yapabiliyordu, sinapslar yavaş ve kıvılcımlıydı, ama sonunda arka cebime uzandım ve bir prezervatif çıkardım. "Evet, hanımefendi."

Benden aldı ve dişleriyle yırtarak açtı, sonra lastiği taktı. Yerine oturtmayı bitirip bitirmediğini bile bilmiyordum çünkü içimde volkanik bir arzu fırtınası koptu. Onun içinde olmak istiyordum. *Hem de hemen*. Etrafımdaki amının sıkı, sıcak ısınısını hissetmek istiyordum. Onu uçurumun kenarından sikerken aldığı zevkin dalgalarını hissetmek istiyordum.

"Buraya gel," diye homurdandım, belime sarılması için onu kaldırdım. Her bir kış yanağını kavrayarak, sırtı duvara dayanana kadar onu döndürdüm.

"Tanrım, evet." Omuzlarıma yapıştı, külotunu kenara itip sıcaklığına gömülürken kendini tuttu.

Evet. *Evet*.

Depoyu bir hırıltı doldurdu. Cody'nin dans pistinden gelen müziğin gümbürtüsü azaldı. Görüşüm miyop seviyesine kadar daraldı. Aletimle duvara çivilediğim bu tatlı, istekli insana vurmaktan başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

Özellikle de küçük anlaşma sesleri çıkarmaya başladığında. *Uhn. Uhn. Clint*.

Oh, kahretsin. Çok iyi hissettirdi. Mükemmel. Çok doğru.

Neden insanlarla daha sık stres atmıyordum ki? Kesinlikle buna değerci. Aletimi onun tatlı sıcaklığına sonuna kadar gömdüm, geri çekildim ve tekrar derinlere soktum. Onu yakından izledim, nasıl ihtiyacı varsa öyle verdiğimden emin oldum. Onu incitmekten korktuğum için istediğim kadar sert vurmama izin vermedim. Ama önemli değildi. Onu becermek hala cennet gibi hissettiriyordu. Onu her doldurduğumda, hızlı ve sert bir şekilde itene kadar biraz daha kontrolümü kaybettim, kalçalarımı onunkine yakın tuttum, böylece onu duvara çarpmayacaktım.

Tırnakları omuzlarıma batıyor, bacakları arkamdan sıkıca sarılıyor, kovboy çizmelerinin topukları kışma batıyordu. Beni deli eden o sesleri çıkarmaya devam etti.

Kahretsin, hiç bu kadar iyi olmamıştı. Bu kadar vahşi, sanki onun için neredeyse *vahşiymişim* gibi. "Boşalacağım, şekerim. Yakın mısın?" Onu geride bırakmamın imkanı yoktu.

"*Şimdi kovboy,*" diye emretti, sanki bunu söylemek için bekliyormuş gibiydi.

Çıglıkları kulaklarımı doldururken hızlandım, girip çıkmaya başladım. Bir hırıltıyla boşaldım - bir insanın duymasına asla izin vermemem gereken türden bir ses, ama bunun bir önemi yoktu çünkü kafasındaki düşünceleri söküp atıyordum. Çıglıkları benimkilerle eşleştirdi ve salondaki herhangi birinin burada neler olduğunu bileceğinden hiç şüphem yoktu. Daracık amcığı sikimi bir eldiven gibi sıkıyor, zonkluyor ve döllerini için sağlıyordu. Ve prezervatifi dolduracak kadar çok vardı. Ona sahip olduğum her şeyi verdim ve taşaklarım boşalana kadar bırakmadım.

"Ah kader, bu iyiydi," diyebilirdim görüşüm netleşmeye başladığında. Onu tekrar ayağa kaldırırken nefesimi zor tutuyordum.

Küçük insan bana gülümsedi. Yanakları kızarmış, gözleri buğulanmıştı ve onu bu hale getirdiğimi bildiğim için aletim yeniden sertleşmeye başladı. "Kesinlikle öyleydi."

Yavaşça dışarı çıktım, prezervatifi çöpe attım, sonra kendimi uzaklaştırdım ve o külotunu düzelterip eteğini aşağı indirirken pantolonumu yukarı çektim. Onu neredeyse hiç görmemiştim ve bir tur daha istiyordum ama bir dahaki sefere onu çıplak yakalayacaktım. Üstünü düzeltti, saçlarını düzeltti. Kendini toparlamış gibi görünebilirdi ama dışarıdaki herhangi biri onun sadece tatmin olduğunu anlayabilirdi.

Bu beni çok ukala bir milyon dolar gibi hissettirdi. Ona tekrar o ışıltıyı vermek istedim. Ve yine, neden rastgele insanlarla yatmayı alışkanlık haline getirmediğimi aniden hatırladım.

Duyguları vardı. Gerçek eşimi beklerken biriyle tam olarak bir ilişkiye giremezdim. Ne kadar ateşli bir sikiş olursa olsun, o benim eşim değildi. Ve asla bir eşim olmayabilirdi.

Kahretsin.

Becky'nin bu olaydan zarar görmemesini umuyordum. "Seni eve bırakmamı ister misin?" diye sordum. "Bir şişe su?" İşler birden garipleşti.

"Hayır." Becky yanımdan hızla geçip kapının kilidini açtı. "Limuzinle geldim, unuttun mu?" Omzunun üzerinden baktı ve bana bir gülümseme sundu. *Bana* güven veriyordu. "Bu konuda garip davranma, tamam mı? Birlikte olduk. İkimizin de hoşuna gitti. Hikayenin sonu."

"Tamam." Ona yetiştim ve dışarı çıkmasına eşlik etmek için elimi kalçasına attım. "Kesinlikle keyif aldım." Kafamın tepesi neredeyse uçmuştu. Kapıyı açtım, gerçekliğin sesleri tekrar etrafımıza çarpıyordu.

Olması gerekenden çok daha fazla zevk aldım. Sikim o ateşli amcıkdan daha fazlasını istiyordu, bu kesinlikle kesindi. Bu da Becky'den ve onun sunduğu cazibeden kesinlikle uzak durmam gerektiği anlamına geliyordu. Çünkü annem beni rastgele kadınların duygularıyla oynamaktan daha iyi yetiştirmişti, ateşli bir şipşakla iyi görünse bile.

C LINT

DÖRT AY SONRA

Silahımı temizlemek ve gümüş mermileri hazneye yerleştirmek için motel yatağının kenarına oturdum. Çok fazla Şekil Değiştiren Konseyi infazcısı yoktu ve bizler de geldiğimiz sürülerin coğrafyası kadar çeşitlilik gösteriyorduk. Şekil değiştiren formunda öldüren bazı infazcılar vardı. Ben insan formunda kalmayı tercih ederdim, silahtan çıkan gümüş kurşun benim sürü adaleti yöntemimdi. Neden olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu, sadece daha medeni hissettiriyordu.

Bu, çıplak ellerimle öldürmediğim anlamına gelmiyordu. Ya da dişlerimle. Öldürdüm.

Ama bugün kurşunu kullanabileceğimi ve adaleti olabildiğince hızlı ve acısız bir şekilde sağlayabileceğimi umuyordum.

Silahı kolumun altına kılıfına soktum ve üzerini örtmek için tişörtümün üzerine bir ceket geçirdim. Dışarı adımımı attığım anda rüzgâr kulaklarımda uğuldadı. Wyoming kasım ayında çok rüzgârlıydı. Benim tecrübelerime göre Wyoming her zaman rüzgârlıydı. Kasım teknik olarak hâlâ sonbahar olabilirdi ama hava çok soğuktu ve en azından Mart ayına kadar da öyle kalacaktı.

Burası olmak için en sevdiğim yer değildi. Kötü şöhretli bakkal katili olan haydut şekil değiştiren Jarod Jameson'ı on iki gündür eyalet boyunca takip ediyordum.

Ne yazık ki, dün gece Gillette'de tekrar saldırmadan önce onu durdurmayı başaramadım. Başka bir market çalışanının boğazı kesilmişti. Kasa boşaltılmıştı. FBI olaya dahil oldu çünkü çılgınlık eyalet sınırlarını aşmıştı ve bu olayı bir an önce kapatmam gerekiyordu.

Teşkilat şekil değiştirenler hakkında bir bok bilmiyordu ve Jameson'ın şekil değiştiren yöntemlerle cezalandırılması gerekiyordu.

Uyutulacaktı, böylece şekil değiştirenler için bir tehdit olmaktan çıkacaktı. İnsanlar için.

Dün gece geç saatlerde, mekânı koklamak için kurt kılığında suç mahalline sızmışım. Yerde kullanılan çamaşır suyu temizleyicisini ve dönen sosisli sandviçlerin yağlı aromasını ittim ve onun

Koku. Artık biliyordum ve onu bulduğumda da tanıyacaktım. Adamı teşhis etmek için kamera kayıtlarına ya da sabıka fotoğraflarına ihtiyacım yoktu.

O da benim gibi kurt değiştiren biriydi. Şerefsiz. Türümüzün şekil değiştiren dünyasında işleri berbat etmesinden nefret ederdim. Ama bu onu bulmayı ve infaz etmeyi kolaylaştırdı. Bir kurt bir kurdu tanırdı.

Bir infazcı olarak, haydutları nasıl avlayacağımı biliyordum.

Binanın etrafındaki karda hiç pati izi görmemiştim, bu yüzden arabayla seyahat ettiğine inandım. Halka açıklanan güvenlik görüntülerinden insan formunda saldırdığını zaten biliyordum. İşçileri parçalamak için kısmen yer değiştirmiş olmalı. Hiçbir insan diğerinin boğazını parçalamaz.

Hikaye ne olursa olsun, uyutulması gerekiyordu. Bugün.

Daha fazla insana zarar vermeden ve türümüzü onların kolluk kuvvetlerine ifşa etmeden önce.

Benim teorime göre uyuşturucu işindeydi. Bu yüzden marketlerde vahşi, gelişigüzel soygunlar ve rastgele cinayetler işliyordu. Aldığı uyuşturucu kokteyli her neyse onu çılgına çevirmişti. Hayatını kazanmaya çalışan masum insanları öldürecek kadar vahşiydi.

Gerekçesi ne olursa olsun, önemli değildi. Konsey beni onun işini bitirmem için göndermişti. Haydut şekil değiştirenlere ya da insan öldürmeye izin vermiyorduk.

Hâlâ hayatta olabilirdi ama hayatını kaybetmişti.

Bir lokantaya girdim ve hemen herifin kokusunu aldım. Şans benden yanaydı. Sorun şuydu ki, o da benim kokumu alıyordu. Bir şekil değiştirenin yakın olduğunu biliyordum. Onun peşindeydim. Birkaç cinayetten paçayı sıyırması ve FBI'ın radarından uzak kalması, onun sadece haydut değil, zeki olduğu anlamına geliyordu.

Arkamı döndüm ve ayrıldım. Onu dışarıda yakalamak ve elimde sürpriz unsuru bulundurmak daha iyiydi. Bir grup lokantacının şahit olması da iyi olmazdı.

Kurt sürüsünde sadece Rob benim infazcı olduğumu biliyordu. Elbette diğerleri de sürü sistemi içindeki rolümü biliyordu ama kimliklerimiz gizliydi. Herkes sürü güvenliğini ve emniyetini sağlamak isterken, kimse sürüsünde bir cellat olduğunu bilmek istemiyordu.

Boyd ve Colton'ın hiçbir fikri yoktu. Kardeşimin, Rand'in, ailemin ya da başka birinin de. Onlara göre ben çiftlikte çalışıyordum. Atları idare ettim. Sürümüzün konsey için seçilmiş delegesiydim. Basit bir kırsal hayat yaşayan basit bir kovboydum.

Sanki öyle.

Eski bir Honda Civic'in etrafındaki zayıf kokuyu tekrar yakalayana kadar toprak otoparkta yürüdüm. Harika, şimdi onun arabası elimdeydi. Kamyonetime geri döndüm, otoparkın ve lokantanın karşısına ama caddeye yakın bir yere park ettim ve beklemek için içine tırmandım.

Yirmi dakika sonra bir adam dişlerinin arasına bir kürdan yerleştirerek kapıya doğru ilerledi. Onun kokusunu almış olmam, fotoğrafını çekmediğim anlamına gelmiyordu. İşimi yapmışım ve iyi yapmışım. Haydut şekil değiştireni kokudan daha fazlasıyla tanımlayabilmek gibi bir şeyi atlamak aptalcaydı. Aklım aylar önce depoda Becky adındaki seksi küçük kızla seviştiğim o geceye gitti. O geceyi sık sık düşünürdüm, özellikle de sikim elimdeyken. O zaman onu koklayamamışım ve bu çok utanç vericiydi. O zaman bu duyguya sahip olsaydım nasıl olacağını hayal edebiliyordum.

Adam park yerinin ortasında pantolonunu düzeltmek için durduğunda, tabancaya bir susturucu taktım. Burası o kadar uzaktı ki, eğer onu arkadan dolaştırabilirsem, bu lanet görevden kurtulabilirdim.

Pastırma yağına bulanmış solgun yüzüyle adama doğru koştum.

"Jarod Jameson?" Kokusunu aldığım hâlde sordum. Pantomun cebinden çıkardığım silahın

namlusuyla kaburgalarını dürttüm.

Hırlamaya başladı ama sonra şekil değiştiren kokumu almış olmalı ki kaskatı kesildi ve vücudundan metalik bir korku kokusu yayıldı.

Kork, sikik.

Çenemi kaldırdım. "Arkaya doğru yürü."

İtaat edip lokantanın arkasından dolanırken hareketleri sarsıntılıydı. Çöp konteynirinin arkasına kadar ilerlemeye devam etmesi için onu dürttüm. Etrafa bakarak yalnız olduğumuzu teyit ettim.

"Jarod Jameson, şekil değiştiren yasasını ihlal ettin ve şekil değiştiren konseyi hayatını kaybetmesine karar verdi," diye okudum.

Sırtına silah dayamış olmama rağmen, bir şekil değiştiren için bile mümkün olamayacak kadar hızlı bir şekilde dönüp beni hançerledi.

Vay anasını. Geri sıçradım ama ucu kaburgalarımı sıyırıp ceketimi, gömleğimi ve etimi kesmeden önce değil. Kaburgalarımı sıyırıp geçtiği için o kadar da acımaması gerekirdi ama yarık hemen cızırdamaya ve patlamaya başladı, sanki ucu zehirlenmiş gibiydi. Muhtemelen gümüşle.

Kahretsin. Beni öldürmeyecekti ama çok acıtacaktı. Ve beni yavaşlatacaktı. Vücudumun zehirle savaşmak için çok çalışması gerekiyordu ve bu da daha az iyileşme özelliği ve daha az odaklanma anlamına geliyordu.

Görüşümü net tutmaya çalışarak yakıcı acıyı görmezden geldim.

Bu pisliğin ölmesi gerekiyordu. Ve şimdi. Ayağımı savurdum ve onu gafil avladım. Çoğu şekil değiştiren dövüş sanatlarını bilmezdi; dişlerimizi çıkarıp birinin boğazını parçalayabilecekken neden buna ihtiyacımız olsun ki?

Jarod ellerinin üzerine düştü, ben de dikkatlice nişan aldım. Sol kulağının arkasına bir el ateş ettim ve geri kalan yolu da yere düşerek öldü.

Silahı cebime geri soktum ve lokantanın uzak tarafından -geldiğimiz yolun tam tersinden- kamyonetime doğru yürüdüm.

Her can aldığımda yaptığım gibi, *bunun tüm şekil değiştirenlerin güvenliği için olduğunu* kendime hatırlattım. Şekil değiştiren hapishaneleri yoktu. Konseyin karar vermesi ve infazcılarının uygun cezayı vermesinden başka bir adalet şekli yoktu. İnsan adaleti sadece insanlar içindi. Jameson FBI tarafından yakalansaydı, işler pek iyi gitmezdi. Hapiste bir şekil değiştiren mi? Bu onu tutmazdı. Suçlular kadar barış muhafızları için de tehlikeliydi. Üstelik bu, türümüzün ortaya çıkmasına neden olurdu.

Sadece birinin yapması gerektiği için tüm şekil değiştirenler adına hareket ettim. Tüm Kuzey Amerika'da sekiz infaz memuru vardı. Bir boşluk olduğunda, doldurulurdu. On dokuz yaşımdayken Rob bana yaklaştı, beni Şekil Değiştirenler Konseyi toplantısına götürdü ve bana iş teklif etti.

İş. Daha çok bir roldü. Konsey uygulayıcısı. Görevle ilgili kurallar vardı. Gizlilik. O zamanlar onur duymuştum. En iyi arkadaşım üç yıldır alfabeydi ve otorite sahibiydi. Kardeşi insan hayatı için savaşmak üzere Yeşil Bereliler'e katılmıştı. Genç ve huzursuzdum. Değerimi kanıtlamaya hevesliydim. Birinin hayatına son vermenin nasıl bir yük getireceğini hayal bile edemezdim. Bunun gizliliğini. Bunu yaptım çünkü yapılması gerekiyordu. Jarod Jameson durmazdı. Ve kana susamış bir şekil değiştiren olmaksızın ben olmayı tercih ederdim. Ya da benimki gibi lekeli bir ruhla yaşayamayacak küçük kardeşim gibi biri.

Sessiz biri olarak görünebilirim. Çiftlikteki barışçı. Sakin kovboy. Çok az şey biliyorlardı.

Kamyonda yaranın üzerine su döktüm, gümüş tozunu ya da bıçağın ucundaki zehirli maddeyi temizlemeye çalıştım.

Yaranın kenarları çoktan çekilmeye başlamıştı, kızgın ve kırmızıydı, bir şekil değiştirenin

yara normal davrandı.

Sikeyim.

İyileşecekti ama zaman alacaktı. Kardeşimden ve diğer çiftlik çalışanlarından saklamam gerekecekti. Ailemden. Boyd gibi lanet bir boğa tarafından boynuzlansam bile yara çabucak iyileşirdi. Bunu açıklayamazdım.

İç çekerek kamyonu çalıştırdım ve yola çıktım. İşim bitmişti. Beş saat sonra Cooper Vadisi'ne dönmüş olacaktım. Rob'a rapor verebilir ve kesiğin kenarlarını süper yapıştırıcıyla yapıştırabilirdim. Colton bunun insanların bir yarayı dikemedikleri durumlarda yaptıkları bir şey olduğunu söylemişti ama hiçbir vites değiştirenin bunu denemediğinden emindim. Ya da ihtiyaç duymadığından.

Çiftlikte yaşayan bir doktorumuz -Audrey- vardı ama ondan yardım bile isteyemezdim. Yaram şekil değiştirenden çok insanmışım gibi davrandığı için bana dikiş atabilirdi ama bir şeylerin ters gittiğini bilirdi. Boyd'un boğa boğazlamasından kaynaklanan yarası gözlerinin önünde iyileşmişti. Markle denen şerefsiz tarafından vurulan genç bir şekil değiştiren görmüştü. Hatta kendi düğününde bir çocuğa yardım etmiş ve şekil değiştirenlerin farklı şekilde iyileştiğini öğrenmişti. Bunu sorgulardı. Eşi bile konseydeki rolümü bilmiyordu. İnfazcı diye bir şey olduğunu bildiğinden bile şüpheliydim.

İnsan doktoru düşünmek, bekârlığa veda partisinde takıldığım sevimli hemşire Becky'yi aklıma getirdi.

İki şeritli yolda kuzeye doğru ilerlerken Becky'nin çevik parmaklarının yaramı diktiğini hayal ettim. Lanet yarayı boş verin, o çevik parmakların tekrar sikime sarıldığını, sertçe çekiştirdiğini ve sert bir sikiş istediğini görmek isterdim. Ama bu olmayacaktı ve bunun birkaç iyi nedeni vardı.

İçimi çektim, yüzümü sildim, sonra kolumu kaldırıp sızlayan yarayı çekiştirirken irkildim.

Benim gibi bir erkek çiftleşemezdi. Konsey infazcısı rolüyle değil. İşim benim hayatımdı, bir sır olsa bile. Biri bunu öğrenirse, intikam peşinde koşan pislikler her yerden çıkmaya başladılar. İnfaz memurları ve adaleti bu kadar acımasızca sağladıkları için onlardan nasıl nefret edildiği hakkında yeterince şey duymuştum. Ve anonim olarak. Benim rolüme tüm şekil değiştiren türleri arasında ihtiyaç vardı ve nefret ediliyordu. Bu yüzden, hiçbir eşim asla güvende olmayacaktı.

Becky benim değildi. Hiçbir zaman da olmadı. Kurdum onu eşim olarak tanıımıyordu. O sadece, içimdeki zehir kadar derime işleyen muhteşem bir insandı. Bir depodaki hızlı karşılaşmadan sonra iyileşmesi uzun zaman alıyordu.

B ECKY

Arabayı ürün reyonuna doğru ittim ve avokadoların önünde durdum. Birini hafifçe sıktım, sonra diğerini, çok sert ya da yumuşak olmayan birkaç tane buldum. Sepetime bir demet ekledim. Eskiden avokadoyu hiç sevmezdim, hatta Meksika restoranlarında guacamole'den sanki bir tür yeşil balçıkmiş gibi kaçınırdım.

Şimdi mi? Bu şeylerden yeterince alamıyordum ve bu da banka hesabıma yardımcı olmuyordu. Montana'da Kasım ayı bunları almak için en iyi zaman değildi, ama vücudum bu lanet şeyleri istiyordu ve onlar aşağıda kaldı. En azından sağlıklıydı, kokteyl sosislere duyduğum saçma arzusun aksine.

Bugün sadece bir kez kustum ki bu bile başlı başına bir mucizeydi. Hastanede doğum katında çalışıyordum. Hamilelik hakkında her şeyi biliyordum. Kendim hamile kalana kadar bildiğimi sanıyordum. Kadın doğum uzmanım, ikinci üç aylık dönemde sabah bulantısı yaşamamın son derece normal olduğunu, ancak bunun eğlenceli olmadığını söylemişti.

Hadi canım, Sherlock.

Beslenme ya da susuz kalma konusunda endişelenmemi gerektirecek kadar şiddetli değildi. Küçük fıstığım günün büyük bir kısmında yemek yemem için bana izin verdi. Ve yemem için. Geri kalan zamanda mı? İnsanların dikkat etmesi gerekiyordu.

Mide bulantısı başladığından beri uzun zaman geçmiş gibi geliyordu. Öğrendiğimden beri. O geceden beri daha da uzun. *O geceden beri.*

Ateşli Kovboy Clint ve süper sperminin prezervatifi geçip beni hamile bıraktığı gece. Sadece depoda bana yaşattığı vahşi sürüş sürpriz olmamıştı - hayatımda daha önce hiç hızlı bir ilişki yaşamamıştım - birkaç hafta sonra aldığım hamilelik testiindeki iki mavi çizgi de öyleydi.

Bir klinikte çalışıyordum ve insanlara prezervatif kullanmanın önemini, prezervatifin kusursuz bir doğum kontrol yöntemi olmadığını anlatıyordum.

Tekrar söylüyorum, saçmalama Sherlock.

Kader Temmuz partisinin eğlenceli olması gerekiyordu. Biraz vahşi. Audrey'nin ateşli rodeo şampiyonu Boyd'la evlenmeden önce çılgın bir bekârlığa veda partisi olarak hatırlayacağı bir şey. Bunu unutmayacak tek kişi o değildi.

Boyd ve Audrey'nin tavşan gibi kapıştıklarını biliyordum. O zamanlar bile. Özellikle o zamanlar. Ama depoda ateşli ve ağır olanlar onlar değildi.

Benim vardı. Clint Tucker ile. O geceden önce onunla yüz yüze hiç tanışmamış olsam da, onu geçerken görmüştüm ve gördüklerimden çok hoşlanmıştım. Audrey ile şehre ilk taşındığından beri arkadaşlık ve hastanede birlikte çalışmaya başlamıştık. Boyd'la tanıştıktan sonra çiftliğe gitmiş ve Clint'i ağılda atlarla birlikte görmüştüm. O zaman kovboylara karşı bir ilgim olduğunu fark ettim.

Sigarasız Marlboro adamına benziyordu. Siyah saçlı, kaslı. İri yarı. Benden bir karıştan uzun. Erkeksi bir adamın kare çene çizgisine ve sert görünümüne sahipti ama gözlerinin etrafında onu güvenilir gösteren gülümseme çizgileri vardı.

Etrafta başka adamlar da vardı, ama ben onu izlerken kapana kısılmıştım. Sadece onu. Onda beni kendine çeken bir sakinlik vardı, sanki kim olduğunu biliyordu ve başkalarının ne düşündüğü umurunda değildi. Çiftlikte ve o gece barda.

Eski sevgilimden tam bir sekizlikti.

Sözlükte bir penis fotoğrafı olsaydı, bu bir penis olmazdı - yakında eski kocam olacak kişinin yüzü olurdu. Todd bir sikti. Clint değildi ama kesinlikle vardı ve bakın bu beni nereye getirdi. Hamile kaldım. Todd'dan ders almalı ve erkeklerden uzak durmalıydım. Clint'e ve bir atı kurtarıp bir kovboya binme ihtiyacıma kadar öyleydim. Güvenilir bir vibratörüm vardı ve motorunu patlatmalıydım.

Meyveleri iterek geçtim ve et reyonuna yöneldim. Doktorumun yemek çizelgesine göre önerilen protein miktarını yemek çok zordu. Sosis siparişi verebilmek için kasabın gelmesini beklerken iç çektim ama vitrinin en ucundaki çiğ balığın kokusu beni fena çarptı. Daha kendimi ikna edemeden öğürdüm.

Lanet olsun. Buranın tuvaleti neredeydi? Ön tarafta müşteri hizmetlerinin yanında mı yoksa arka tarafta mı olduğunu merak ederek bir daire çizdim ama bu işleri daha da kötüleştirdi.

El arabamı bırakarak tezgâhtan uzaklaştım ve uzun boylu, sert bir adamın duvarına çarptım.

Büyük eller dirseklerimi sardı. "Hey," diye gürledi derin, çok tanıdık bir ses. "Becky... hey. Vay canına. Um... selam. İyi misin?"

Başımı kaldırıp Clint'in yakışıklı yüzüne bakmak için boynumu büktüm. Gözlerim şaşkınlık ve panik içinde açıldı. Derin bir nefes alırken burun delikleri açıldı ve bir an için irkilmiş gözleri yeşilden griye dönüşür gibi oldu. Gözlerinin rengiyle ilgili analizimi çabucak bıraktım çünkü başımı çok hızlı hareket ettirmek başka bir mide bulantısı dalgasına yol açtı.

"Tanrım, yeşil görünüyorsun," diye yorum yaptı.

Beş dakika içinde üçüncü kez, kahretsin, Sherlock.

Etrafindan dolaşmak için sola doğru adım attım ama o beni takip etti. Sanki rakip defans oyuncusunu geçmeye çalışan sıkı bir futbolcuymuşum gibi sağa kaydım.

"Hey," dedi ben ona hareket etmesini söylerken aynı anda.

Yapmadı ve benim için bu kadardı. İki büküm oldum, kabardım ve -Tanrı yardımcım olsun- Clint'in iş botlarının üzerine biraz kustum.

"Aman Tanrım," diye mırıldandım, elimi çantama atıp mendil ararken başımı öne eğdim. "Tanrım, bu çok utanç verici."

Clint'i dört aydır görmemiştim ve şimdi üzerine kustum. Bebeğinin sadistliği ve bana içten dışa işkence etmesi yüzünden.

"İyi misin? Shelby, ona bir şişe su getir," diye bağırdı Clint.

"Evet. Hemen döneceğim." Bir kadın sesi başımı tekrar kaldırmamı sağladı, tam zamanında ifti pazarından gelen muhteşem meyve suyu barı kızının uzaklaştığını gördüm. Dar kot pantolonunun muhtemelen bir çeyreklik zıplatabileceği kıcını nasıl gösterdiğine baktım. Kısa kabarık paltosu hiçbir şeyi gizlemiyordu.

Midem anında yatıştı. Sanki içine bir tuğla batmış ve onu aşağıda tutmuş gibi.

Clint'le ilgileniyor değildim. İlgilenmiyordum! Ona birkaç ay önceki ilişkimizin sonuçları olduğunu söylememiştim çünkü ihtiyaım olan son şey erkeklerle ilgili sorunlardı. Elbette, bu konuyu birkaç hafta düşündüm. Ona söyledim mi? Söylemedim mi? Bilmeyi hak ediyordu. Hayır, önemli değildi. ylesine bırakmıştık. şipşak. Daha fazlası değil.

Todd'dan boşanmamı tek parça halinde atlatmaya çalışırken yeterince sorun yaşadım. İki yıldır yasal olarak ayrıydık ama evrakları imzalamıyordu. Bitirmedi. Bunun yerine benimle uğraşmak istedi. Uzatmak. Vazgeçip ona geri döneceğim umuduyla yasal faturalarımı kabarttı.

Evet, sırf beni geri kazanmak için hıyarlık yapan bir adama geri dönerdim. Todd düşündüğümden de aptalmış. Vazgeçip imzalayana kadar yasal olarak ona bağlıydım.

Cody'nin arkasında çılgınca sevişmek bir şeydi, ama başka bir adamın benden talepte bulunmasına ihtiyaım yoktu. Onlar beladan başka bir şey değillerdi.

Kadın doğum uzmanım olması için Audrey'e gitmememin tek nedeni buydu. En iyi arkadaşımın vajinamı ya da içinden çıkan bir bebeği görmesini istemediğim gibi - arkadaşlıklarımda bazı sınırlarım vardı - ikiyle ikiyi bir araya getirip babanın kim olduğunu anlamasından korkuyordum.

Yine de Clint'i Juice Girl'le görünce kıskançlıktan çatlayacak gibi oldum. Belli ki o ve aleti hayatlarına devam etmişlerdi. Asla sıkı bir vcoda ya da daha sıkı bir kıa sahip olamayacaktım. Bebek gbeğim ve göğüslerim geçen hafta patladı.

Clint bana bakarak, "Seni temizlenebileceğin bir yere götürelim," diye önerdi.

Tanrıya şükür üzerimde ağır bir palto ve altında da kalın bir kazak vardı.

"Eve gideceğim," diye mırıldandım, sendeleyerek uzaklaşmaya çalıştım. Bu anın yaşandığını unutmak için.

Ama Clint dirseklerimden biriyle temasını sürdürüyor, sanki yürümek için onun gücüne ihtiyaım varmış gibi yanımda ilerliyordu.

Yapmış olsaydım iyi olurdu. Ya da ayaklarına kusmasaydım.

Gah!

Juice Girl bir anda ortaya ıktı. "Al bakalım, parası ödendi bile."

Clint mırıldanarak teşekkür ettikten sonra elinden kaptı, kapağını açtı ve bana doğru itti. "Bir yudum al."

Kaçmak için çaresizce onu yakaladım. "İkinize de çok teşekkrlar. Tekrar kusmadan önce gitmeliyim." Clint, "Seni eve bırakayım," diye teklif etti.

"Hayır, hayır, hayır, hayır." Dudaklarımın bu heceyi tekrar tekrar söylemesine engel olamıyordum. "Ben tek başıma iyiyim."

yleydim. Tamamen kendi başımaydım.

"Muhtemelen," diye karşı ıktı. "Ama böyle hissederken eve kendi başına gitmene izin veremem. Anahtarlarını ver, şekerim."

şeker. Barda bana böyle seslenmişti. O zaman da şimdi de kulağa hoş geliyordu.

Ama ben onun şekeri değildim. Shelby ile birlikteydi ve onun bir pislik olmadığını biliyordum,

bu yüzden her kadına şeker dediğini varsaymak zorundaydım. Arabamı tamir eden tamircinin herkese tatlım demesi gibi.

Başımı kaldırıp ona baktım, utancım sıcak ve kaygan bir şeye dönüşmüştü. Her zaman narin olan meme uçlarım artık çok dar olan sütyenimin içinde boncuk boncuk olmuştu. Az önce kusmuştum ve onun için yanıp tutuşuyordum. Pantolonunun içindeki şey için sabırsızlanıyordum. Ve ağzından çıkacak karanlık sözcükler için.

Clint otoriterdi.

Bundan hoşlanmamalıyım.

Todd'un kontrolcü pislik tavırlarından sonra olmaz. Bana ne yapacağımı, ne giyeceğimi, ne alacağımı söylerdi.

Ama bir kız hiç öğrenmemiş gibi görünüyordu çünkü Clint'in sorumluluk alan tavrı tüm mide bulantısını sildi ve külotumu nemli bıraktı.

Hormonal kırbaçlanma yaşadım. Bir an midem bulandı, bir an azdım.

Evet, sanki Clint az önce üzerine atlayan bir kadınla ilişkiye girmek istiyormuş gibi. Çok seksi.

Yine de tereddüt ettim. Bir yanıma kaçmak istiyordu, özellikle de Clint'in *burada başka bir kadınla birlikte olduğunu* düşününce. Ama elini uzattı ve o sert, karanlık bakışlarıyla beni kısırdı ve itaat edip etmemeye karar vermeden kendimi anahtarları uzatırken buldum.

"Yiyeceklerin ne olacak?" Clint arkamdan arabama bakarak sordu.

"Sadece gitmem gerekiyor," diye yalvardım. "Yarın geri gelip müdürden özür dileyeceğim."

"Tamam. Shelby, sakıncası yoksa-"

"Sorun değil. Alışverişimizi ben hallederim. Bana kamyonunun anahtarlarını ver, ben de işimi bitireyim." Peki.

Clint'in başka bir kadınla gittiğini düşünürsek, son derece misafirperverdi. Gerçekten memnun etmeye hevesli olmalı. Ona baktığımda beni kıskançlıktan çok merakla süzdüğünü gördüm.

Uh oh. Umarım üçlü seks yapmıyorlardı.

Ne düşünüyordum ki? Şu anda kimse benimle seks yapmayı düşünmüyordu. Az önce bir markete kustum. Ateşli bir kovboyun botlarına.

Sadece bir beyefendi gibi davranıyor ve beni eve bırakıyordu.

Beni dışarı çıkarmasına izin verdim ve Subaru'mu gösterdim. Yolcu kapısını açtı ve yaşlı bir kadınmışım gibi beni içeri aldı, sonra etrafımda dolaştı, koltuğumu sonuna kadar geriye itti ve direksiyona geçti.

"Nereye?" diye sordu bana bakarak.

"Dinle, beni götürmek zorunda değilsin." Torpido gözünü açtım ve birkaç peçete çıkarıp ona uzattım. "Botların için."

Onları aldı ve eğilerek botlarına hızlıca vurdu. "Teşekkürler. Şimdi, nerede yaşıyorsun?"

"Gerçekten üzgünüm Clint. Kız arkadaşının kızmasını istemiyorum." Kendime engel olamadım. Sadece sormak zorundaydım. İyi bir adamdı ve onun için işleri berbat etmek istemedim.

"Kız arkadaş mı?" Şaşkınlıkla iki kaşını da kaldırdı, sonra dudakları kıpırdadı. "Shelby'nin kız arkadaşım olduğunu mu düşünüyorsun?" Başını salladı ve arabayı çalıştırdı. "Hayır, şekerim. Sadece yapacağımız bir aile toplantısı için bir şeyler almama yardım ediyordu. Barbekü için hava çok soğuk ama aynı türden bir şey."

"Aileden mi?" Kahretsin, çok mu umutlu konuştum? Gerçekten onun gibi muhteşem bir adamın bekâr olacağını mı düşünüyordum?

Geri çekildi, dudakları tekrar yukarı kalktı. "Evet, akrabayız. Tam olarak nasıl olduğunu söyleyemem. İkinci dereceden kuzen olabiliriz, bilemiyorum. Ama evet, o aileden."

Arkama yaslandım, midem sakinleşti, tedirginliğimin büyük kısmı hafifledi. "Gerçekten iyi birine benziyor."

Clint'in kız arkadaşı olmadığını öğrendikten sonra ondan çok daha fazla hoşlandım. Gerçekten harika bir kuzene benziyordu. Hatta yıldız gibi.

Clint'e Todd'dan ayrılıp Cooper Vadisi'ne ilk geldiğimde taşındığım dubleks evin adresini verdim. Tıp fakültesi faturalarının ezici ağırlığı sayesinde -evet, *onunki*, benimki değil- daha iyisini karşılayamıyordum. Hâlâ da ödeyemezdim çünkü hâlâ evliydik ve onun borçları benim borçlarımdı.

"Seni neyin hasta ettiğini düşünüyorsun?" Clint sordu. "Mide gribi mi? Gıda zehirlenmesi mi?"

Bir nefes aldım. "Muhtemelen gıda zehirlenmesi," dedim çabucak. Clint eninde sonunda hamile olduğumu öğrenecek olsa da, şu anda bunun getireceği komplikasyonlarla uğraşamazdım. Onu tekrar görmek istiyordum ama hazırlıklı olmak istiyordum. Ne söyleyeceğime dair zihnimde bir senaryo olsun istemiştim. Hatta makyaj yapmak ve belki de kusmuk kokmamak.

Shelby'yle birlikte olmadıkları için ne kadar mutlu olsam da bu, onun üzerinde hak iddia edebileceğim anlamına gelmiyordu. Ya da bunu istediğim anlamına. Aleti iyi olabilirdi, ama tamamı? Altı ayak artı ateşli kovboyun tamamı mı? Buna ya da beraberinde getireceği sorunlara hazır değildim.

Todd hamile olduğumu öğrendiğinde yeterince sorun yaşayacaktım. O pisliği tanıdığım için, iki yıldır seks yapmamış olmamıza rağmen muhtemelen babalık iddiasında bulunmaya çalışacaktı. Bana olabildiğince çok sorun çıkarmaya ve boşanmamızı olabildiğince geciktirmeye kararlıydı. Yasal işlemlere bir de hamileliği eklemek tam bir kabus olacaktı.

"Bunun için ne yapıyorsun?" Direksiyondan başını kaldırıp baktı.

Cidden mi? Daha önce hiç gıda zehirlenmesi geçirmemiş miydi? "Bilirsin işte. Bol sıvı al ve tualete benden daha yakın dur. İyi olacağım. Şimdiden daha iyi hissediyorum. Botların için tekrar özür dilerim."

"Özür dilemeyi bırak," dedi sertçe, dükkânda meme uçlarımı sertleştiren o otoriter ses tonuyla. Arabayı evimin önüne çekti, park etti ve Shelby'ye hızlıca adresi mesaj attı, böylece onu alabilecekti. Dönüp bana baktı, bakışları yüzümde geziniyordu. "Yardım etmek için ne yapabilirim?"

"Şimdiden çok yardımcı oldun ama bu kadar yeter." Kapıyı açtım ve dışarı çıktım, botlarım komşum ve benim hâlâ küremediğimiz üç günlük kara batıyordu.

Clint direksiyonun arkasından fırladı ve sanki kaymamdan korkuyormuş gibi dirseğimi yakalamak için koşmaya başladı.

Durdum ve ona gülümsedim. Gerçekten de tam bir beyefendiydi. Takıldığımız gece beni kurtarmak için cesurca ata binişinin anısı sevgiyle geri geldi. "Ben iyiyim. Gerçekten iyiyim. Hey, burnun daha iyi görünüyor."

Unutmuş gibi dokunmak için boştaki elini kaldırdı, sonra sırtıttı. "Evet. Her şey yolunda." "Benim için endişelenme," diye cevap verdim. "Ben de iyiyim."

"Şey, endişeliyim." Alnı kırıştı. Beni kapıma doğru yönlendirdi. "Geri gelip seni kontrol edeceğim."

Hemen üzerine basmadan önce kalbim küçük bir takla attı.

Hayır. Clint'le çıkmam söz konusu değildi.

Çok fazla karmaşıktı ve en başından beri ondan uzak durmanın daha iyi olacağını biliyordum çünkü ardında bir sürü kırık kalp bıraktığına dair bir his vardı içimde. Benimkinin de onlardan biri olmasını istemedim.

"Buna gerçekten gerek yok."

"Zor. Yine de geleceğim," dedi kovboy şapkasını eğerek kararlı bir şekilde.

Clint daha da yaklaşıp büyülenmiş gibi bana bakarken, bu basit hareketin bacaklarımın arasında yarattığı sıkışma hissini görmezden gelmeye çalıştım. Beni incelerken derin bir nefes aldı.

Tanrım. Takıldığımız gecenin tekrarlanması aldırımadım.

En hafif tabiriyle akıllara durgunluk vericiydi. Ellerimin üzerimdeki hissini, beni duvara

yapıştırırken vücudunun benimkine yaptığı sert baskıyı hatırladım. Bacaklarımın arasındaki sıcak ve kalın hissini. Aletinin derin itişini. Boşaldığında nasıl görüldüğünü. *Beni* o hale getirdiğinde nasıl hissettirdiği.

Gel.

Kahretsin, bunu tekrar istedim. Hem de çok. Ama yapamadım, vibratörüm kıyaslanamaz olsa da. O tek gece başıma bir dünya bela açmıştı bile.

Kusmuk solumaktan endişe etmeseydim, parmak uçlarımda durur ve yanağından öperdim, ama korkunç halimi düşününce, en iyisinin evime girip kapıdan el sallamak olduğunu düşündüm. Shelby az önce Clint'in kamyonetiyle gelmişti, yani evde özgürdüm.

"Tekrar teşekkürler," diye cıvıldadım, kapıyı yüzüne kapatmaya çalışarak.

"Şimdi kapıyı yüzüme kapatabilirsin şekerim, ama yarın seni kontrol etmek için uğrayacağım."

Geri adım attı.

Tekrar el salladım ve kapıyı

kapattım. Lanet olsun.

O seksi kovboya direnmek bugün mümkündü çünkü çizmelerine kusmuştum. Yarın farklı bir hikaye olacaktı.

Çocuğumun babasına duyduğum manyetik çekime karşı koymak için gerekli irade gücüne sahip olduğumdan emin değildim.

C LINT

DOSTUM.

Nasıl bu kadar aptal olabildim? Ateşli küçük hemşirenin eşim olduğunu gözden kaçırmıştım. Dört ay önce eşim kollarımdaydı, aletim aminin derinliklerindeydi ve benim bundan hiç haberim yoktu. Bu, şekil değiştiren rekorları kitabına girecek bir olaydı.

Hay sikeyim! Kasabadan çıkarken göğsümden bir hırıltı yükseldi.

Onunla Cody'nin evinde takıldığımız gece burnum yeni kırılmıştı ve koku alamıyordum ama yine de bilmem gerekmez miydi?

Evet, odanın öbür ucundan onu çekici bulmuştum ama diğer birçok erkek de öyle. Bana yumruk atan da dahil.

Bunu düşünürken kollarımdan aşağıya, enseme doğru dikenler battı. Becky benim eşimdi ve ben yokken yalnızdı, korunmasızdı. Diğer sürü üyelerinden hiçbiri ona göz kulak olmamıştı bile. Benden hiçbir şey yoktu.

Hiçbir şey. Gelmiş geçmiş en boktan arkadaşım. Bir şeylerin canına okumak istiyordum, hiçbir fikrim olmadığı halde orada olmadığım için kendime kızıyordum. Onu geride bırakmak daha da kötü oldu.

Lanet olası marketteki et reyonunda onun ballı kokusunu içime çekmiştim ve biliyordum.

Kurdum ulumuş ve sevinçten tüylerini diken diken etmişti.

Hastaydı! Onu dikkatle eve götürmüş, güvende olduğundan emin olmuşum. Ne tür bir eş kaldı? Kendini kötü hissettiği belliyken çekip gitti mi?

Ben.

Kamyonetimi toplantımız için dağdaki kulübeye doğru sürerken, muhtemelen ikiyle ikiyi bir araya getirecek kadar zeki olan Shelby'nin meraklı bakışlarını görmezden geldim. Ve sessiz kaldım.

Bir kurt, markette kusan bir insanla boşuna bu kadar ilgilenmez.

Şimdi bekârlığa veda partisindeki etkileşimimizi gözden geçirdiğimde, tüm işaretler apaçık ortadaydı. O pislik onu tavlama çalıştığında kontrolümü nasıl kaybettiğimi. Benimle birlikte

depoya girdiğinde ne kadar tatmin olmuşum. İşimiz bittiğinde *o ne* kadar tatmin olmuştu. Bunu nasıl da istememiştim.

tek seferlik bir şey olması.

Ama onun benim olabileceği hiç aklıma gelmemişti.

Benimkini.

Ve şimdi, Shelby evinin önünde durduğunda ondan uzaklaşıp kamyonetime binmek için tüm irademi kullanmam gerekmişti. Bir insanı sahiplenmek, bir dişi kurdu sahiplenmekle aynı şey değildi. Sizi kokunuzdan tanımıyorlardı. Karşı cinsle ortaklıkların nasıl kurulduğuna dair farklı fikirleri vardı. Becky'nin benim olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Daha da kötüsü, muhtemelen benim hakkımda düşündüğü tek şey yaz boyunca Cody'nin evinde yaptığı şipşak sevişmeydi.

O bir şipşakçı değildi. Elbette, bir tane *yapmıştık* ve ben çekip gitmiştim. O zamandan beri neredeyse hiç ortalarda yoktum, infazcılarla uğraşıyordum. Aramızdaki bağı tekrar gözden geçirme fırsatı olmamıştı. Daha fazlası olup olmadığını görmek için.

Markette karşılaşmamız bir tesadüftü. Üzerime kusması tesadüftü. Bilmeden yolunu kesmiştim... Kahretsin, dostum hastaydı! Onu tekrar görene ve daha iyi hissettiğini doğrulayana kadar bu bana bütün gece işkence edecekti.

Evet, gitmek zorundaydım. Gitmemi istediği belliydi, bana hasta olduğu için utanıyordu. Bu umurumda bile değildi. Onunla bu işin içindeydin, kusmak ve her şey. Sadece o bunu henüz bilmiyordu. Ondan önce Audrey ve Marina gibi o da şekil değiştirenler hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Gerçekte ne olduğumu. Benim için ne ifade ettiğini.

Bu da hayal kırıklığımı bir kademe daha artırdı. Ondan uzaklaştıkça kurdum daha da sinirleniyordu. Ne yapacağımı bulmalıydım çünkü o benimdi ve ona göz kulak olacaktım. Aslında, şehirde bir yer bulmam gerekebilirdi, böylece ona daha yakından göz kulak olabilirdim. Beni eşi olarak kabul etmeye hazır olmasa bile korunmaya ihtiyacı vardı. Onu hasta görmek bana ne kadar savunmasız olduğunu hatırlattı.

Koruma.

Oh, lanet olsun.

Gerçeklik şakağıma bir tuğla gibi çarptı.

Bir konsey infazcısı nasıl eş olabilir ki? Bunun kötü bir fikir olduğunu çoktan yazmıştım. Tehlikeyi, hayatıma yönelik tehdidi bilerek, gözlerim açık bir şekilde bu göreve girmiştim. İşimde hiç gökkuşağı ve tek boynuzlu at yoktu. Her şey gümüş kurşunlar ve boyun kırmalardan ibaretti.

Avladığım pislikler, benden intikam almak için değer verdiğim kişilere zarar vermekle hiç sorun yaşamadılar. Bir infazcıyla çiftleşmek bir dişinin sırtına hedef tahtası koymaktan başka bir işe yaramazdı. Bir insan için özellikle kötü olurdu. Çok savunmasızdı. İntikamcı bir şekil değiştirenin tek yumruğu boynunu kırabilirdi. Ve insanların yenilenme yetenekleri yoktu. Ölürdü.

Ona bir şey olursa asla kendimle yaşayamam.

Zaten bir şey olacak korkusuyla bir daha uyuyamayacaktım. Lanet olsun.

Eşimi yeni bulmuştum ve ona sahip olamazdım. Becky için en güvenli şey benim uzak durmamdı. Kendi eşi onun için en büyük tehditti.

Siktir!

Arabayı kulübenin önüne çektim ve geri geri giderek bagaj kapağının ön verandaya bakmasını sağladım; böylece toplantı ve sonrasında akşam yemeği için gerekli malzemeleri indirebilecektim. Yeni bir aydı ama dolunayda olduğum kadar tedirgindim. Elimi direksiyona vurdum ve Shelby sadece izledi, sonra kamyonundan indi.

Rob yardım etmek için binadan çıkarken kamyonetin kapısını kapattım. Bana baktı, sanki içimde meydana gelen değişimi hissedebiliyordu. Bu doğrudu. Normalde çok sakin biriydim. I

sessiz olandı. İnfazcı olarak seçilmemin nedenlerinden biri de buydu. Güçlü ve ölümcül biriydim ama alfa soyundan gelen kanımda öfkeli olma ya da bir şeyleri kanıtlama ihtiyacı yoktu.

Colton iyi bir infazcı olabilirdi ve bunu orduda geçirdiği onca yıl boyunca kanıtlamıştı ama alfa olmak için sıradaydı. Ve bir eşi olmadan, ay delisi olabilirdi.

Bu iş için gönüllü olmuştum. Bunun sonuçlarıyla uğraştım. Tehlikeyle. Evden uzakta geçen uzun zamanlar. Öldürmeyi bile.

Damarlarımda alfa soyunun kanı olmadığı için ay çılgınlığına karşı yeterince güvende olacağımı düşünmüştüm. Şimdi eşimle tanıştığıma göre? Artık ondan uzak durmanın ne kadar zor olduğunu biliyordum. Onu sahiplenmemenin? O kadar emin değildim. Becky'nin benim olduğunu sadece bir saattir biliyordum ve kendimi kaybetmeye başlamıştım. Onu sahiplenmezsem delirecektim, ay deliliği ya da değil.

"Neyin var senin?" Kamyonun etrafında tepinirken Rob sordu, kar ayaklarımın altında tatmin edici bir çıtırtıyla ezildi. Çantalardan bazılarını aldı. "Yan tarafın seni rahatsız mı ediyor?"

Kaşlarımı çattım. Arkadaşıma bakarken nefesim beyaz bir bulut halinde dışarı çıktı. Benim alfama.

Benim tarafım mı? Kafam Becky'ye o kadar odaklanmıştı ki, zonklayan yarayı tamamen unutmuştum. Bu kadar yavaş iyileşmeye alışık değildim ama bu yara gümüşün şekil değiştirenler üzerindeki etkisine iyi bir örnekti. Yanıyordu ve yeni yeni kapanmaya başlamıştı. Zamanla, bir iki gün içinde tamamen iyileşecekti... ama kahretsinsin.

"Sorun değil," diye homurdandım, bir sakatlık konusunda şımartılmaya alışık değildim. Kahretsinsin, sadece bir kez yaralanmıştım. Çocukken, çok hızlı iyileştığımız için annem bunu yapmamıştı bile. Şu an hariç.

Omuzlarını silkmiş olan Shelby'ye baktı ve "Sanırım siz Kurt çocuklar Kader'in bir insanla bir araya getirdiği tek kişiler değilsiniz" dedi.

Rob adımlarının ortasında durdu, kollarında beş poşet yiyecek vardı. Kaşlarını kaldırarak bana baktı. "Bu doğru mu? Eşini mi buldun? Vay anasını."

Kaşlarım daha da çatıldı.

"Kim o? Kasabada gördüğün biri mi?" diye dürtükledi.

Rob'un yükünün üstünden bir çanta kaptım çünkü o ve Shelby arasında her şeyi çoktan boşaltmışlardı. İçeri girerken ikisini de görmezden gelmeyi tercih ettim.

Henüz kafamda bir sıralama yapmamıştım. İhtiyacım olan son şey bunu alfamla konuşmaktı.

"Hey, Clint," diye seslendi Willow, Rob'un eşi, mutfaktan. Shelby, Willow hakkında yanılmıştı. İnsan olmak. Hepimiz öyleydik. DEA ajanının gizli şekil değiştiren genlere sahip olduğu ve bu genlerin, hayatı karnına yediği bir kurşunla tehdit edildiğinde ortaya çıktığı ortaya çıktı. İlk kez yirmi altı yaşında şekil değiştirmiş, içindeki kurt onu kurtarmak için ortaya çıkmıştı. Rob, Willow'u insan sandığında eşi olarak kabul etmiş olsa da, alfamız aslında nadir ve güzel bir kızıl kurtla çiftleşmişti.

Market poşetini tezgaha bıraktım.

Rob ya da Shelby'yi beklemeden, "Ben koşmaya gidiyorum," diye mırıldandım.

Kurtlar normalde bir insan tarafından fark edilme ihtimalinin daha yüksek olduğu gündüzleri koşmazlardı ama biz dağdaydık, sürü arazisindeydik. Yeterince güvende olurdum. Ben bir infazcıydım. Kuralları biliyordum ve buna çiftleşmemek de dahildi. Tabii, bunlar *benim* kurallarımdı. İşim tehlikeliydi. Emredildiği gibi öldüren ne tür bir eştim ben? Bir paralı asker. Bir suikastçı. Elbette, sadece öldürülmesi gereken haydut şekil değiştirenlerin işini bitiriyordum ama yine de. İçimde Becky'yi lekeleyecek bir karanlık vardı. Beni yok etmeye başlayacağı gibi onu da

yok edecekti.

Biraz stres atmaya gerçekten ama gerçekten ihtiyacım vardı; aksi takdirde kamyonetime atlayıp insan dostumun yanına dönecektim ve bu yapabileceğim son şeydi.

Hey, şekerim. Ben senin eşimim. Evet, ben bir kurt değiştiriciyim, ve senin boynunu ısıracağım.

ve seni sonsuza dek benim yapacağım. Evet, ben de haydut şekil değiştirenleri beynine gümüş bir kurşun sıkarak öldüren bir konsey infazcısıyım. Hadi sikişelim.

Soyundum ve kurduma dönüştüm, kürküm ruhum kadar siyahtı, bunun işe yaramayacağını biliyordum.

Hem de hiç.

B ECKY

Krakerin üstüne sıçayım.

Eldivenimi dişlerimle çekip çıkardıktan sonra çantamdan cep telefonumu çıkardım ve iş yerini aradım. Telefon çaldığında, gece boyunca yağan kara baktım. Çok değil ama son tura bir inç daha eklemeye yetecek kadar yağmıştı. Dışarısı çok soğuktu ve arabama bakarken çizmeli ayaklarımı garaj yoluna vurdum.

"Talía, selam, ben Becky," dedim doğum bölümünde bir hemşire arkadaşım cevap verdiğinde. "Bakın, lastiğim patladı ve geç kalacağım."

Sürücü tarafındaki lastiğim kesilmişti. Yoldan aşağı indiğimde arabanın dengesini kaybettiğini gördüğümde bu durum çok açıktı ve kesik yan duvarda olunca daha da açık hale gelmişti. O kısmı hiçbir çivi delmemişti.

Bunu kimin yaptığını tahmin etmem için tek bir neden vardı. Todd, dengesiz eski sevgilim.

Evet, Todd. Lastiklerimi kesmen kesinlikle sana geri dönmemi sağlayacak.

"Bu berbat bir şey," diye cevap verdi. "Merak etmeyin. Şu anda sessiz. Sadece bir hasta, sadece dört santimetre genişledi, yani iyisin."

Rahatlayarak iç çektim, nefesim beyaz bir bulut halinde dışarı çıktı. "Elimden geldiğince çabuk orada olacağım."

Telefonu kapattım ve kriko ile stepneyi bulmak için bagaja gittim. Şu anda hiçbir yere gitmem mümkün değildi ve yardım için bir çekiciyi karşılayabilmem de mümkün değildi.

Ayağımı tekrar yere vurdum, bu sefer tam bir hayal kırıklığı içindeydim. Todd neden beni rahat bırakmıyordu? Lanet olası kâğıtları imzalayıp hayatına devam edemez miydi? Hangi erkek kendisiyle birlikte olmak istemeyen bir kadınla birlikte olmak isterdi ki?

Todd'la Billings'teki bir hastanenin yoğun bakım ünitesinde hemşire olarak çalışırken tanışmıştım. Bu benim okul dışındaki ikinci işimdi. Bir doktorla çıkmam konusunda uyarılmıştım ama Todd'un ilgisine ve cazibesine kapılmıştım. Hatta çok tatlıydı. Bana duymak istediğim her şeyi

söyledi. Beni *kazaları* olarak gören ebeveynlerle büyüdüğüm için aşka hasret kalmıştım. Geriye dönüp baktığımda, ne kadar çaresiz olduğum çok açıktı.

oldu. Ne kadar aptalca. Ama Todd yine de iyiydi. Manipülatif. Çarpık. Beni arkadaşlarımdan koparıyor, hangi vardiyada çalışacağıma karar veriyordu. Hatta hangi departmanda çalışacağıma bile. Azar azar bağımsızlığımı elimden aldı.

Olanları fark etmemiştim bile, onu mutlu etmek için elimden geldiğince uyum sağlıyordum. Bana aşık. Ta ki bana vurana kadar. Sadece bir kere. Evet, çok kötü bir hareketti ama aslında bunun için minnettardım. Uyanmam ve hayatımın ne kadar boktan olduğunu anlamam için gereken tokattı.

Bana vuracak kadar sinirlenmesine neden olduğum için beni suçladıktan sonra içmeye gitmişti. Arabama sığdırabildiğim her şeyi çabucak doldurdum ve o gece onu terk ettim. Bir avukata gidip boşanma evraklarını hazırlattım.

Neredeyse iki yıl sonra, iki kasaba ötede yaşıyordum ve tek başımaydım ama yine aynı durumdaydım. Hâlâ imzalamayı reddeden o pislikle evliydim. Yargıcın karşısına çıkıp işi uzatmak için her türlü saçmalığı yapan adamla. Avukatımın masraflarını uzatmak için. Bu noktada, faturalarımın oğlunu üniversiteye göndereceğinden hiç şüphem yoktu.

Todd'un okul kredilerini ödemek zorunda kalacağımı düşünürken oflayıp pufladım ve patlak lastiği tekmeledim. Evli olmak hâlâ Todd'un borçlarına yasal olarak bağlı olmak anlamına geliyordu. Ben çalışırken o ihtisasını bitirirken onu geçindirmek bir şeydi, ama yıllardır birlikte yaşamadığımız halde şimdi faturalarını ödemek başka bir şeydi.

"Şerefsiz," diye mırıldandım. Onu aylardır görmemiştım, evine *benim adıma* yaptırdığı yeni granit tezgahların *benim* mali sorumluluğum olmadığını savunmak zorunda kaldığım son mahkeme ziyaretinden beri görmemiştım.

Ve şimdi de bu.

Krikoyu arabanın altına koydum ve tekerlek yerden kalkana kadar pompalamayı başardım. Sonra bijon anahtarını bijon somunlarından birine taktım ve saat yönünün tersine çevirdim. Düzeltiyorum. Lanet şeyi saat yönünün tersine çevirmeye *çalıştım*, ama kelimenin tam anlamıyla yerinden oynamadı. Eldivenlerimle kavramak zordu ve onu hareket ettirecek kadar güçlü değildim. Bir santim bile.

Ağır kışlık giysilerimin altında zorlandığım için terliyordum.

Sokaktan gelen araba sesini duymazdan geldim. Hiçbir zaman çaresiz bir kadını oynayan biri olmamıştım. Evet, düzgün bir adam lastik değiştirmeye çalışan bir kadın görse dururdu. Özellikle de bu küçük Montana kasabasında. Ama birilerini durduracak falan değildim. Bunu kendi başıma halledebilirdim. Kendi başıma bir şeylerle uğraşmaya alışkındım.

Yoldan görünmediğimi düşünmeme rağmen araba durdu. Bir kapının çarpıldığını ve ağır bir çift botun karları ezerken çıkardığı sesi duydum. Arabanın yan tarafına baktım ve kalbim biraz çarptı.

Clint. Tam 1.80 boyunda.

Seksi kovboyum beni kontrol etmek için buradaydı. Hayır, *benim* seksî kovboyum değil. Sadece süper seksî, otoriter, cinsel gücü yüksek ve yetenekli *bir* kovboy. Sağlam deri iş botları, kot pantolon ve kalın bir palto giymişti. Yirmi derece havada bile kovboy şapkasını takıyordu. Elleri çıplaktı ve en ufak bir üşüme hissettiğinden şüpheliydim. Şimdi tamamen farklı bir nedenden dolayı terliyordum.

Dudaklarımı yalamama neden olan şey, her santimetrekaremi içine alan karanlık bakışlarıydı.

Hayal edilebilecek en kusursuz zamanlamaya sahip olabilir. Eğer bu yüzden onu gördüğüme sevinmeseydim, en başta neden burada olduğunu merak ederdim.

Çabuk kavradı çünkü gözlerini kısarak lastiğimi incelemeye başlamıştı bile. Boğazımı temizledim. "Hey. Sen ne-"

"Biri bunu mu kesmiş?" diye bağırarak sözümü kesti. Sanki sinirlenmiş gibiydi. Hayır, daha çok

birini öldürecek.

Bu bana hemen Cody'nin evinde burnuna yediği yumruğu hatırlattı. Yumruğu yediğinde ya da daha sonra ben ayarladığımda nasıl da irkilmemişti. Öfke bile göstermemişti, gerçekten. Clint'in ne kadar güçlü olduğunu gösteren bir şekilde, kaybeden kişiyi boynundan tutup ayağa kaldırarak kendi adaletini -hızlı ve emin bir şekilde- yerine getirmişti. Alışılmadık bir şeydi. Çoğu erkek bir adamı hemen yere sererdi. Ama hayır, Clint adama gücünü göstermişti. Zarar verme potansiyelini. Müstakbel talibimi eve, annesinin yanına kaçmak zorunda bıraktı.

"Evet," dedim, ayağa kalktım ve başım döndüğü için elimi arabanın camına koydum. Kahretsin, bir an için hamile olduğumu unutmuştum. Bu sabah henüz midem bulanmamıştı. Kahretsin. O aptal lastiği yapmamalıydım.

"Bunu kimin yaptığına dair bir fikrin var mı?" diye sordu, sanki Todd çalılarının arkasına gizlenmiş gibi etrafına bakınarak.

Ona her şeyi anlatmak cazip geliyordu. Belki de benim için sahip olduğu o koruyucu çizgiyi serbest bırakıp Todd'a İnanılmaz Hulk gibi davranmasını sağlayabilirdim. Bu harika olurdu.

Ama hayır.

Bu işleri daha da zorlaştırırdı. Todd'un şu anda hayatımı cehenneme çevirdiğini düşünürsem, biriyle çıktığımı öğrendiğinde neler yapabileceğini ancak hayal edebilirdim. Beni hâlâ kendisinden biri olarak görüyordu ve Clint gibi iri yarı ve başının çaresine bakabileceği belli olan birini bile bu işe karıştırmak aptalcaydı. Todd'un yargıç önünde bunu nasıl bir şekle sokacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu. Hamile olduğumu öğrenmeden önce boşanmamızı bitirmek için zaten çaresizdim.

Omuz silktim. "Muhtemelen mahallenin çocuklarıdır."

Başını eğdi, bana inanmıyormuş gibi yüzüme baktı ama sonra elimden levyeyi aldı. O kadar yakınımdaydı ki ondan yayılan sıcaklığı hissedebiliyordum. Parmağını yanağımda gezdirdi. "Git içeride sıcak bir yerde bekle. Ben bunu değiştirip seni yola çıkaracağım."

Yine şu otoriterlik.

Ondan gelmesinin neden bu kadar seksi olduğunu bilmiyordum. Çıkarıcı Todd'un tam tersiydi. Bir gaz lambası. Her zaman kendimi berbat etmişim ve hatalarımı düzeltmek için çabalamam gerekiyormuş gibi hissettiriyordu.

Clint lastiği kendi başıma tamir edemeyeceğimi söylememişti, sadece benim için yapacağını söylemişti. Bir şekilde bana mükemmel olduğumu ve her şeyi halledeceğini hissettirdi.

Hamileliğimi ondan sakladığımı öğrendiğinde hâlâ böyle düşüneceğinden emin değildim. *Bizim* Hamilelik. Tanrım, kulağa garip geliyor.

Beni kapıma doğru itmesine izin verdim ve midem bulanmadan önce biraz daha yemek yeme fırsatını değerlendirerek içeri girdim. Sabah hastalığının püf noktası buydu; midenizin boşalmasına asla izin vermeyin. Mantığa aykırıydı çünkü kendimi hasta hissettiğimde hiçbir şey yemek istemediğimi zor yoldan öğrenmişim ama mide bulantısını bastırmak işe yarayan tek şeydi.

Çantamda her zaman bir paket kraker bulunduruyordum ama hâlâ evde olduğum için kendime avokado pürelili ikinci bir parça tost hazırladım. Midem bulanmadığında, on kişilik yemek yemeye hazırdım. İçimde daha da kötüye gideceğine dair bir his vardı.

Tostu çabucak yedim ama yeterince hızlı değildi çünkü kapıya vurulması Clint'in işinin çoktan bittiğini gösteriyordu. Bu adamın Marlboro Man'i bile zayıf gösterecek kadar erkeksi olduğuna yemin edebilirim.

Tam kapıyı tekrar çalmak üzereyken kapıyı açtım.

"Her şey hazır," dedi. Bakışları, açık ceketimin altındaki pembe önlüğümün içinde beni taradı. "Ön taraf için yeni bir lastik takımı almanız gerekiyor. Bishop's'ı aradım, işe giderken uğrayacak

vaktin varsa bu sabah sana ayarlayabilirler."

İki yeni lastik. Yaşasın! Hayır.

"Teşekkürler, var," dedim sakince. İhtiyacım olmayan şeylere para harcıyor olmam onun suçu değildi. "Yardımanın için gerçekten minnettarım. Durman gerçekten çok hoştu."

Kapıda durdu ve paltomun fermuarını çekip çantamı aldıktan sonra kapıyı kilitlememi izledi. Onu arabama kadar takip ettim.

"Sanırım kendini daha iyi hissediyor olmalısın," dedi, yüzünü bana dönerek, sanki havadan sudan konuşmak istiyormuş gibi.

Sanki gitmemi istemiyormuş gibi.

Tanrım, bu adam. Keşke bu kadar tatlı olmasaydı, bunu yüzüne söyleyecek değilim.

Ona baktım ve gülümsedim. O da bana gülümsedi. Kahretsin, kirli yanağında bir gamze mi vardı? Midem altüst oldu ama sabah bulantısından değil. Marketten alışveriş yapan seksi bir kız arkadaşı varken benimle ne işi vardı? Hayır, o ailedendi ama Cooper Vadisi'nin her yerinde onun gibi ateşli bir kovboyu tavlama isteyen ateşli, bekâr kadınlar vardı.

"Çok daha iyi," dedim, benim ona bakmam yerine onun bir yanıt beklediğini fark ettiğimde. "Bugün üzerine kusmayacağıma söz veriyorum. *Kuzeninle* gittiğin şu aile olayı nasıldı?"

Yüzüne yavaşça bir sırıtış yayıldı. "Shelby. Kuzenim, evet." Arabamın yanında durduk. Avını takip eden bir avcı gibi ilerledi, beni kapıma yasladı ve hapsedti. Bir eli tavanda, diğeri kalın paltomun üzerinden kalçamdaydı.

"Onun benim kız arkadaşım olduğunu düşündüğünde biraz kıskanç değildin, değil mi?" Beklerken kara kaşları havaya kalktı.

Abartılı bir *pffft* sesi çıkardım ve adem elmasına baktım. Bu bile erkeksiydi. "Ne?" Gözlerimi kırptım ve yanaklarımın pembeleştiğini fark ettim. Soğuk havada bunun sıcaklığını hissedebiliyordum. "Hayır. Yani, sen ve ben... aylar önce bir kez takıldık. Tabii o zamandan beri başka kadınlarla birlikte oldun."

Aman Tanrım. Neden bu işe burnumu sokuyordum ki? Cevabı gerçekten ama gerçekten duymak istemiyordum çünkü eğer Shelby kadar güzel başkaları da varsa, yatağıma geri dönüp yorganı sonsuza kadar başımın üzerine örtmek zorunda kalabilirdim.

Başımı yavaşça salladı, dudaklarında küçük bir gülümseme vardı. O dudakların benimkilere karşı nasıl hissettirdiğini, nasıl öpüştüğünü hatırladım. Vahşi. Güçlü. Tanrım, o da o gece benim kadar kendini kaptırmıştı.

Tamam, belki de duymak istedim. Bilmek zorundaydım.

"Kimse yok mu?" Bu iki kelime kulağa fazla umutlu geliyordu.

Dudaklarımız santimetrelerce ayrılana kadar yüzü benimkine yaklaştı. Derin bir nefes aldığını duydum ve... hırladı mı?

"Hiç kimse," diye yemin etti. Tarçın ve Clint olduğunu hatırladığım bir koku yayıyordu. Bir tür sabun çünkü kolonya kullanan ya da buna ihtiyaç duyan bir adam değildi.

Sanki bedenim onu hatırlamış gibi meme uçlarım tüm katmanlarımın altında sertleşti.

Onu öpmeyecektim. Clint'le öpüşmeye benzeyen herhangi bir şey yapmaktan aktif olarak kaçınmak için kesinlikle bir planım vardı. *Clint*'ten aktif olarak kaçınmak için bir planım vardı ama işe yaramıyordu.

Ağızına baktım. "O zaman sen... bizden beri... kimseyle..." "Hayır."

Dudaklarından dökülen o tek kelimeyle parmak uçlarımda yükseldim. Dudaklarımın onunkilerle karşılaşması için tek gereken buydu. Sanki şeytanın kendisi beni cehennemden gelen bir dürtmeyle yukarı itiyordu.

Ve, kahretsin, bir öpücük hiç bu kadar iyi hissettirmemişti. Çünkü temas kurduğum anda Clint kontrolü ele aldı, beni agresif bir şekilde öptü, uzun boylu, sert vücutunu benimkinin içine soktu ve

beni arabaya doğru bastırđı. Uyluklarından biri benimkinin arasına kaydđ ve ben de kasıklarımı onun üzerinde salladım, ağzını yakıcı bir yoğunlukla eğerken klitorisim için sşrtünme buldum.

Garaj yolumda ne kadar kaldığımız hakkında hiçbir fikrim yoktu ama etrafımızdaki tüm karların

sıcaktan erimişti.

"Clint!" Birbirimizden ayrıldığımızda ağızımdan ırkılmış bir çığlık çıktı, nefesimiz kesilmişti.

Ben başlatmış olabilirim, ama lanet olsun, kendimi şaşırtmışım ve sonra, verdiği yanıtla beni daha da şaşırtmıştı.

Lanet olsun, kimyamız uyuştı. Biz kimyanın *tanımı* olabiliriz.

Ama bu öpücük külötümü ne kadar ıslatmış olursa olsun, Clint'le ilişkiye girmek şu anda büyük, çok büyük bir sorun olurdu.

Ve hamilelik işleri çok fazla karıştırdı. Ona bebekten bahsetmemeye karar verdiğimde, bunun nedeni onu bir daha görmeyi hiç ummamamdı. Ama yirmi dört saatten kısa bir süre içinde iki kez görüşmek aptallık ettiğimi kanıtlıyordu. Peki ya öpücük? O da en az benim kadar ilgilenmişti. Bu *gerçekten* büyük bir sorundu. Şimdi, ona bebekten bahsetmemek beni tam bir kaltak yapıyordu.

Ama henüz eski ilişkimin kâğıtlarını imzalamamışken yeni bir ilişki için acele etmek istemiyordum. Elbette, aptal boşanma *yıllardır* devam ediyordu, bu yüzden acele etmiyordum ama bitmemişti de. Lastik bunu kanıtlıyordu. Hâlâ Todd'la uğraşmak zorundaydım.

Kağıt üzerinde evliydim!

Clint çocuğuna hamile olduğumu öğrendiğinde? "Benim ve bebeğin iyiliğini isteyecek" ve ben doğum yapmadan önce benimle evlenecek bir adama benziyordu. Tıpkı ailemde olduğu gibi. Ben bir kazaydım ve taşıdığım bebek de öyleydi. Bir zorunluluk olmayı reddettim. Bir piç doğurmamı istemezdi. Muhtemelen şövalyece davranır ve itibarımı korurdu ya da bunun gibi eski moda saçmalıklar yapardı. Annemle babamın hayatını çekilmez kılan da buydu.

Kesin olarak bildiğim bir şey vardı: Tekrar evlenmek için acele etmeyecektim. Ve kesinlikle yanlış sebepler için değil. Clint gibi seksi ve sık konusunda yetenekli bir adamla bile.

Dudaklarım Clint'in öpücükleriyle karıncalanırken ve daha fazlası için yalvarma ihtiyacı duyarken burada ne kadar uzun süre durursam, bu durum o kadar kötüye gidecekti.

"Clint, dinle." Elimi göğsüne koydum. Kaya gibi sert, geniş göğsüne. *Kötü hareket!* "Senden gerçekten hoşlanıyorum

-Hem de çok."

Kaşları çatıldı, az önce orada gördüğüm şehvetin yerini ihtiyat aldı.

Sözlerimi geri alamadan aceleyle devam ettim. Çünkü sadece Tanrı biliyordu, onları söylemek istemiyordum. "Belli ki karşılıklı bir çekim hissediyoruz."

Kaşlarını çatı.

"Ama ben evliyim."

Clint sanki ona yumruk atmışım gibi geri çekildi. "Ne?"

Kükremesinin komşuları dışarı çıkarıp çıkarmadığını görmek için etrafıma bakındım. Bu söz içimi sıcak bir tel gibi kesti ve beni iki parçaya ayırdı; bir parçam umutsuzca sözlerimi geri almak istiyordu, diğer parçam ise bunun yapılması gereken doğru şey olduğunu biliyordu.

Yutkundum. "İki yıl önce ayrıldık ama hâlâ yasal olarak evliyiz," diye açıkladım çünkü benim aldatan biri olduğumu düşünmesini istemiyordum. "Ben... zina yapan biri değilim. Todd tüm dilekçelerimi engellemeseydi on sekiz ay önce boşanmış olacaktım."

Islak araba yoluna baktım. Şimdi yüzündeki ifadeyi görmek neredeyse acı veriyordu.

"Gördüğünüz gibi, bir ilişkiye girecek ya da sizi öpmeye devam edecek durumda değilim. Nasıl adlandırmak istersen. Sadece benim için kötü bir zamanlama."

Uzun süre bir şey söylemeyince başımı kaldırıp baktım. Yüz ifadesi fırtınalı bir hal aldı. "Kötü zamanlama," diye tekrarladi, bir adım daha geri çekilerek. Ellerini yumruk yaptı ve sonra bıraktı. Tekrar tekrar. Bana yumruk atmaması için <https://www.azkizlenim.com> kapılmadım ama sanki beni

yakalamamak için kendini zor tutuyordu. Beni kendine yakın tutuyordu. "Kesinlikle."

Özür dileme isteğimi bastırdım. Özür dilemek bu durumu düzeltmeyecekti, olan olmuştu işte.

Ben doğru olanı yapmıştım. Artık bu işe karışamazdık. Hayatım ve dünyam çok karmaşıktı ve Todd her şeyi mahvetmeye devam edecekti. Şimdi boşanmış olsaydım, Todd imzalamış olsaydı, Clint'i kendimden uzaklaştırıp uzaklaştırmayacağımı merak ediyordum. Ona bebekten bahsedip bahsetmeyeceğimi. Çok fazla "eğer" var.

Clint kovboy şapkasını bana doğru eğip kamyonetine doğru yürürken cevabın evet olacağını biliyordum. Hiç başlamamış bir şeyin kaybına ağlamak için garip bir dürtü hissettim.

Hormonlar konuşuyordu.

Gerçek değildi.

Tıpkı Clint'le aramdaki bu şeyin asla gerçek olamayacağı gibi.

C LINT

EVLIYIM.

Lanet olası evli mi?

Onun sokağından çıkana kadar bekledim ve yumruğumu vurarak arabamı yıktım. Yanımdaki yara, sanki telaşıma doğrudan cevap veriyormuş gibi zonkluyordu. Lanet olsun. Yanık, tam olarak yapmaya niyetlendiğim şeyi hatırlatıyordu. Becky'nin peşinden gitmemek. Ama gitmiştim ve sonunda Becky bana bunu yapmamam için mükemmel bir bahane vermişti.

O zaman neden kendimi kaybediyordum? Kader *bir pislikti*.

Şu anda cidden birini öldürmek istiyordum ve bu kişi kocası olsaydı da umurumda olmazdı.

Umarım yakında eski kocası olur.

Evli ya da evli olduğunu iddia eden bir kadına asla dokunmadım. Asla. O bana ait değildi.

Ama Becky biliyordu. Kurdum yasal bir kâğıt parçasını umursamazdı. Evlilik bir insan bağıydı, bir şekil değiştiren bağı değil. Evliliğini iki yıl önce bitirmiş olması, eski sevgilisiyle *birlikte* olmadığı anlamına geliyordu. O adil bir oyundu.

Benim için, adamım, bu lanet olası patladı. Evli bir insanla çiftleşemezdim!

Kurdum ne kadar arkamı dönüp onu öpmeye devam etmek istese de, doğruca çiftliğe gittim ve Arizona'da yaşayan bir hacker olan konsey veri avcısına bir e-posta gönderdim. Bunun eşimin medeni durumuyla değil de şekil değiştiren uygulamasıyla ilgili olduğunu iddia edebilirdim ama Becky Nichols hakkında her şeyi bilmem gerekiyordu ve bunu yapmanın en kolay yolu da buydu.

Otuz dakika içinde bana geri döndü, sağ olsun.

Okuduğum şey beni hem kızdırdı hem de yatıştırdı.

Becky iki yıldır ayrı yaşıyor -tıpkı söylediği gibi- bir olayın ardından uzaklaştırma emri çıkartılmış ve yasal olarak ayrı yaşıyor.

Bunu duyunca içimi bir korku kapladı. Yasaklama emri gerektiren tek tür *olay*, birinin tehlikede olduğu olaylardı.

Homurdandım, ayağa kalktım ve sandalyemi odanın diğer ucuna fırlattım. Küçük alanda volta atarken şunları düşündüm

Arkadaşımın kocası tarafından nasıl incitildiğini. Onu uzak tutmak için evrakları dosyalamak zorunda kalmıştı. Kocasının imzalamayacağını, tüm dilekçelerini engellediğini söylemişti. Hala da öyle. İki lanet yıl sonra.

Lanet olsun. Cidden o pisliği öldürecektim.

Dondum kaldım, büyük bir aptallık yaptığımı fark ettim. Evinin önünde dururken, tam gözümün önündeydi. Kahretsin, lanet şeyi değiştirmiştim.

Lastik.

Eski kocası lastiğini kesmiş olabilir mi? Meade'de yaşıyordu, yaklaşık 30 mil uzakta. Eski kocasının ne tür bir doktor olduğuna dair verilere göz gezdirdim - gastroenterologun karısının lastiğini kesmek için bir sonraki kasabaya gitmesi, ama aynı zamanda karısına vurması da bir doktora yakışmıyordu.

Şiddet sadece mavi yakalı işçilere özgü değildi, değil mi?

Bu her toplumda ve her tür evde yaşanır. Kadını boşanma davası açmaya itmiş olabilirdi ama dava henüz sonuçlanmadığından, onu bırakmaya niyetli gibi görünmüyordu. Onunla uzaktan düzüşüyordu. Ya da tam yolunun üzerinde.

Allah kahretsin! O gün ikinci kez yumruğumu yere indirdim ve gücümün karşılığını kırdım - bu sefer masam.

Derin bir nefes aldım ve bıraktım. Bir tane daha ama keşke son zamanlarda odada kullanılan limonlu temizleyiciyi değil de onun tatlı kokusunu içime çekebilseydim. Sandalyeyi düzelterip bilgisayarın başına geçtim ve veri korsanının gönderdiği bilgileri okumaya devam ettim. Becky iki yıl önce boşanma davası açmış, ancak Dr. Todd Nichols nihai boşanma kararının verilmesini engellemek için çeşitli yasal geciktirme taktikleri kullanmıştı. Sorun büyük borçları ve bunun nasıl paylaşılacağı gibi görünüyordu.

Başka bir e-postayı açtım. Ekler Meade'deki bir evin yüklü miktarda ipotekli olduğunu ve birkaç ev tadilatı müteahhidine ait haciz dosyalarının bulunduğunu gösteriyordu. Kredi her iki eşin adınaydı, ancak altı ay önce Becky'nin adına tamamlanan mutfak tadilatı için bir faturayı gözden kaçıramazdım.

Sadece adını.

Bu da o şerefsizin, bilmediği bir şeyin parasını ödemek için onu kullandığı anlamına geliyordu. Montana'da evliliğin yasallığını bilmiyordum. Bırakın bir insanla evlenmeyi, bir insanla çiftleşebileceğimi bile hayal etmemiştim. Becky'nin avukatı tam bir moron değilse, yasa Todd'un lehine olmalıydı, yani Becky yeni mutfaktan sadece hâlâ evli oldukları için sorumlu olacaktı.

Daha fazlası vardı. Çok daha fazlası. Hepsi Becky'nin kocası tarafından becerildiğini gösteriyordu.

Sandalyede arkama yaslandım, şapkamı çıkardım ve ellerimi yüzümde gezdirdim. İçimi utanç kapladı. Çekip giderek onun pisliğine pislik katmışım. Söyledikleri karşısında çıldırmışım. Olabildiğince dürüst ve açık sözlü davranmışım.

Cody'nin evinde geçirdiğimiz gece boyunca ikimizin de prezervatif kullanımının ötesinde bir şey konuşacak aklı yoktu. Elbette, evliydi ama yasal olarak ayrılmıştı ve boşanmanın ortasındaydı. Eğlenceli bir sevişme için her türlü hakka sahipti. Bana eski sevgilisinden bahsetmemek için de her türlü hakka sahipti.

Yüzüme yavaşça bir gülümseme yayıldı. Becky bu küçük cevheri benimle paylaşmıştı çünkü kısa bir sevişmeden *daha fazlasını* istiyordu. Eski sevgilisinin son hareketinin kanıtının yanında duruyorduk. Adam tam orada, düşüncelerinin ön saflarındaydı. Bana gerçeği anlattı, hepsini, çünkü gerçeği bilmemi, neyle karşı karşıya olduğunu bilmemi istiyordu.

Bu beni istediği anlamına geliyordu. Onun için lastik değiştirmekten fazlasını yapardım. Eski

sevgilisinin işini bitirirdim, böylece bir daha onun için bir saniye bile stres yaşamasına gerek kalmazdı. Bu onun eşi olarak benim görevimdi, onu her şekilde korumak.

Ayağa kalktım, sııttım. Kurdum uludu ve daireler çizdi, ona geri dönmek için sabırsızlanıyordu. Onu kollarıma çekip her şeyin yoluna gireceğini söylemek için. Güvende olduğunu. Eski sevgilisi ölüyordu. Onunla ilgilenecek lanet bir konsey infazcısı vardı. Siktir, evet!

Bekle. Siktir, hayır.

Korunmaya ihtiyacı vardı ama bu benden olamazdı. Ben lanet bir konsey infazcısıydım. Başiboş şekil değıştirenlerle ilgilenirdim, insan pisliklerle değil. Adama bulaşmama bile izin yoktu, sadece insan olduğu için değil, aynı zamanda işimi, sahip olduğum gerçeğı ve genel olarak şekil değıştirenleri ele vereceğı için.

Audrey ve Marina'nın ikisi de insandı ve şekil değıştirenlerin var olduğunu öğrendiklerinde afalladıklarına emin olsam da, bunu benimsemişlerdi. Artık sürünün bir parçasıydılar. Hatta Audrey yeni nesil Kurt yavrularına hamileydi. Rob eşleşmeye izin vermişti. Hatta o kadar ileri gitmişti ki kendi insan dışısının peşine düşmüştü ama o da yarı şekil değıştiren çıkmıştı.

Yine de Boyd, Colton ve Rob infazcı değillerdi. Benim gibi ellerinde şekil değıştiren kanı yoktu. Sürü içindeki amaçları bir sır olarak saklanmıyordu.

Ne bok yiyeceğim ben? Becky'nin eski sevgilisi hakkında bildiklerimden uzak duramazdım. Onun kokusunu tekrar almışken ve kurdum onun benim olduğunu onaylamışken olmazdı.

Kurt sürüsü içinde benimle ilgili tüm gerçeğı bilen tek kişı olan Rob'la konuşmalıydım. Bu işi bir an önce çözmeliydim. Bugün sadece bir lastik olabilirdi, ama sonra ne olacaktı?

B ECKY

"Özür dilerim hanımefendi. Bu kart reddedildi."

Bishop'ın küçük bekleme alanında lastiklerin değiştirilmesi için bir saat bekledikten sonra, eski kahve ve motor yağı kokusu midemi bulandırdı ve ardından yasak kafein için çaresiz kaldım. Açtım, yorgundum ve huysuzdum. Çoğunlukla huysuzdum. Telefonumda aptalca bir oyun oynarken düşüncelerim Clint'e kaymıştı.

Neden gelmişti? Dağların diğer tarafında, Wolf Ranch'te yaşıyordu. Beni görmediği sürece neden benim sokağında olduğu hiç mantıklı değildi. Sırf benim için mi yirmi milden fazla yol gelmişti?

Öpücüğü evet dedi. Evli olduğuma dair bombaya verdiği yanıt o kadar da değil. Belki daha da fazla. Yine de fark etmezdi. Her şey bitmişti. *Çoktan* bitmişti. Hiçbir onurlu adam evli bir kadına bulaşmazdı. Clint onurluydu. Bunu biliyordum. Edepsiz konuşan bir azgın olabilirdi ama aleti sert olmadığına iyi bir adamdı. Bunu kanıtlayacak zamanım olmamıştı ama biliyordum işte.

Aksi takdirde Kurt kardeşlerden herhangi biriyle arkadaş olması mümkün değildi. "Pardon, ne dedin?" Adama göz kırparak sordum.

"Reddedildi." Kredi kartını havaya kaldırdı ve bana "*eyvah!*" diye bağırarak ifade takındı.

Tüm bunlardan sonra, kart makinesi açıkça bozulmuştu. Henüz işe gitmemiştim ve kaybettiğim zamanı telafi etmek için öğle yemeğinde çalışmam gerekecekti.

"Tekrar deneyebilir misiniz lütfen?" Paniklemeye başladığımı hissederek sordum. Bana sempatik bir gülümseme verdi.

"Denedim. İki kez."

Bana kartı uzattı. "İki

kez mi?"

Başını salladı.

Kartın geri çevrilmesi için hiçbir neden yoktu. Her ay faturamın tamamını ödedim çünkü borçlu

olmayı sevmiyordum. En azından Todd'a bağlı olduğumdan daha fazla boręlanmayı. Lastikler bütçemi sarsacaktı ama bu ay kuruşlarıma dikkat edersem lastiklerin parasını ödeyebilirdim.

Ona küçük bir gülümseme sundum ve bir parmağımı kaldırdım. "Hemen döneceğim."

Küçük dükkânın bekleme alanının bir köşesinde durarak kartın arkasındaki numarayı aradım. Beni müşteri hizmetleri temsilcisine bağlamak için bir sürü numarayı tuşladıktan sonra, karşımdaki kişi nihayet kocamın bir gün önce kartımı kapattığını söyledi.

Benim kocam.

Todd'un şu anda yaptığı şey karşısında boğazım düğümlendi. Sadece lastiğimi kesmekle kalmamış, kartımı da kapatmıştı, böylece ödeme yapamayacaktım. *Kocam* olarak bunu yapabilirdi. Sadece kart numarasını nereden bulduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Yeni bir karttı. Onu terk ettikten sonra üye olmuştum.

Camlı pencereden ana caddeye baktım. Sokaklarda küreme gerektirecek kadar kar yoktu ama son fırtınadan kalan büyük kar yığınları vardı. Bir sonraki bloktaki bankayı gördüm ve kanım dondu. Eğer kredi kartıma ulaşabilirse, o-

Masaya doğru koşarak, tamircide bulunan cüzdanımdaki az miktardaki nakit parayı ittim. "Al. Bu iyi niyetin göstergesi. Paranı ödemek için geri geleceğim. Araba sende kalsın. Bankaya gitmem gerekiyor."

Cevap vermesini beklemeden kapıdan çıkıp sokağa fırladım, botlarım küçük su birikintilerinde sıçıyordu. Neyse ki Cooper Valley küçüktü ve çoğu mağaza ve işyeri birbirine birkaç blok uzaklıktaydı. Soğuk bir rüzgâr ve kesin bir korkuyla bankanın girişinden içeri daldım.

Todd'un kişisel vadesiz hesabımdaki tüm parayı çektiğini ve elektrik faturam otomatik ödemeye ayarlı olduğu için aslında fazla para çektiğimi öğrenmem on dakika sürdü.

Banka memuru yanlış bir şey yapmamış olsa da, aslında yasalara uyuyordu, durumumdan dolayı gerçekten üzgün görünüyordu. Bana acıması sadece ağlama isteği uyandırdı. Çılgılık atmak istedim. Saçlarımı yolmak istedim. Todd'un kafasını koparıp o küçük kıcına sokmak istedim.

Kaldırıma çıktım çünkü bankanın benim için yapabileceği başka bir şey yoktu. Todd'un bir hesabı olup olmadığını kontrol ettim, benimkine yaptığı gibi onun parasını da çekmek istiyordum. Ama yoktu. Tabii ki yoktu.

Soğuk esinti caddede hızla ilerliyordu. Umurumda değildi. Zaten uyuşmuştum. Todd paramdan bir kuruş daha almadan önce hastanedeki insan kaynaklarını aradım, durumu anlattım ve maaş çekimi derhal otomatik ödemeden çıkarmalarını istedim. Parayı arka bahçede bir teneke kutuda saklamam gerekse bile, Todd'dan uzak tutmak için yapacağım şey buydu.

Parayı alabilmek için parayı kazanmam gerekiyordu, bu da kıcıyı kaldırıp işe gitmem gerektiği anlamına geliyordu. Tamirciye doğru yürüdüm, bir yandan ona nasıl ödeme yapacağımı düşünürken bir yandan da beni hastaneye bırakma nezaketini göstereceğini umuyordum.

Caddenin karşısına geçtiğimde, kaldırımda durdum. Baktım... sonra göz kırptım. Parlak siyah bir Mercedes'e yaslanmış olan Todd'du. Kollarını kavuşturmuş, bana gülümsüyordu. Boyu iki metreyi bulmuyordu ve ince yapıydı. Kişisel antrenörü vardı ama harcadığı para boşa gitmişti çünkü hiç de fit görünmüyordu. Berbat havalarda bile ayağında imzası haline gelmiş mokasen ayakkabıları vardı. Ve arabası... Fırtına ve bozuk yollardan sonra nasıl bu kadar parlaktı?

Daha önce sadece avokado tostu yediğim için berbat görünüyordum. Önlüklerimi giymiştim, saçlarımı örgü şapkaının altında at kuyruğu yapmıştım.

Belki hamilelik hormonları yüzündendi. Belki de tam bir pislik olduğu içindi ama kendimi kaybettim. Benden para çalmıştı. Kira ödemek için ihtiyacım olan parayı. Elektrik. Yemek için. Umurunda bile değildi. Hayır, umurundaydı. Gitmem umurundaydı ve kanımı emerek beni kendisine dönmeye zorluyordu.

"Senin derdin ne lan?" Çılgılık attım, kollarımı salladım ve Todd'a yaklaşıp yüzüne vurdum. Onu

aylardır görmemiştim, son mahkeme ziyaretinden beri görmemiştim ve o da avukatlarla olmuştu.

Şu anda. Ve bir yargıç.

"Sorun nedir, tatlım?" Kaşları alaycı bir şaşkınlıkla kalktı.

"Sorunun ne olduğunu biliyorsun. Banka hesabımdan para çaldın. Kredi kartımı iptal ettin!"

Öfkeden neredeyse titriyordum.

Kaşlarını çattı. "Kendi karımdan nasıl çalabilirim? Bu *senin* paran değil. *Bizim paramız*."

O anda kafamın tepesinin patlaması mümkündü. *Bizim diye bir şey yoktu*.

"Hanımefendi, her şey yolunda mı?" Ben bağırmaya başlayınca tamirci dışarı çıkmış olmalı.

Beni kontrol ettiği için Tanrı onu korusun ama Todd'un bana verdiği zarar için yapabileceği hiçbir şey yoktu.

"Karım mantıksız davranıyor. Onu eve götüreceğim." Kolumu tutmak için uzandı ama ben kolumu çektim.

"Yasal olarak ayırıyoruz," diye tersledim. "Lanet olası kâğıtları imzalasaydın boşanmış olurduk."

"Dil, tatlım," dedi patronluk taslayan bir ses tonuyla.

"Benden uzak durman için yasaklama emrim var."

Sanki onunla uğraşan benmişim gibi ellerini kaldırdı. "Bana yaklaşan sendin. Burada olacağını nereden bilebilirdim ki?"

"Lastiğimi sen kestir, pislik. Burada olacağımı bu şekilde biliyordun. Sen ölü bir adamsın, Todd.

Öldün.

Benimle son kez uğraştın."

Topuklarımın üzerinde döndüm ve tamirciden beni bırakmasını istemeyi beklemeden hışımla uzaklaştım. Benim gibi bir deliye vereceğinden şüpheliydim, özellikle de savurduğum saçma tehditlerden sonra. Diğer birkaç kişi benim küçük öfke nöbetimi izliyordu ama umurumda değildi. İşim bitmişti. D-O-N-E.

Ağlamak istedim ama çok öfkeliydim. Daha sonra, adrenalinin etkisi geçince ağlayacağımı biliyordum.

Hastaneye kadar bir kilometre yürürken çantamdaki krakerleri yedim. Tüm kollarını. Normalde yolda donuyor olurdum ama öfkem beni sıcak tutuyordu. Ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yoktu. Todd ben pes edene kadar durmayacaktı ve bu yapacağım son şeydi. Ona geri dönmeyecektim. Onu artık olduğu gibi görüyordum.

Delice ve hatta belki de tehlikeli.

Artık endişelenmem gereken sadece ben değildim. Küçük fıstık için de. Todd'un çocuğuma yaklaşmasına izin veremezdim. Kalın kazaklar ve ağır paltolar büyüyen karnımı ancak bu kadar gizleyebiliyordu. Eğer şimdi bu kadar deliyse, başka bir adamdan bebeğim olduğunu öğrendiğinde nasıl olurdu? Nerede duracaktı? Bugün kesik lastik ve boş banka hesabı. Yarın ne yapacaktı?

C LINT

UYUYAMADIM. Becky'nin kendi patlak lastiğini tamir edişini düşünürken uyumamın imkanı yoktu. Sadece patlak değil. Yarılmıştı. Gitme isteğine saygı duymuştum ama bu onu terk ettiğim anlamına gelmiyordu. Kesinlikle hayır. Space'i aldı. Bana da sahipti ve eski sevgilisiyle ne haltlar karıştırdığını öğrenecektim. Onu bu şekilde koruyabilirdim. Şimdilik.

Gece boyunca Becky ve Todd'un davasını araştırdım. Helena'da avukat olan bir şekil değiştiren vardı, hem de çok iyi bir avukat. Selena Jennings. İnsanların saatine sekiz yüz dolar ödediği türden bir avukattı. *İnsanlar* dedim çünkü genellikle kendi türü için yaptığı işleri *karşılıksız* yapıyordu, ona ödeme yapmak istemeyeceğimden değil. Becky'yi mutlu etmek için ona her şeyi öderdim ve bunun boşanma evraklarının mürekkebi kurduğunda başlayacağına dair bir his vardı içimde.

Becky'nin durumuyla ilgilenip ilgilenmeyeceğini sormak için onu aradım.

"Becky boşanması için yardımımı istiyor mu?" diye sordu. "Kendi avukatını kovdu mu?"

Boğazımı temizledim. "Hayır."

Bir kahkaha attığını duydum. "Beni aradığını bilmiyor, değil mi?"

"O benim *eşim*," diye hırladım. "O tehlikede. Bu adam ona eziyet ediyor. Lastiğini kesti, bundan eminim. Bu yaptığı ilk şey olamaz ve son olacağından da şüpheliyim."

Selena içini çekti. "Anlıyorum, ama kendi isteğiyle müşterim olmadan yapabileceğim pek bir şey yok. Herhangi bir evraka erişiminiz var mı?"

"Hepsi burada, dizüstü bilgisayarımda," diye cevap verdim ve bana her şeyi bulduğu için konsey veri korsanı Kylie'ye zihinsel olarak teşekkür ettim.

"Gönderin, bir göz atayım," dedi sesinde teslimiyetle.

Rahatlayarak iç çektim. "Teşekkür ederim. Minnettarım." Telefonu kapattım ve her şeyi ona ilettikten sonra enseme ovuşturdum, devam eden huzursuzluğum kurdumun hırlamasına neden oluyordu. Selena'yı taciz etmek dışında onu dürtmek için yapabileceğim hiçbir şey yoktu, bu da onu kızdırırdı. Bu istediğim son şeydi. Sabırlı olmalıydım ama yasal yollardan birilerini bulduktan sonra bile bir şeylerin hâlâ ters gittiğini hissetmek çok zordu.

İçimden atamadığım bir duyguydu bu. Ayağa kalktım, volta attım. Bir şeyler yanılttı ve kurdum bana söylüyordu. Ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu ama harekete geçmem gerekiyordu. Paltomu kaptım. Tanrım, kasabaya gitmem gerekiyordu. Arkadaşımın evinden bu kadar uzakta olmak hoşuma gitmiyordu. Ondan 20 mil uzakta olmak çok uzaktı. Ve eğer tehlikedeyse... *lanet* olsun.

Davetiyem yoktu. Aslında Becky bu sabah yaptığı evlilik duyurusuyla beni kendisinden uzaklaştırmıştı ama gidip ona bir bakmam gerekiyordu. Sadece içimdeki önsezinin onunla ilgili olmadığından emin olmak için uğradım. İçgüdülerim konuşuyordu. Bazılarının dediği gibi örümcek hislerim. Her neyse, serseri bir şekil değiştirenin izini sürerken beni bir ya da iki kez kurtarmıştı. Şimdi çalışmıyordum, bu da durumu daha da kötüleştiriyordu.

Kamyonetime bindim ve Becky'nin sokağında saatte iki mil hızla ilerleyerek kasabaya doğru yola çıktım. Hava saatlerdir karanlıktı ve yılın bu zamanlarında insanlar akşam yemeği saatinde evlerine kapanır ve içeride kalırlardı. Arabalar garaj yollarındaydı, sokak lambaları yanıyordu. Birkaç hafta içinde ön bahçeler tatil ışıklarıyla parlayacaktı.

Hiçbir şey ters görünmüyordu, ancak evi bir sundurma ışığı dışında karanlık olmasına rağmen tedirginlik hissi daha da güçlendi. Etrafa bir kez daha baktım. Kar geceyi daha aydınlık yapıyordu, vites değiştiren görüşümle buna ihtiyacım olduğundan değil. Etrafta park etmiş yeni bir araba yoktu - o sabah gittiğimde hepsini not etmiştim.

Tam evinin önünde frene sertçe bastım. Ne oluyor lan?

Penceresinin altında bir gölge hareket etti. Bir figür. Kamyonu caddenin ortasına park ettim ve koltuğumdan fırladım.

"Hey!" diye bağırdım, pisliğe doğru yürüdüm.

Ne beklediğimi bilmiyordum. Adamın kaçmasını belki. Yumruklarımla oraya varmadan önce sesimle onu korkutup kaçıracağımı.

"Ne yapıyorsun lan sen?"

Göt herif dönüp bana baktı, sanki oraya aitmiş gibi, pencerenin altından içeri bakıyordu.

Adamın gözetlediği odada bir ışık yandı ve perdeler açıldı. Becky pencereden dışarı baktı ve çığlık attı. Camdan boğuk geliyordu ama ben duyduğuma emindim.

Onu öldürmeyin. Öldürmeyin onu. Öldürmeyin onu.

Kendime sürekli hatırlatmak zorundaydım çünkü adamın boğazını parçalamak için yer değiştirmeme ramak kalmıştı.

Beynimin mantıklı bir kısmı hâlâ bana sakın olmamı söylüyordu. Kurallara uymamı ve türüme ihanet etmememi söylüyordu. Bir insana zarar vermememi. Cooper Vadisi'nde sakın bir sokaktaydım; bir kurdun ortaya çıkacağı bir yer değildi. Özellikle de bir adamın boğazını parçalayan bir kurdun. Bu açıklanamazdı.

Oh kader, ama ben istedim.

Becky pencereden bağırdı. "Todd! Seni pislik. Hemen polisleri arıyorum."

Todd. Eski sevgilisi olduğu için rahatlayıp rahatlamadığımdan emin değildim. Bu sadece Selena'ya söylediklerimi kanıtlıyordu. Adamın Becky ile işi bitmemiştir.

Kadınım la gurur duyuyordum, ona sahip çıkıyor ve polis le konuşmaya çalışıyordu. Ona doğru ilerledim, ayaklarım evinin kenarındaki karda çitirdiyordu. Onlar gelene kadar onu tutacaktım. O herif benim gözetimimde kaçamayacaktı. Bu haneye tecavüzdü ve röntgencilikle ilgili kanun her neyse oydu. Saniyeler içinde üzerine atıldım, yumruğumu ceketine dolayarak onu top haline getirdim ve sertçe eve doğru ittim.

Kafası pencere camına çarptı ve bir çığlık attı.

Bu, kurdumun ulumasına neden oldu, yanımdaki iyileşmekte olan yaranın sızısı da öyle. Geçmesi çok uzun sürüyordu.

"Ow! Sen de kimsin?"

Yüzüne baktım. "Seni becermek üzere olan adam benim, sürüngen." Becky'yi herkesin önünde sahiplenmeye olan saplantılı ihtiyacıma rağmen, içimden bir ses eski sevgilisine henüz elimi göstermememi söylüyordu. Sadece yoldan geçen bir adam olduğumu düşünmesine izin vermemi.

Onu dişlerimle parçalamaya hazır kurt arkadaşı değil.

"Ben onun kocasıyım!" Todd gözlerini kocaman açarak itiraz etti. "Sadece pencerelerin kilitli olduğundan emin olmak için kontrol ediyordum."

Becky bir çift çizme ve pijamalarının üzerine atılmış bir montla kapıdan fırladı. "Saçmalık!" diye bağırdı verandadan, karanlığın içinden bize doğru bakarak. "O benim eski sevgilim ve ben ona karşı bir yasaklama emri var."

Beni Todd'a saldırmaktan alıkoyan tek şey Becky'nin sesinin korkmuştan çok kızgın çıkmasıydı.

Todd'u pencereden uzaklaştırıp verandanın ışığına yaklaştırdım, böylece yüzümü görebilecekti. Onu güvende tutmak ve çöpü dışarı çıkarmak için burada olduğumu bilsin. Yüz ifadesindeki tanıma ve rahatlama çiçeklerini izlerken kurdum tüylerini kabarttı. O dut dudakların ayrılıp adımı söylemesi kurdumu sakinleştirmek için çok şey yaptı. Evet, beni bir değil iki kez itmiş olabilirdi ama bana güveniyordu ve güvende olduğunu biliyordu. Bu sabah uzaklaşmışım ama bunu bir daha yapmayacaktım.

Tabii ki bu Todd'u öfkелendirdi. "Bu adamı tanıyor musun?" diye hırladı, kendini beğenmişliği kaybolmuştu. "Bu kasabadaki herkesi tanıyorum," diye tersledi.

Ouch.

İlişkimizi onunla paylaşmak istemediğini anlamış olsam da, ne olduğumuzu küçümsediğini duymak yine de canımı yaktı.

En azından bunun küçümseme olduğunu ve benim hakkımda böyle düşünmediğini umuyordum. Gerçi ona göre ben, yaz boyunca bir gece barda seviştiği ve rastgele tekrar karşılaştığı bir adamdım. Arabasında paylaştığımız öpücük, bir insan için bile olsa, ilişkimizin bitmediğine dair büyük bir ipucu olmalıydı.

Becky telefonunu kaldırdı. "Şerif yolda, göt herif. Ve senin pencerelerin kilitlerini kontrol etme hikâyeni yutmayacak."

"*Karımı* kontrol ediyorum," diyerek onu fırlattı. "Benden ayrı yaşamayı seçtiği sürece güvende olduğundan emin olmak için."

Becky gözlerini devirdi ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Çok saçmalıyorsun. Bu gerçekten neydi? Daha fazla vandalizm mi yoksa gerçekten yatak odamın penceresinden içeri girmeye mi çalışıyordun, seni hasta psikopat?"

Todd bundan hoşlanmadı. Ona doğru hamle yaptı ve ben de hırlayarak onu evin duvarına çarptım, parmaklarım boğazına dolanmıştı. Hayatının tükenişini izlemek çok kolay olacaktı. Kötülük ölecek ve eşim ondan kurtulacaktı. Ama o zaman gerçek beni görecekti ve buna izin veremezdim. Asla.

C LINT

"CLINT," diye uyardı Becky hemen, sanki işleri çok ileri götürmemden korkuyormuş gibi. Haksız da sayılmazdı. Haydut şekil değiştirenleri ortadan kaldırmak benim işimdi. Bu herif de haydut bir insandı.

Kahretsin, haklı olabilirdi. Çenem sıkılmış ve bakışlarım daralmıştı. Gözlerimin renginin değiştiğinden hiç şüphem yoktu. Bu serseri Becky'yi taciz etmekle kalmıyor, sanki bu onun hakkıymış gibi *gösteriş* yapıyordu.

Genelde akli başında biriydim ama söz konusu o olunca tüm kontrolümü kaybettim.

Birkaç vuruş daha sertçe sıktım, sonra boğazındaki tutuşumu bıraktım ve evin kenarına yığılıp öksürmesini izledim.

"Kadınları dövmeyi seviyor musun?" Onu ayağa kaldırıp tekrar duvara çarparak sordum. "Ha? Bu yüzden mi uzaklaştırma emri çıkartmak zorunda kaldı?"

"O benim *karım*," diye bağırdı, sanki bu her şeyi yoluna koyacakmış gibi.

Becky haklıydı. Adam psikopatın tekiydi. Gerçekliği ya da Becky'nin onunla bir bok yapmak istemediğini kesinlikle sağlıklı bir şekilde kavramış gibi görünmüyordu.

Şerif park edip yaklaştığı anda Todd'un mağdur taraf rolüne geçmesi dışında -ki bu çok yanlış olmasaydı komik olurdu-. Kanun adamı onu dinlerken, o sadece düzgün konuşan, karısını kontrol eden endişeli bir kocaydı.

Becky'nin yanına gittim, kolumu ona dolamak ve onu kendime çekmek istememe rağmen çaresizce temas kurma isteğime direndim. Bunun yerine, lanet olası koruması gibi kollarımı göğsümde kavuşturarak omzunda durdum.

Ki öyleydim ya da öyle olmayı planlıyordum. Diğer şeylerin yanı sıra. Şimdiye kadar bunu bilmiyordu. Ama şimdi? Her şey değişmişti. Artık onu itmek yoktu. Artık onu rahat bırakmıyordum. Eski sevgilisi sadece bir pislik değildi. Onun güvenliği için bir sorundu. Titreyişine bakılırsa, sağlığı için de. Bir saniye daha geri adım atamazdım.

İkinci bir devriye arabası geldi ve iki memur arasında Becky'nin yasaklama emri kontrol edildi.

İki adamın da bu saçmalığa kanmayacağını anladığında sessizleşti. Çabuk. Todd

Biz izlerken tutuklandı ve götürüldü. Adamın bilmediği bir şey vardı, ben onu yakalayamadığım için hapiste daha güvendedi.

Rob ile konuşmalıyım. Alfa olarak benimki gibi sorunları duyardı. Eşim tehdit altındaydı ve bunun sebebi ortadan kaldırılmalıydı. Sürünün yolu buydu. Meydan okuma mı? Todd Nichols insandı. Meade'den bir doktoru ortadan kaldıramazdık. Böyle şeylerin yapıldığını görmek benim işimdi. Birini öldürmeye heveslendiğim tek seferde, bunu yapamadım.

Polis arabalarının fren lambaları köşede gözden kaybolduktan sonra Becky'ye döndüm ve ellerimi omuzlarına koydum. Boynunu bükme zorunda kalmasın diye eğildim, böylece göz göze geldik. "İyi misin?"

Başını salladı. "Yardım ettiğin için teşekkürler. İçeri gelip kahve falan içmek ister misin?" Eğer kahve yatak başını becermek için bir örtmeceyse, o zaman evet.

"İçeri geleceğim şekerim, ama sadece çantayı hazırlaman için." Kaşlarını çatı.

"Burada kalmayacaksın. O şerefsiz hâlâ nefes alırken olmaz."

Güldü. "Onun çok uzun bir süre nefes alacağını öngörüyorum. Sadece yasal olarak ona bağlı olmamak istiyorum. Yine de onu öldürmek aklımdan geçti."

Onu ön kapıya doğru çevirdim ve içeri ittim. Dışarıda yeterince soğukta kalmıştı. "Şekerim, seni suçlamıyorum. Şimdi bir çanta alalım ve buradan gidelim. Muhtemelen uzun bir gün geçirdin ve biraz uyumalısın."

Onu takip ettim ve kapıyı arkamdan kapattım. Bir düğmeyi çevirdi ve bir lamba oturma odasına yumuşak bir parlaklık verdi. Evi küçük ama rahattı. Ten rengi bir kanep, üzerinde düz ekran bir televizyon bulunan gazlı bir şömineye bakıyordu. Krem rengi duvarları ve nötr halısıyla kiralık olduğu belliydi ama duvardaki manzara fotoğrafları odaya biraz kişilik katıyordu.

"Seninle gelmiyorum." Kalçasını kanepenin arkasına yasladı.

"Burada kalmıyorsun." Hayatta olmaz. Benim olduğunu bilmiyordu ve yavaş yavaş bunu anlamasını sağlamalıyım. Ama bu evde ve yalnız değil.

İç çekti. "Todd'la iki yıldır uğraşıyorum. Gerçekten evli olduğumuzdan daha uzun süre."

"İki yıl yeterince uzun bir süre," diye karşı çıktım. "Bir çanta hazırla. O pisliğin seni bulabileceği hiçbir yerde istemiyorum. Hikayenin sonu." Kişisel alanına girdim ve bir elimi kalçasına attım. Avucumun altında yumuşak ve sıcak hissetti ve basit bir dokunuşla kurdum ortaya çıktı ve kokladı.

Bana bakıp dudaklarını yalarken nefesinin kesildiğini duydum. "Patronluk taslamayı çok iyi beceriyorsun ama bu her dediğini yapacağım anlamına gelmiyor. Eğlenmiştik. Sadece bir gece. Hepsi bu kadar."

Kaşlarımı kaldırdım. "Hepsi bu kadar mı? Bu sabah öpüştüğümüzden beri sertleştin."

Bakışları pantolonumun ön kısmına kaydı, bu da aletimin daha da şişmesine neden oldu. Derin bir nefes aldım. Evet, tam düşündüğüm gibi. "Islaksın, değil mi? Sana verebileceğim şey için."

Çileden çıkmış gibi ofladı ama yanaklarının kızardığını ya da göz bebeklerinin büyüdüğünü fark edemedim. Ya da kokusunu. Kurdum onun amının tatlı kokusu karşısında neredeyse uluyordu.

Islaktı ve eğer elimi o pijama pantolonunun içine sokarsam... "Sen de ukalasın."

Bunun üzerine sırttım ve kendimi avuçladım. "Bir zamanlar ukalalığı severdin. Bir kez daha denemeye hazırım ama yatak iyi olur."

Pembenin daha derin bir tonunda kızardı. "Ukala. Patronluk taslayan. Her neyse işte. Hepsi aynı şey."

Hiçbir yere varamıyorduk ve ben güvenli bir yerde olmak istiyordum, hâlâ burada, onun oturma odasında değil. Her zaman söylediklerimde ciddiymdim ve o burada yalnız kalmayacaktı. Benim olduğunu bilerek ondan bir değil iki kez uzaklaşmak neredeyse acı vericiydi. Bunu tekrar yapmayacaktım.

Ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yoktu ama onun yalnız kalmayacağını biliyordum. Onu sahiplenemesem bile, korumacı yanımla onu güvende tutmamı söylüyordu.

"Otoriter, ha?" Sonunda söyledim. "Patronluk mu görmek istiyorsun? Sana patronluğu göstereceğim, şekerim." Omzumu kalçasının kıvrımına sıkıştırdım ve onu itfaiyeci hamlesiyle kaldırarak yatak odasına götürdüm. "Seni eve taşıyorum. Buradan sensiz ayrılmayacağım, o yüzden işbirliği yapmaya başlasan ve çantanı hazırlasan iyi edersin." Poposuna hafif bir tokat attım, o da güldü.

Onu yatağa yatırdım ve vücudunu aşağıya doğru takip ederek altımda kısırdım. Bileklerini başının üzerinde topladım. "Ya bu gece burada seninle kalırım ya da şimdi benimle gelersin. Ama bir daha hiçbir yerde yalnız uyumayacaksın ve bu benim son sözüm."

"Senin için de polis çağırabilirim Clint Tucker." Geniş gülümsemesi tehdidini yalanlıyordu. Boynunu ısırdım. "Yerinde olsam bunu denemezdin."

Altımda kıvranıyor, kalçalarını benimkilerle buluşmak için döndürüyordu. Aletim fermuarıma karşı acıyla sertleşti.

"O hapiste. Todd bu gece beni rahatsız etmeyecek."

Üzerindeki ağır paltoyu çıkarıp yere atarken homurdandım.

"Bu gece. İçimden bir ses orada uzun süre kalmayacağını söylüyor." Todd gibi kaypak herifler her boktan sıyrılırdı. Bir sonraki kasabada saygın bir doktor olmak onun lehineydi. Ve bu olayın onu sadece kızdıracığından hiç şüphem yoktu. Geri dönecekti.

Sözlerimi düşünürken yüzü düştü. Haklı olduğumu biliyordu ama bir şey söylemedi. Onu benden daha iyi tanıyordu, iki yıldır hiçbir şeyin onu durduramadığını biliyordu.

"Beni Wolf Ranch'e kadar götüreceksin mi?"

Bunu henüz düşünmemiştim. Diğer çiftlik elçileriyle birlikte yatakhane uyudum. Kendi evimi almak benim için hiç önemli olmamıştı çünkü bir eşim olmamıştı.

Ama şimdi kesinlikle öyleydi.

Markette üzerime kusulması tüm hayatımı değiştirmişti. O tesadüfi karşılaşma, gözümün önünde ne olduğunu keşfetmemi sağlamıştı... farkında bile olmadan tam aletimin üzerinde.

Ailemin şehirde tatil amaçlı kiralık olarak kullandıkları bir evleri vardı ve bu işlerini görüyordu. Yaz aylarına kıyasla fazla talep olmadığı için yılın bu zamanlarında kiralamıyorlardı. "Sürüngen eski sevgilinin seni bulamayacağı bir yerde kalabileceğimiz bir yer biliyorum. Gel hadi." Kendimi onun üzerinden yuvarlanmaya zorladım - çünkü onu tam olarak istediğim yere getirmiştin - ve onu ayağa kaldırdım. "Toplanmana yardım edeceğim. Pijamalarını çıkarabilirsin. Onlara ihtiyacın olmayacak. Üşürsen ben seni sıcak tutarım."

B ECKY

Clint bir eli belimde, diğer elinde bavulumla beni kamyonetine doğru götürürken, "SEKS YAPMIYORUZ," diye ağızımdan kaçırdım.

Onunla seks yapmak için can atıyordum. Özellikle de yatakta bir metre uzunluğundaki sert vücudum benimkini kaplamışken... Ama soyunursak bebeğimin şişliğini fark edebilirdi ve o zaman sorunlar çıkabilirdi.

Onlardan yeterince vardı. Yakında eski kocam olacağını umduğum kişi az önce yatak odamın penceresinden dışarı çıkmıştı. Açıkçası yeni biriyle ilişki kuracak durumda değildim, bu kişi doğmamış çocuğumun babası olsa bile.

Özellikle de o kişi çocuğumun babası olduğu için.

Zalimce davranıyordum, biliyordum ama Tanrım, Clint'e acıyarak ya da epik bir doğum kontrol başarısızlığı yaşadığımız için onunla kalamazdım. Ailem sağ olsun, bir erkeğe mahkûm olmanın nasıl bir şey olduğunu biliyordum ve Clint Todd'a hiç benzemese de, önümüzdeki on sekiz yıl boyunca herhangi bir erkeğe mahkûm olmayı reddediyordum... hatta hayatımın geri kalanını sevgisiz geçirmeyi.

"Tamam," dedi hafifçe. "Seks yok. Sadece güvende olduğunu bilmem gerekiyor." Lanet olsun.

Neden seks yok dedim ki? Çıldırılmışım. Hamilelik beyninin gerçek olduğunu biliyordum ama hangi kadın, hamile olsun ya da olmasın, Clint gibi ateşli biriyle her türlü seksi saçmalığı es geçerci ki? Sadece onun korumacı tavrı bile beni ıslatıyordu. Hassas göğüslerim ceketimin altında onun için zonkluyordu ve külotum beni omzuna atıp yatak odasına taşıdığı andan beri nemliydi. Kovboy havasını, karanlık yoğunluğunu ya da Todd'la tek elle başa çıkma becerisini hesaba kattığınızda, azgın bir karmaşa içindeydim. Beni Cody'lerde depo odasının duvarına yasladığında koca aletin nasıl hissettirdiğini hatırlamaya cesaret edemiyordum.

Ya da geceyi onun koruması altında geçirmemi istemesini ne kadar büyüleyici bulduğumu.

Benim için gerçekten endişeleniyordu ve bu en kötüsüydu çünkü kalbimin birazcık erimesine neden oldu.

Kamyonun kabinine girmeme yardım etti ve sürücü tarafına doğru yürüdü. Hava buz gibiydi, keskin ve berraktı ama fark etmedim bile. Kamyonu çalıştırırken onun sert profiline baktım. "Ee... bu gece ne oldu?" diye sordum. "Yani, saat onda benim sokağıma nasıl geldin?"

Gece mi?"

Boynunun arkasını ovuşturdu. "İçimde kötü bir his var," dedi, arabayı sürerken bana bir bakış attı. "Bana bir şeylerin yanlış gittiğini söylediğinde içgüdülerime kulak veririm."

Sanki zaten onun bir baş belası olduğunu düşünmüyormuşum gibi. Şimdi öğrendim ki altıncı hissi de varmış.

"Yemin ederim seni takip etmiyorum." Ağzının köşesi kıvrıldı. "Sanırım öyle görünse de."

Öyle görünüyordu ama Clint'le ilgili hiçbir şey beni tedirgin etmiyordu. Kendimi güvende hissediyordum. Todd'la birlikteyken, o çekici olsa bile hep gergindim. Kendimi hep dengesiz ve yanlış adım atmış hissedirdim, sanki asla doğru şeyi söyleyemeyecek ya da yapamayacakmışım gibi. Clint'le ise tam tersiydi. Kendimi tamamen rahat hissediyordum. Aramızda hamileliğimle ilgili bir sorun bile yoktu ve ben onunla birlikte soğuk geceye doğru yola çıkıyordum. Kamyonetinin kabini sıcacıktı.

Arabayı Audrey'nin kasabadaki evinden çok da uzak olmayan şirin bir kulübenin önüne çekti. "Burası aileme ait bir yer. Şu anda kiralık değil, yani burada istediğin kadar kalabilirsin."

Verandanın ışığı yanıyordu ve kaldırım kürekle temizlenmişti. Ön bahçede büyük bir ağaç vardı ve yazın yapraklı ve gölgeli olduğunu tahmin ediyordum. Çok şirindi.

"Bunun için teşekkür ederim," diyerek uzandım ve koluna dokundum. "Todd'la bu karmaşada o kadar uzun süredir yalnızdım ki... Değişiklik olsun diye yanımda birinin olması güzel bir duygu. Bugün yaptıklarından sonra, onu boğmaya çalışmanı izlemenin iyi hissettirdiğini kabul ediyorum."

Kaşlarını çattı. "Lastikten daha fazlasından bahsediyorsun, değil mi?" Başka tarafa baktım, başımı salladım.

Çenemin altındaki parmaklar beni tekrar ona baktırdı. "Başka ne yaptı?" Soru alçak ve ölümcüldü.

Derin bir nefes aldım, ona kredi kartından ve banka hesabından bahsettim. "Siktir... kahretsin, üzgünüm."

Küfür etmemeye çalışmasına güldüm. Clint'le birlikte olmanın verdiği his, hafiflik bana neredeyse yabancıydı.

Sakin ol.

Şapkasını çıkardı, elini saçlarında gezdirdi. Onu daha önce kovboy şapkası olmadan hiç görmediğimi fark ettim. Koyu renk saçlarının tepesi yanlardan daha uzundu. Siniri yüzünden dağılana kadar bakımlı kalmıştı. Yine de iyi görünüyordu.

"Şekerim, ben kesinlikle senin yanıdayım," dedi Clint. "Seks olmasa bile." Kapısını açtı.

"Evet, o konuda..." Kamyonun yanından kaydım ve yere düştüm.

"Ah?" Sesindeki bariz ilgiyi inkâr etmek mümkün değildi. Bavulumu arka koltuktan çıkardı ve benimle buluşmak için yürüdü.

"Biraz aceleci davranmış olabilirim," diye itiraf ettim. Tanrım, ona seks yok dedikten tam beş dakika sonra *seks* evet demiştim. Onun gözünde küçük bir fahişeydim.

Gözleri sokak lambasına takıldı ve bir an için gümüş gibi parladı. Sırtışı kesinlikle vahşiydi. Bunun nasıl mümkün olduğunu bile bilmiyordum çünkü elinde hâlâ bavulum vardı ama bir şekilde beni yeni bir gelin gibi kollarına aldı ve kapının eşiğine kadar taşıdı. Nefes nefese kaldım ve elimi onun sert göğsüne koydum. Paltosuz bile sıcacıktı.

Hatta sıcak. Hem gerçek hem mecazi anlamda.

"Baskı yok şekerim," dedi derin, kadifemsi bir gürlemeyle. "Seni güvende tutmam gerekiyor, hepsi bu." Anahtarı kilide yerleştirdi ve kapıyı iterek açtı. "Ama önceki kaçamağımızın tekrarlanmasını istiyorsan, söz veriyorum bunu senin için değerli kılacağım."

Piç herif göz kırptı. Tabii ki, göz kırpması benim felaketim oldu. Boynunu ısırdım.

Hırladı. "Seninle bir anlaşma yapalım," diye fısıldadım.

"Pekâlâ." Işıkları yaktı. Elimi uzattım ve ışıkları geri kapattım. "Işıkları kapalı tut, ben de seninim."

Bir an hareketsiz durdu. Karanlıkta yüzünü pek seçemiyordum ama gözleri hâlâ parlıyordu, neredeyse bir hayvanınki gibi. Sanki odanın derin gölgelerini görebiliyordu. Ama tabii ki bu imkansızdı.

"Anlaştık," diye mırıldandı, sanki körlerin yolunu biliyormuş gibi beni karanlıkta hızla taşıdı. Bir kapıyı tekmeleyerek açtı ve beni yumuşak bir yatağa yatırdı. Paltomu çekiştirerek çıkardım ve botlarının yere vururken çıkardığı güm güm sesini duydum. Ben de kendiminkileri çıkardım, sonra pijamamı başımın üzerine çektim.

Bu iş mükemmel sonuçlanacaktı.

Bebeğimin karnını görmeyecekti ve ben de hâlâ eğlenebilecektim. Depoda birbirimizi pek görmemiştik. Eteğim belime kadar sıyrılmıştı ve külotumu yana çekmekten fazlasını yapamayacak kadar telaşlıydı. Aletini zar zor görebilmişim. Birbirimizin vücudunu görmeden inanılmaz bir seks yapmıştık. Şimdi bunu tekrar yapabiliydik.

Aklımın bir köşesinde, mantığımın bir dönme dolap kadar tuhaf olduğunu biliyordum ama mantığımı bir kenara bıraktım. Suçu hormonlara attım. Bu bebeği büyütmeye başladığımdan beri hayatımda hiç bu kadar azgın olmamıştım ve Clint'in burada benimle olduğu gerçeği...

İtiraf etmeliyim ki, yazdan beri hayal kırıklığımı parmaklarımla ya da pille çalışan erkek arkadaşımınla gidermek için zaman ayırdığımda tüm fantezilerimde öne çıkıyordu. Beni diğer tüm erkeklere karşı mahvetmişti.

Hassas göğüslerimi avuçladım, meme uçlarım zaten sıkı tomurcuklar halinde sertleşmişti.

Clint sanki ne yaptığımı görebiliyormuş gibi durdu ve nefes aldı ama bu imkânsızdı. Oda o kadar karanlıktı ki, dış hatlarını zar zor seçebiliyordum. Giysilerinin hışırtısını duydum ve onun çırılçıplak halini gözümde canlandırmaya çalıştım.

Birlikte geçirdiğimiz geceden hatırladığım kadarıyla kaslıydı. Avuçlarımdaki altındaki karın kasları o kadar belirgindi ki onlara tırmanabilirdiniz. Uzun, zayıf bir çerçeve. Kalın, aşırı büyük bir penis.

"Şekerim, eğer vücudunun bir kısmından utandığın için ışıkların sönmelerini istiyorsan, sana şu anda mükemmel olduğunu söyleyebilir miyim?" diye gürledi, sesi yaklaşıyordu. Yatağın eğimini hissettim ve bir dizini yere koyup bana doğru süründüğünü hayal ettim.

Evet, tamamen avlanmışım.

Pijama pantolonumdan sıyrıldım. Külot giymiyordum çünkü ben bir kadın doğum hemşiresiydim ve oranın hava almasının önemini biliyordum. Ayrıca birden fazla doğum kontrol yönteminin önemini de biliyordum.

"Sorun o değil," dedim ama elim karnımdaki bebeğe gitti. "Sadece bu şekilde daha rahat hissediyorum."

Tamam mı?"

"Elbette. Bu seferlik." Çakıllı sesi tam kulağımın dibinde mırıldandı ve beni sırtüstü yatırıp çıplak bedenimi kendi bedeniyle örttü.

Titredim, sıcak tenimin tenime değmesinin şokunu yaşıyordum. Clint bir meme ucuna varmak

için boynumu ısırđı ve yaladı.

Dilini üzerinde gezdirdi, az önce yaptığım gibi göğsümü kavradı ve sıktı. Meme ucumu ağzına alıp emmeden önce, "Eskisinden daha büyüksün," diye gözlemledi.

Bacaklarımın arasından gelen çekiştirme beni bir nefesle yukarı kaldırdı. "Kahretsin, Clint. Hatırlıyor olamazsın," diye karşı çıktım.

"Oh, hatırlıyorum," diye yemin etti, nefesi hassas bedenimi havalandırıyordu. "O depoda sana sertçe verirken zıplayan o güzel göğüslerinin görüntüsünü hiçbir şey bana unutturamaz. Daha üstünü bile çıkarmamıştım. Şimdi, bu muhteşem memeler tamamen benim. Onlara hak ettikleri ilgiyi göstereceğim."

Onun müstehcen konuşması içimde bir heyecan dalgası yarattı. Ve benim hakkımda edepsizce konuştuğu gerçeği. Vücudum hakkında.

Göğüslerimin büyüyen boyutunun gerçek doğasını tahmin etmesini istemesem de, gerçekten görülmek harika hissettirdi. Dikkatini vermişti. Hatırlamıştı.

İnanılmaz derecede sıcaktı.

Diğer göğsüme de aynı muameleyi yapmak için yer değiştirdi. Titredim ve inledim. Meme uçlarım bugünlerde çok hassastı ama onlara çok sert davranmıyordu. Mükemmeldi. O kadar mükemmeldi ki, sadece meme emerek bile boşalabilirdim.

Tırnaklarımı kıcının sıkı kaslarına batırmak için ellerimi yanlarından aşağı ve arkasından dolaştırdım, kalçalarını bacaklarımın beşiğine daha sıkı çektim.

Karşılık olarak ittiğinde, aletin başı yardım almadan girişimi bulmayı başardı. "Kahretsin şekerim," diye mırıldandı. "Benim için çoktan ıslandın, değil mi?"

Geri çekilmeye başladı, ama kalçalarını tekrar içeri çektim ve açgözlü kanalıma batmasına neden oldum. İnledim.

"Siktir, Becky. Çok iyi hissediyorsun. Oh kader...*bekle*. Bekle, ben giyinmedim."

"Sorun değil," diye ağzımdan kaçırdım, iyice düşünmeden. İkinci kez hamile kalabilecek gibi değildim.

O at ahırdan çok uzaktaydı.

Bu sabah benden sonra kimseyle birlikte olmadığını söylemişti, o yüzden temiz olduğunu düşündüm. "Doğum kontrol hapı kullanıyorum," dedim kendimi açıklamak için.

Sanki kendine engel olamıyormuş gibi içimde sallanmaya, daha da derine inmeye başlamıştı bile. "Ve ben temizim," diye ekledim.

"Ben de temizim," dedi, sesi neredeyse soluk soluğaydı. Ya da acı çekmiş. "Siktir, Becky. Hiç çiğ yapmamıştım. Lanet olsun." Daha derine itti, daha sert bir itiş. Başım yatak başlığına doğru kaydığında ensemden kavrayıp beni tekrar aşağı itti ve dudaklarını sıcak bir öpücükle dudaklarıma yapıştırdı. Karanlıkta el yordamıyla yürümek yoktu. Vücudumun boşlukta nerede olduğunu biliyor gibiydi. Tüm hareketleri emin ve kendinden emindi. Yatakta ve yatak dışında bir Tanrı gibiydi.

Büyüktü ve gerildiğimi hissettim. Acımıyordu ama vücudumun ona alışması gerekiyordu. Üstümdeymiş gibi hissetmek, kollarının üzerinde dinlenirken ağırlığını hissettirmemek, kendimi tamamen sahiplenilmiş hissetmemi sağladı. Beni aşağıda tutmuyordu, bizi bağlayan tek şey içimdeki aletiydi ama kendimi sıkışmış hissediyordum.

Güvenli. Bana hissettirdikleri... vibratörüm bundan sonra çöpe atılacaktı. Clint'in sikiyle kıyaslanamazdı. Sanki içimdeki hassas noktalara vurmak ve istekli klitorisime sürtünmek için kalçalarını nasıl döndüreceğini biliyor gibiydi.

Ben de onu öptüm ve kalçalarımı sallayarak itişlerine karşılık verdim. Bu adamın çoktan kapılmamış olması nasıl mümkün olabilirdi? Özellikle de böyle küçük bir kasabada? Her yönden mükemmeldi.

Bir anlığına, Clint'i yanımda tutma fantezisine kendimi kaptırdım. Ona bebekten bahsetmek ve

Çocuğumuzu birlikte büyütmek için onunla anlaşmak. Ama tecrübelerime dayanarak bu işlerin yürümediğini biliyordum. Hayat mükemmel olmaktan çok uzaktı. Dağınıktı. Henüz ilkinden kurtulamamışken başka bir karmaşaya girmek için acele etmek aptallık olurdu.

Karanlık, düşüncelerimi ve endişelerimi bir kenara bırakmamı kolaylaştırdı. Lezzetli hislere uyum sağlamak ve hissetmekten başka bir şey yapmamak. Clint beni dolduruyor, geriyordu. Sert ritmi. Düzensiz nefes alış verişlerimiz. Seksten daha fazlası olmuştu. İkimiz için de bir tapınma eylemiydi. Sanki her şeyi düzenleyen bir tanrı varmış ve iki ruhumuzun çarpışması, birlikte dans etmesi gerekiyormuş gibi çılgınca bir his vardı içimde.

"Siktir, şekerim," diye boynuma doğru nefes aldı. O da aynı şekilde bu işin içindeydi.

Göğsümde bir şeyler patladı çünkü bunun çocuğumuzun kaderinde olduğu anlamına geldiğini fark ettim. Belki de küçük fistic her şeyi ayarlamıştı. Bebeğin ruhu bir şekilde bizi bir araya getirerek onun doğru zamanda, doğru ebeveynlerle dünyaya gelmesini sağladı.

Bunların hepsi çılgıncaydı. Fantastik kurgu. Çok fazla *Harry Potter* romanı okuyordum. Gelme ihtiyacı yüzünden sayıklıyordum.

Clint başparmağının ucunu klitorisime götürüp ovuştururken Dünya'nın eğildiğine ve yatağın yana doğru kaydığına yemin etmem dışında.

Çılgılık attım, ayak parmaklarım yukarı kıvrıldı ve bacaklarım onun yanında uzadı. Orgazm içimde sonik bir patlama gibi sarsıldı ve dalgalar yuvarlanmaya devam ederken tepeden tırnağa titredim. Daha önce hiç böyle boşalmamıştım. Başka bir erkekle değil. Ne vibratörümle ne de parmaklarımla. İlk seferimizde depoda bile olmamıştı.

Gözlerim başımın içinde geriye yuvarlandı ve ışıklar görüşümde dans etti.

Sonra yüzükoyun yattım, Clint bacaklarımı araladı ve arkamdan girdi. Kollarımı düzleştirdim ve kendimi yatak başlığına dayadım, böylece biraz güç kullanabilirdi ve yaptı, beni yerinde tutmak için bir elini omzuma koydu. Beni sertçe becerdi, bir yumruğunu saçlarıma sardı ve başımı kaldırmak için hafifçe çekti.

Etin ete çarpma sesi, hırıltılı nefeslerimiz havayı doldurdu. "Ah,

çok ıslanmışsın, şekerim. Saçının çekilmesi hoşuna gidiyor mu?"

Seviyor muydum? Daha önce kimse yapmamıştı.

İnleyerek onayladım. Zaten bunu yapmasından hoşlanıyordum. Ama sonra, yaptığı her şeyi sevdim. Her nasılsa, aynı anda hem saygılı hem de edepsiz olma sanatında ustalaşmıştı. Devasa cüssesi ve gücüne rağmen kendimi onun yanında güvende hissediyordum. Beni iki dolarlık bir fahişeymişim gibi beceriyordu ve yine de yanında olduğumdan emin oluyordu. Öyleydim. Çok... öyleydim.

Elini hareket ettirip başlığa dayandığında başlığın da eğildiğini hissettim ve g noktama doğru daha derine daldı. Kasıkları kıcımlı tokatlıyor, her zevk merkezini harekete geçiriyordu. Şişmiş göğüslerim yatak örtülerine sürtünüyor, amım uyarılmayla fişkırıyordu. Bunu istiyordum. İhtiyacım vardı ve zaten bir kez boşalmıştım. Nadiren birden fazla kez boşalırdım ama bu sefer hiçbir şey beni durduramayacaktı.

"Clint," diye inlemeye başladım, serbest bırakılma ihtiyacım tekrar

yaklaşıyordu. "Becky... şekerim... Boşalacağım," diye uyardı. "Seni

dolduracağım." "Tanrım, evet," diye inledim, çok hazırdım.

İçime doğru vurdu ve ben sırtımı kamburlaştırdım, bacaklarımı genişçe açtım ve her vahşi itiş almak için kollarımı destekledim. Bu, depodaki zamandan daha yoğun. Vahşiydi. Çılgınca. Sanki doyamıyormuşuz gibi. Vahşiceydi. İkimiz de öyleydik.

"Lütfen," diye sızlandım, zaten gerçekleşmiş olmasına rağmen. Aklımı kaçırmıştım, ne dediğimi bilmiyordum. Bacaklarımın arasına uzandım, klitorisime dokundum. Çok büyük, çok sert ve şişmişti. "Lütfen, Clint, lütfen."

"Evet!" diye kükredi. "Kahretsin, evet!" Vahşi bir canavardı, arkamdan şiddetli bir

kucaklamayla üzerime atlıyordu. Kolları beni sardı ve yatakta zıplayıp yana doğru yuvarlanırken, o da sarsılmaya ve içime boşalmaya devam etti.

İç duvarlarıma çarpan dölünün sıcaklığını hissettiğime, özüyle beni yaktığına yemin edebilirim. Zaten hamile olmasaydım, bu iş biterdi.

"Ah!" Omzuma keskin bir şey battığında irkildim.

Clint öyle bir sarsıldı ki, iki bedenimiz de havaya kalktı ve trampolindeymişiz gibi yatağa geri düştü. "Kahretsın Becky, sanırım seni ısırđım." Sesi biraz paniklemiş gibiydi.

"Öyle olduğunu *biliyorum*," diye hayıflanarak güldüm. "Hissettim." Acıyan ve zonklayan yeri kapatmak için uzandım. "Aman Tanrım, sanırım kanıyor."

"Biliyorum, özür dilerim. Kahretsın, çok üzgünüm." Clint elimi oynattı ve -şok olmuştum- dışının derimi deldiğı yeri yaladı. Zonklama hemen hafıfledi.

"Ciddiyim. Bunun nasıl mümkün olduğunu bile bilmiyorum." Dişlerinin nasıl bu kadar keskin olabileceğini hayal etmeye çalıştım çünkü beni o kadar sert ısırmasııı. "Çok iyi hissettin," diye inledi, nefesini tutmaya çalışıyordu. "Kontrolümü kaybettim. Seni bir daha asla ısırmayacağım, söz veriyorum."

"Sorun değil," diye mırıldandım, iki orgazmdan sonra zaten uyku gelmişti. Onun bu kadar tahrik olması, beni ısırarak isteyecek kadar sapıkça davranması fikri beni aşırıyordu. Onu bu kadar vahşileştirdiğimi bilmek beni kadın gücüyle doldurdu. "Ben iyiyim."

"Siktir," diye fısıldadı Clint ama arkama yerleşti, iri bedenini benimkinin etrafında kıvırdı ve bir kolunu belime doladı. Hamileliğimi biliyormuş gibi avuçlarını karnımın üzerine koydu. Sanki bebek üzerinde hak iddia ediyordu. Ya da onu koruyordu.

Ama bu aptalcaydı. Bilemezdi çünkü karanlıktı ve elini kendi elimle kapatmıştım, böylece elini kaydırıp karnımın şeklini keşfedemezdi.

Uykuya daldığımda, sesim vücudumdaki zevki taklit ederek memnuniyetle mırıldandığımı duydum. Uzuvarlarımdaki sıcaklığı. Clint'in beni kollarının arasına alıp dudaklarını saçlarımda gezdirirken yarığımdan sızan dölleri hissetmenin verdiği tatmin.

Şimdilik mutluydum. Güvendedim. Doymuştum. Gerisi? Gitmiyordu ama bekleyebilirdi.

C LINT

ARKADAŞIMI İŞARETLEDİM!

Kurdum raydan çıkmıştı.

Şimdi, sabahın ilk ışıkları pencerelerden süzülürken, olabildiğince memnundu çünkü ona göre ben tam da olmam gereken yerdeydim. Eşim kollarımda uyuyordu. Spermlerim bacaklarının arasında kurumuştı. Kokum, onu benim olarak işaretlemek için tenine kalıcı olarak gömülmüştü. Artık kimse onun kime ait olduğundan şüphe edemezdi.

Yavrum onun karnında büyüdü.

Evet, bunu bana söylemeyi atladı.

Eğer aramızdaki şeyler bu kadar tehlikeli olmasaydı - eğer artık tatlı hayatının geri kalanında bana ait olduğunu anlasaydı - onu dizlerimin üzerine yatırır ve hamileliğini bir sır olarak sakladığı için sulu kışına şaplak atardım.

Işıkları kapalı tut, ben seninim.

Gerçekten bunu benden saklayabileceğini mi düşünmüştü? Elbette karanlıkta görebildiğimi bilmiyordu. Göremesem bile, göğüslerinin daha büyük olduğunu bilirdim. Daha hassas. Karnı büyümüştü ve amından neredeyse penis damlıyordu. Hormonları kontrolden çıkmıştı ve onun ihtiyaçlarını karşılayabilecek tek kişi bendim. Ve benimkini de.

İçinde benim yavrumun olduğunu bilmek beni çılgına çevirmişti. Sanki ayrı kaldığımız aylar boyunca biriktirdiğim her şeyi ona vermeye çalışıyormuşum gibi, sevişme çok yoğun.

Hamile olduğunu bilseydim, infaz işini aylar önce bırakırdım. Bir eşim *ya da* yolda bir yavrum olduğunu bilmiyordum.

Kucağımda mışıl mışıl uyurken, yavrumuzun varlığını benden daha ne kadar saklamayı planladığını merak ediyordum. *Ne kadar süre?*

Eninde sonunda bana söylemek zorunda kalacaktı. Kışlık giysiler ve ağır paltolar çocuğumla birlikte nasıl büyüdüğünü gizliyordu ama çok geçmeden bu bir sır olarak kalamazdı. Peki ya çıplak ve gün ışığında? Görebilirdim. Sonra ne olacaktı?

Bakkalda tesadüfen karşılaştık.

Durakladım, hamile olduğum için kustuğunu fark ettim. Daha ne kadar işaret alabilirdim ki? Dört ay oldu ve benimle temasa geçmedi. Audrey ile arkadaştı. Birlikte çalışıyorlardı ve numaramı her an alabilirdi. Ama almamıştı.

Bir parçam öfkeliydi ama evliliğinin ne kadar boktan olduğunu ve hayatının şu anki durumunu düşündüğümde, neredeyse hiç tanımadığı biriyle çocuk sahibi oldukları gerçeğini konuşmak için neden acele etmediğini kolayca anlayabiliyordum. Bir barın deposunda.

Belki de hamileliğini inkar ediyordu. Bilmiyordu demek istemedim. Ayakkabılarıma kusmuştu. Biliyordu.

Audrey bu konuda hiçbir şey söylememişti ve Becky'yle takıldığım geceden beri, arkadaşından bahsetme ihtimaline karşı Audrey etraftayken kesinlikle dikkat ediyordum. Yine de uzaktaydım, belki de biliyordu ve yakın arkadaşının güvenini koruyordu.

Belki de Audrey'e henüz söylememişti. Audrey bir doktordu. Bir kadın doğum uzmanı. Bu tür şeyleri bilmek onun işiydi. Nedense bu düşünce beni rahatlattı. Sanki karanlıkta kalan tek kişi ben değilmişim gibi. Becky'nin dışladığı tek kişi.

Kahretsin, ben kadın değildim. Böyle şeyler hakkında hiçbir fikrim yoktu. Prezervatif kullandığımızı ve kırılmadığını biliyordum. Yüzücülerimin hâlâ içeri girdiğini bildiğim için kendimi erkeksi ve güçlü hissediyordum.

Kendi kendime gülümsedim. Bir eşim vardı... ve bir çocuğum.

Becky'nin eşiydim ve vücudunun her nüansını biliyordum ve şimdi farklıydı. Benim yüzümden. Yaptığımız bebek yüzünden. Boynumun arkasında bir karıncalanma oldu. Bir gece önce Todd kışından yalan söylemiş ve karısını kontrol ettiğini söylemişti. Bir çocuktan bahsetmemişti. Belki de eski sevgilisinin bilmesini istemiyordu.

Bunun boşanmayla ilgili yasal işlemlerini daha da zorlaştıracığından endişe ediyor olabilir. Ama o zaman hâkime hamile olmadığını belgelemesi gerekecekti - bu da evrakların bir parçasıydı. Bunu biliyordum çünkü bir yıl önce doldurduğu belgeyi bulmuş ve okumuştum. Hamile olmadığını belirten kutuyu işaretlemişti. O zamanlar hamile değildi.

Evet, eğer o pislik kızın başka bir adamın çocuğuna hamile olduğunu öğrenirse, kendini kaybedecekti. Zaten olduğundan daha kötü.

Yanımda kıpırdandı ve ben de başımı elime dayayıp onu izledim, uyanma şekliyle ilgili tek bir şeyi bile kaçırmak istemiyordum. Gözlerini kırıştırarak açtı ve benimkilerle buluştu. İlk başta yumuşak ve açıktılar, sanki kollarımda uyanmak onun için dünyadaki en doğal şeydi. Aklının başına geldiği anı gördüm. Çarşafa uzandı ve onu çenesine doğru çekerek benden uzaklaştı.

"Uh uh." Onu sırt üstü yatırdım ve bakışlarını tutarak çarşafı yavaşça indirdim. Bir an çarşafa yapıştı ama ben beline kadar indirene kadar ısrar ettim. İlk başta konuşmadım. Kesinlikle konuşmamız gereken şeyler vardı -büyük şeyler ve *ben bir şekil değiştirenim ve seni ısırduğımda, seni sonsuza dek eşim olarak kabul ettim* meselesine dokunmayı bile planlamıyordum- ama önce onun güzelliğine olan saygımı göstermem gerekiyordu. Vücudunun armağanı ve büyüttüğü tatlı yavrunun armağanı.

Parmaklarımın arkasını dolgun göğsünün yanından kaburgalarına doğru takip ettim. Parmaklarımı ters çevirdim ve karnının alt kısmındaki şişliğe hafifçe dokundum. "Bana söyleyeceğin bir şey mi var şekerim?" Suçlamanın acısını çıkarmak için yumuşak bir sesle sordum.

Nabızı boğazında çılgınca atmaya başladı ve aniden tekrar yuvarlanmaya çalıştı ama onu yakaladım ve önüme doğru sürükledim, kolum beline sıkıca sarılmıştı. Göğsünü avuçladım. "Güzel vücudundaki değişiklikleri fark etmeyeceğimi mi sandın?"

Kalbinin avucumun altında ve sırtından göğsüme doğru çarptığını hissettim. Anında sertleşen

göğüs ucunu parmakladım. Nefesini içine çekti. Kahretsin, dokunuşuma karşı çok hassastı.
"Senin olup olmadığını sormayacak mısın?" diye sordu boğuk bir sesle. Omuzları gergindi,

Sanki öfkeme hazırlanıyor gibiydi. "Benim olduğunu biliyorum," dedim.

Emin değildim ama fark etmezdi. O yavru benim ya da başka bir adamın olsaydı, dün gece onu ısırmıştım. Öldüğüm güne kadar onu ve yavruyu koruyacaktım. Erkek bir kurt dişi bir kurdu sahiplendiğinde

-ya da bu durumda bir insan dişisi- onu eşini koruma ve ona bakma ihtiyacından alıkoyacak hiçbir şey yoktu.

Konseysteki rolüm düşünöldüğünde bu çok büyük bir sorun olacaktı. Son birkaç gün içinde iki kez çekip gitmemin nedeni de buydu. Olan olmuştu ve geri dönüşü yoktu. Onu ısırmamış olsaydım bile, bebek beni ona aynı şekilde bağladı. Onu işaretlemek istememiştim ama kurdum beni buna zorlamıştı. Aramızdaki ilişki çok iyiydi, özellikle de bebeği bilmek. Hamile eşimizin işaretlenmeden kalmasına dayanamazdı. Sadece on dakika dayanabildi.

Çözmemiz gereken çok şey vardı.

Yuvarlandı, bakışları yüzümü arıyordu. "Söylemediğim için özür dilerim-"

Başımı sallayarak sözünü kestim. "Seni affediyorum." Meme ucunu baş ve işaret parmakları arasına hafifçe sıkıştırdım, biraz baskı uyguladım ve bu günlerde nelerden hoşlandığını görmek için onu izledim. Biraz çekiştirdiğimde nefesi kesildi. "Hassas mı?"

Ben oynamaya devam ederken o başını salladı.

"Yine de bunu sır olarak sakladığın için seni daha sonra cezalandırmam gerekebilir." Bunun hoşuna gidecek türden bir ceza olacağını bildirmek için ona hınzırca bir sırıtış attım. "Eminim yaratıcı olabiliriz."

Kalçaları benimkilere doğru yuvarlandı ve göz bebekleri büyüdü. Güzeldi. Bu onu tahrir etti.

Not aldım.

"Bana hiç söyleyecek miydin?" Bu sorunun cevabını duymak istediğimden emin değildim. Muhtemelen sormamalıydım.

Bakışlarının yana kayması bana yeterince şey anlatıyordu. "Boş ver," dedim. Kesinlikle bilmek istemiyordum.

Nefes aldı. "Clint, hayatım şu anda gerçekten karmaşık. Yani, dün gece Todd'la neler olduğunu gördün ve yarısını bile bilmiyorsun. Senden hoşlanıyorum, gerçekten hoşlanıyorum ama birbirimizi çok az tanıyoruz. İstemiyorum, yani sırf bebek yaptık diye sana yapışp *kalamam*. Ailem bana bunu yaptı. Ben bir kazaydım ve benim yüzünden evlendiler. Birbirlerinden nefret ediyorlar."

İyi bir noktaya değindi. İyi bir *insan* noktası. İnsanlar hayat arkadaşlarını sadece kokularından tanıyamazlardı. Uyumluluğu bulmak için doğrudan biriyle çıkmanın ne kadar zor olacağını hayal bile edemezdim. Becky için şimdiye kadar işe yaramamıştı, bu yüzden şimdi ürkek olduğu için onu suçlayamazdım. Özellikle de model alacağı boktan bir ailesi varsa.

"Sen bir kaza değilsin," dedim ona. "Siktir, şekerim."

Ama emindim. Hayat arkadaşı olduğumuzdan tamamen emindim. Kurdum onun kokusunu almıştı ve biliyordu. Ben biliyordum. Onu ısırmış ve sahiplenmiştim. Şu anda bunları paylaşmanın iyi olacağından şüpheliydim. Bir bebek yüzünden bir ilişkiye zorlanmak istemiyordu. Dün gece onu ısırdığımda kalıcı olarak benim olduğunu bilmek isteyeceğinden şüpheliydim.

Onun şekil değıştiren bir zihniyeti yoktu ve benim de ne olduğumu kesinlikle gizli tutmam gerekiyordu. Şimdilik. Onu kollarımda istiyordum, çığlık atarak kaçmasını değil.

Dün gece vardiyacı yöntemiyle yapmışım. O bana bağlıydı. Kurdum mutluydu ve onun benim olduğundan emindim. Onun için insanca davranacaktım.

"Eski sevgilin pisliğin teki. Seni güvende tutuyorum. Tartışmak yok. Bu aynı zamanda birbirimizi tanımayacağımız anlamına gelmiyor. Kahvaltı edip çiftliğe gitmeye ne dersin?

Muhtemelen hoşunuza gidecek yeni bir tay var."

Midesi guruldadı. Yüksek sesle. Güldük.

"Mide bulantısından daha iyi," dedi. "Çok

hasta oldun mu?" Merak ettim.

Gözlerini devirdi. "Hemen hemen en başından beri."

"Yanında olamadığım için üzgünüm," diye mırıldandım minik yumrusunu okşarken. Bu kıvrımın çocuğumun orada olduğu anlamına geldiğine inanamıyordum. "İş için uzaktaydım. Bilseydim geri gelirdim."

Başını iki yana salladı. "Biliyorum. Şimdi anlıyorum. Hiç

avokado var mı?" Konu değişince kaşlarımı çattım.

"Avokado mu?"

Gülümseyerek ayağa kalktı ve ben de onun muhteşem vücudunu ön sıradan gördüm. Bu dolgun göğüsleri sevecektim. Ağzım onları biraz daha emmek için sulandı, ama kadını açtı ve ben onun ihtiyaçlarını karşılayacaktım. Hem de hepsiyle.

"Çılgınca arzularım var."

"Burada avokado ya da başka bir şey yok ama canınız ne yemek istiyorsa gidip alabiliriz. Ben mi? Benim de canım çekiyor. Kukunu." Elimi onu avuçlamak için indirdim, döllerimin hala ondan kaydığını hissediyordum.

"Ah," dedi ve bakışlarımı yüzüne doğru kaldırdım.

"Saat 10'da doktor randevum var. Ultrason." Gözlerim

büyüdü ve elim hareketsiz kaldı. "Bebeği görmek için

mi?"

Güldü. "Evet, cinsiyetini bile öğrenebiliriz. Ne yapacağımızı bilmek ister misin?"

Biz. Bunu bir değil iki kez söylemişti. Bu artık *bizim* bebeğimizdi.

B ECKY

KIZ. Vay anasını, bir kızımız olacaktı. İçimdeki bebeği kız ya da erkek olarak değil, bir fıstık olarak düşünmüştüm. Ama şimdi? Zihnimde pembe bir patlama oldu. Kucağımdaki ultrason görüntüsüne baktım. Clint'in kamyonetindeydik ve o sürücü koltuğunda oturmuş camdan dışarı bakıyordu. Teknisyen bize bebeğimizin ne olduğunu söylediğinde onun gibi solgunlaşan birini daha önce hiç görmemiştim.

Bebeğimizin görüntülediği monitöre bakarken bir sandalyeye çökmüştü. Büyük siyah bir dairenin içinde siyah beyaz bir uzaylıya benziyordu. Büyük bir kafası, bacakları ve kolları vardı. Penis olmayan bebeğimizdi. Bu da onun bir kız olduğu anlamına geliyordu.

Bir kız!

Clint'in duyurudan beri söylediği tek şey tekrar tekrar *sikişmekti*.

Dudağımı ısırdım ve ona baktım. Eğer şimdi bir kız çocuğu sahibi olmaktan korkuyorsa başı büyük beladaydı. Kızın ultrasonundan başka bir şey görmemişti. Kız doğduğunda kendini kaybedecekti. Kimsenin ona yaklaşmasına izin vereceğinden şüpheliydim. Koruyucu bir ayı olacaktı. Tanrım, kız çıkmaya başladığında... Kaç tane av tüfeği olduğunu merak ettim.

Ayrıca bir sürü erkek arkadaşı vardı. Çiftlikte yaşayan, aşırı korumacı, iri yarı kovboylar. Audrey ve Boyd bebeklerinin cinsiyetinin sürpriz olmasına karar vermişlerdi, bu yüzden Boyd Clint gibi kendini kaybetmiyordu. Henüz. Ama bir kızları olsaydı.

"Tay'ı görmek istiyorum," dedim, onu düşüncelerinden uzaklaştırmaya çalışarak. Belki bu onun dikkatini dağıtırdı. Belki de kız üniversiteye gidene kadar katatonik olurdu.

Sabahtan beri hastalanmamıştım, neredeyse öğle yemeği vakti gelmişti ve hâlâ kendimi iyi hissediyordum. Genel olarak sabah bulantılarını atlattığımı ummaya cesaret edemiyordum ama sakın midemi takdir etmek için bir an ayırabilirdim. Neredeyse insan gibi hissediyordum.

"Kahretsin," diye fısıldadı Clint, bakışları hâlâ yola

sabitlenmişti. "Kaç yaşında?" Tay'ın yaşını merak ederek

sordum. Cevap vermedi.

"Ögle yemeğinden sonra üniversite futbol takımıyla seks yapmayı düşünüyorum." Gözlerini kırıştırdı. Bu da anlaşılmamıştı. "Siktir." Gülümsememeye çalıştım. Gerçekten denedim. "Külot giymiyorum." Tekrar gözlerini kırıştırdı, bu sefer bana doğru bakıyordu. "Ne?"

"Ne yiyeceğimizi öğrendiğinden beri söylediğim herhangi bir şeyi duydun mu? Kamyonuna doğru yürüdüğünü bile hatırlıyor musun?"

Elini yüzünde gezdirdi. "Siktir."

Güldüm. "Clint. Bir kız korkutucu değildir."

Dudakları inceldi. "Bir kız kırılgandır. Önce onu koruyabilecek bir erkek bulmalıyız."

"İlk mi?" Cevap vermeyince devam ettim. "Bütün kızlar kırılgan değildir. Bazıları ata binmeyi ve kurbağa yakalamayı seven erkek fatmalardır."

"Tek başına olmaz," diye karşı çıktı.

Gözlerimi devirdim.

"Bana gözlerini mi devirdin, kadın?"

Tekrar yuvarladım.

"Annemle babam bunu duyana kadar bekle," diye mırıldandı. "Annem sana her gün lazanya pişirecek."

Bunun üzerine midem guruladı.

Ceketimin altında iyice gizlenmiş olmasına rağmen göbeğime baktı. Hatırlamıyor bile olabilirdi ama tıp merkezinin lobisinde benim için fermuarını çekmişti. "Aç mısın şekerim?"

"Ben ve kızımız lazanyadan biraz istiyoruz. Sizce aileniz beni sever mi?"

Şapkasını çıkardı ve başıma koydu. Sırıttı. "Senin gibi mi? Ortaya çıktığımızda odada olduğumu bile unutacaklar. Hadi gidip onlara haberlerle sürpriz yapalım." Kamyoneti çalıştırdı ve "Siktir" diye mırıldandı.

CLINT

Arabadan annemi aradım, öğle yemeği için bir arkadaşımı getirip getiremeyeceğimi ve meşhur lazanyalarından birini fırına koyup koyamayacağını sordum. Rob'un en sevdiği yemek alfa olduğu için buzdolabında her zaman hazır bir tane bulunurdu, bu yüzden onu zor durumda bırakmayacağımı biliyordum. Özellikle de bu spontane ziyaretin sebebini öğrendiğinde.

Kasabanın dışındaki kanyondan geçmeye başladığımızda Becky, "Kimin geleceğini bilerek söylemediğini varsayıyorum," dedi.

Ona bir bakış attım ama gözlerimi rüzgârlı yoldan ayırmadım. Yollar kuruydu ama burası Kurt ailesinin bir kazada öldüğü yerd. Artık değerli bir yüküm vardı, bu yüzden ayağımı gaz pedalına hafifçe bastım.

"Bu yüz yüze paylaşılacak türden bir şey, sence de öyle değil mi?" diye sordum.

Ailemi severdim ve onları haftada birkaç kez görürdüm. Birbirimize yakındık. İki gün içinde bir eşe ve yolda bir bebeğe sahip olmak benim için bile sürpriz oldu. Açıklaması kolay değildi. Becky

bir telefon görüşmesinde paylaştığım bir kadın değildi.

"Şekerim, bir kızımız olacağı gerçeğini daha yeni sindirebildim."

Ultrason monitörüne baktığımda neye baktığım hakkında hiçbir fikrim yoktu. Teknisyen sabırlı davranmış ve bize her şeyi anlatmıştı. Bir düğmeyi çevirdiğinde ve sinekkuşu hızında bir kalp atışının sesi odayı doldurduğunda Becky ağlamaya başlamıştı. Ben ağlamadım, çünkü iri yarı bir adamdım. Yine de tüm hislerime dokunmuştu. O küçük şeyi yapmıştık. Becky'nin muayene masasına yaslandığı yere eğilmiş ve onu öpmüştüm.

Teknisyen bize cinsiyeti söylediğinde... Neredeyse bayılacaktım. Bir kız. Milyon yıl geçse de bir kızım olacağı aklıma gelmezdi. Bırakın bir eşim olmasını, çocuğum olacağını bile hayal etmemiştim.

Kader benim gibi birini bile becerdi ve gülüyordu. Çok sert. Bir kız.

Kızların kırılgan olduğunu söylediğimde yalan söylemiyordum. Her şeyden korunmaya ihtiyaçları vardı. Becky'ye karşı delicesine korumacı olsaydım, muhtemelen bir kızım olduğunda da çılgına dönerdim.

Küçük çocuk gözyaşları dökerdi ve ben ona istediği her şeyi verirdim. Oyun parkında kavgaya karışırdı ve ben de küçük bir pisliği yumruklamak zorunda kalırdım. Baloya giderdi ve... siktir et hayır. Bu asla olmayacaktı.

Otuz dakikadır bir kızımız olacağını biliyordum ve delirmek üzereydim. Seni uyutacak kız bebekler varken ay deliliğine kimin ihtiyacı vardı ki?

Becky kıpırdanmaya başladı, sonra aynaya bakmak için vizörü indirdi. "Sakin ol, seni sevecekler."

Elini tuttum, kalçama koydum. Onu seviyor muydun? Lanet olsun, annem çıldıracaktı. Torun istediğini ima etmişti ama bir eş bulmanın kolay olmadığını biliyordu. Annem de babam da bana ya da Rand'e baskı yapmıyordu ama içimden bir ses, kan bağı olsun ya da olmasın, Boyd ve Audrey'nin çocuğunu torunları olarak kabul edeceklerini söylüyordu. Artık üzerine titreyecekleri bir torunları olacaktı.

Eğer onu yakından izledilerse, düşüp yaralanmasına izin vermedilerse. Onu çok fazla şekerle beslemediler. Eldivenler ve şapkaıyla onu sıcak tuttular ve-

Siktir!

Yirmi dakika sonra ailemin ormandaki kulübesinin önüne park ettim. Dağlara kurulmuş ana çiftlik evinden yaklaşık bir mil uzaktaydı. İlk çiftleşmelerinden sonra burayı seçmişlerdi ve ben de burada büyümüştüm. Kulübe başlangıçta küçüktü, ancak ek yatak odaları ve alan için eklemeler yapılmıştı.

Becky pencereden dışarı, kütük eve bakarken, "Çok güzel," dedi. "Teşekkürler.

Orada bekle, sana yardım edeyim."

Dışarı fırladım, botlarımın altında kar çıkırdıyordu. Burada, yerde birkaç santim vardı.

Becky'nin kapısını açtım ve elini tuttum. Yanımda durduğunda, "Dikkat et, kaygan olabilir," dedim. "Siktir et."

Kaymasına imkân yoktu, bu yüzden onu kucağıma aldım ve ön kapıya kadar taşıdım. "Beni önümüzdeki beş ay boyunca taşıyamazsın," diye yorum yaptı.

"İzle beni," diye cevap verdim. Ön kapıyı açtığımda sıcak hava, sarımsak ve domates sosu kokusu yüzüme çarptı. Ev gibi kokuyordu, ama *evin* kollarımda olduğunu ve kendimize böyle bir yer yapacağımızı fark ettim. Çok yakında. Sadece beş ayımız olsa bile çok yakında. Becky ve bebeğin ranza evinde kalmasının imkanı yoktu.

Annem mutfaktan çıktı, ellerini bulaşık havlusuna sildi ve bizi görünce olduğu yerde durdu. "Merhaba." Benim yüzümden Becky'ninkine bakarken gözleri merakla parlıyordu.

Becky'yi yavaşça ayağına kaldırdım. "Anne, bu Becky. Bir bebeğimiz olacak. Becky, annem Janet."

Annem baktı ve baktı. İki çocuk büyüttü, ben ve küçük kardeşim Rand. Bay ve Bayan

Bayan Wolf vefat ettiğinde Boyd, Colton ve Rob'u yanına almıştı. Toplamda beş çocuk. Yaptığımız şeyler saçlarını beyazlatmış olmalıydı, ama o her şeyi sineye çekmişti. Ama bu?

Onu çok şaşırtmıştım.

"Ne?" Annem her zamanki gibi güçlüydü, bu yüzden Becky'yi kucaklamak için koşarken gözyaşlarına boğulmasını beklemiyordum. "Ah kader, gerçekten mi? Bana bir torun mu vereceksin?" Becky'nin kokusunu içine çekişini izledim, tüm ipuçlarını yakalamıştı. Becky'nin insan olduğunu. Ve ben onu işaretlemiştim.

Babam odaya girdi, şaşkınlıkla bakıyordu ama yüzünde bir gülümseme vardı.

"Baba, bu Becky," dedim tekrar. "Kabul ediyorum, işleri biraz tersinden aldık. Henüz benimle çıkmayı kabul etmedi ama bebeğime hamile." Aileme durumu anlatmak için yavru yerine insan kelimesini kullandım. Audrey ve Marina, eşleri onları bulduğunda şekil değiştirenler hakkında bir şey bilmedikleri için bu duruma aşına olmaya başlamışlardı. Zamanla öğrenmişlerdi ve şimdi istediğim de buydu. "Becky, eğer annem gitmene izin verirse, bu babam Tom."

"Tanıştığımıza memnun oldum." Becky annemin kucağından kurtuldu ve babamın elini sıktı. Babamın sarılmasa da elini diğer eliyle kapatıp bırakmayacağını biliyordu.

"Becky," dedi babam. Gülümsemesi kocaman bir sırıtişaya dönüşmüştü ve o da en az annem kadar şaşırmıştı. Onları tamamen şaşırtmıştık... hem de öğle yemeğinde. "Bu durumda ne diyeceğimi bilemiyorum ama ikimiz de seni tanıdığımıza çok memnun olduk. *Aileye hoş geldin* demeye hazır değilmişsin gibi görünüyor ama biz de öyle hissediyoruz."

Ailem asla paket yasasını çiğnemeyeceği ve varlığımızdan haberdar olmayan bir insanla doğamız hakkında konuşmayacağı için, ben fırsat bulmadan Becky'ye bir şey söylemeyeceklerine güvенеbileceğimden emindim.

Ve lanet olsun! Bunun ne zaman olacağını kesinlikle bilmiyordum. Henüz benimle çıkmayı bile düşünemiyorsa, ömür boyu çiftleşme kavramını kolayca aklına sokamazdı. Özellikle de bunu onun rızası olmadan yaptığımı düşünürsek. Sadece yatakta biraz vahşi olduğumu düşünmüştü. Başka bir şey değil.

"Ailen heyecanlanmış olmalı," dedi babam.

Becky ona küçük bir gülümseme sundu. "Aslında yakın değiliz. Onlarla birkaç yıldır konuşmadım. Onlar bu işe dahil olmayacaklar."

Annemin yüzü düştü ve babam sustu. Şekil değiştirenler aileden ibaretti. Kan bağı ya da seçilmişlik. Birbirimize göz kulak olurduk. Becky'nin sözleri bende o çiftin izini sürme ve ona bir kaza olduğunu düşündürdükleri için kafalarını kırma isteği uyandırdı. Hamileliği boyunca ailesi ve Todd'un, sonra da benim -şimdiye kadar- yanında olmamam yüzünden muhtemelen kendini *çok* yalnız hissetmişti. Bu artık sona ermişti. Ailemin de bunu benim kadar önemseyeceğinden emindim.

"Biz de işin içinde olacağız. Çok fazla dahil olacağız," dedi babam ve annem başını salladı.

Aynen öyle. Ailelerin yaptığı buydu. Yolumuza çıktılar. Ona hamile kalmanın bir kaza olduğunu ama çocuğumuzun bir kaza olmadığını gösterdikleri için minnettardım. O *çok* istemişti.

Becky gülümsemeye çalıştı. "Çok güzel bir eviniz var ve burası... burası gerçekten çok güzel kokuyor."

Konuyu değiştirmesine izin vererek güldüm. "Karnı aç, sen bizi soru yağmuruna tutmadan önce önüne biraz yemek koyalım."

Şanslıydım ve bunu biliyordum. Herkesin Rand ve benim gibi nazik ve açık yürekli ebeveynleri yoktu. Onlar topluluğumuzu, yani sürümüzü bu hale getiren şeyin büyük bir parçasıydı. Rob alfa olduğunda on altı yaşındaydı ve babam o ilk yıllarda ona gerçekten yardımcı olmuştu. Tavsiyeleri sağladı ve saygı görürdü.

Rand ve en iyi arkadaşı Nash ön kapıdan içeri girdiler. "Lazanya olduğunu duyduk," dedi.

bakışlarını merakla Becky'nin üzerinde gezdirerek açıkladı. "Bunu geri çeviremezdik." Annemle babam bana baktı.

Bir kolumu Becky'ye doladım, bu bile başlı başına çok şey anlatıyordu. "Siyah saçlı olan kardeşim Rand, diğeri de Nash."

Şapkalarını çıkardılar ve başlarını salladılar. "Bu Becky ve-"

Rand derin bir nefes aldı, gözleri büyüdü. "O senin m-"

"O bizim öğle yemeği konuğumuz," diye araya girdi annem, Rand'in ayağını ağzına sokmasını engelleyerek. "Daha ceketini bile çıkarmadan onu korkutup kaçırma."

Haklı olduğunu anlayınca Becky'nin ceketini çıkarmasına yardım ettim ve Rand'e fırlattım. "As şunu, bücür. Bu kadın seni amca yapacak."

Küçük olmaktan çok uzaktı. Aslında, benden daha uzun ve daha kiloluydu. Ama benden dört yaş küçüktü ve on üç yaşına gelene kadar küçüktü. Sonra, annemin dediği gibi, bir gecede büyüdü.

Paltoyu elinde tutarken ağzını abartılı bir "O" ile açtı ve Nash'e "*inanabiliyor musun?*" der gibi baktı. "Yok artık."

"Kibar ol Rand," diye azarladı annem, sonra Becky'ye elini uzattı. "Mutfığa gel ve otur. Seni bunaltmamaya çalışacağız. Çok heyecanlıyız."

Becky'ye bir sandalye uzattım ve o da içine kaydı, midesi yine gurulduyordu. Yanına oturdum, elimi sandalyesinin arkasına koyarak onu korudum.

"Siz ikiniz nasıl tanıştınız?" Annem spatulayla bir dilim lazanyayı tabağa yerleştirip Becky'ye uzatırken babam sordu.

Anneme teşekkür etti ve sonra bana baktı. "Audrey'nin bekârlığa veda partisinde." Annem bir sonraki parçayı hazırlamayı bıraktı. "Audrey ile arkadaş mısınız?"

"Hastanede birlikte çalışıyoruz. Ben hemşireyim."

"Audrey ve Boyd gibi burada bir kulübeye mi taşınacaksınız yoksa kasabada mı kalacaksınız? Siz ikiniz kiralık evde yaşayabilirsiniz." Annem babama baktı, o da başıyla onayladı.

"İşleri ağırdan alıyoruz," dedim.

Nash o ana kadar tek kelime etmemişti ama homurdandı ve ardından bir yudum su içerek bunu gizlemeye çalıştı. "Birkaç aydır... iş için yoktun," dedi babam, lazanya dolu tabağını alıp önüne koydu.

"Atlarla çalıştığını biliyorum. Audrey söyledi. Bu seni şehir dışına mı çıkarıyor?" Becky sordu.

Ne kadar çok sır var. Masadaki hiç kimse konsey uygulayıcısı olduğumu bilmiyordu, bu yüzden her zamanki yalanımı söylemek zorunda kaldım, ki bu da artık bana çok kolay geliyordu. "Diğer çiftlikleri ziyaret edip at programlarında onlarla birlikte çalışıyorum. Yetiştirme. Bunun gibi şeyler."

Kızardı ve ben de onu yetiştirdiğimi düşünerek masanın altında sertleştim. Annem tabağını uzattı. Becky herkes servis edilene kadar elleri kucağında bekledi.

"Ye canım," dedi annem, çatalını eline aldı ve yemeğe başladı. Becky ancak o zaman başladı.

Becky ilk lokmasını yuttuktan sonra "Bu çok güzel," dedi ve peçeteyle ağzını sildi.

"Teşekkür ederim. Bütün çocuklarım bunun en sevdikleri olduğunu söylüyor." "Nedenini anlayabiliyorum. Ve midem de bundan hoşlanıyor gibi görünüyor." "Tuhaf aşermeler mi?" Annem sordu.

"Avokado. Kokteyl sosisleri."

"Domuzları ve battaniyeleri severim. Hatırlıyor musun anne, eskiden hep onlardan yapardın. Hardallı," diye ekledi Rand, minyatür sosisli sandviçlerle geçirdiği zamanı anımsarken boşluğa bakıyordu.

"Becky beğenirse, onun için yaparım. Sen?" Rand'e omuz silkti ve sonra ona göz kırptı. "Sadece bana bir torun verirsen."

Becky, "Elimizde ultrason resimleri var," diye önerdi. "Bebeğin. Eğer-"

"Tabii ki var," dedi babam, elini tekrar onun elinin üzerine koyarak.

Becky gülümsedi. "Çantamda."

O ayağa kalkmaya başlayınca ben de kalktım. "Ben bakarım."

Başını iki yana salladı. "Hayır, sorun değil. Ben alırım, sorun olmazsa tuvaleti kullanabilir miyim?" "Koridorun sonundaki ilk kapı," dedi annem.

Kadın odadan çıktı ve herkes banyo kapısının kapanmasını beklemeye koyuldu. "Ona sahip çıktın," dedi babam.

"Senin bir şekil değiştiren olduğunu bilmiyor,"

diye ekledi annem. "Senin bebeğini mi taşıyor?"

Rand sordu.

"Lanet olsun, dostum," diye fısıldadı Nash.

Banyoda bir şekil değiştiren olsaydı, duyulmadan konuşmamız bile mümkün olmazdı, ama Becky konuşmamızı duyamazdı.

Bilmedikleri için söylemedikleri şey, benim de bir infazcı olduğumdu. Bu işleri daha da berbat hale getirdi.

"İlk tanıştığımızda onun eşim olduğuna dair hiçbir fikrim yoktu. Burnum kırılmıştı. Daha fazlasını paylaşmayacağım-" "Teşekkür ederim," diye araya girdi annem, sonra dudaklarını büzdü. Otuz dört yaşındaydım. O benim bir

ama bu detayları istediği anlamına gelmiyordu.

"-ama Rob için şehir dışındaydım. Geçen gün markette ona rastlayana kadar ne ondan ne de bebekten haberim vardı. Kokusunu aldım."

"Sadece *sen* bir dişinin senin eşin olduğunu bilemezsin." Rand uzanıp koluma bir yumruk attı ve gözlerini devirdi.

"Eşini bulana kadar bekle ve neler olacağımı gör. Paylaşacak kendine ait bir hikayen olacak."

Rand, omuz silkip ağzına bir parça lazanya tıktırarak Nash'e baktı. "Onun haberi olmadan onu nasıl sahiplendin?" Nash sordu.

Ona baktım, sonra Nash'e gözlerini dikmiş olan anneme baktım. "Evet, boş ver," diye ekledi.

"Ona söylemelisin," diye öğüt verdi babam.

İçimi çektim çünkü düşündüğü kadar basit değildi. "Alışacağım. Burada alışması gereken çok şey var. Onu tamamen korkutmamaya çalışıyorum."

Banyo kapısı açıldı ve onlara eski sevgilisiyle olan sorunlarını ya da hala evli olduğu gerçeğini anlatacak zaman yoktu. Annemle babamın umurunda olmazdı. Yasal bir insan evlilikleri yoktu ve benim ya da Rand'in de olmasını hiç beklememişlerdi. Todd onun eski sevgilisiydi ve geçmişte kalmıştı. Onlar için önemli olan tek şey buydu. Ama Todd'un çevirdiği dolaplardan hoşnut olmayacaklardı ve eminim ki Selena'yı da yardıma çağıracaklardı.

Becky'i sahiplenmişim. O benimdi. Ondan kokumu aldıklarında bunu öğrendiler.

Başka hiçbir şeyin önemi yoktu. O artık bir aileydi.

Elinde resim şeridiyle odaya geri döndü. "Sanırım buna cinsiyet açıklama partimiz diyebiliriz." Oturdu ve ultrasonu anneme uzattı, o da parmaklarını dudaklarına götürerek siyah beyaz lekelere baktı.

Babam bana göz kırptı. "Bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yok."

Annemin elindeki kâğıdı göstererek omuz silktim. "Ben de öyle. Ama bu bir kız."

"Ohhhhh!" Annem ultrasonu göğsüne bastırdı. "Buna inanamıyorum." Gözleri yaşlarla doldu.

Becky masanın altından elimi tuttu, ben de sıktım. Çözmemiz gereken şeyler vardı ama her şey yoluna girecekti.

Babam sertçe yutkundu ve sonra sevgiyle anneme baktı. "Sonunda kız arkadaşına kavuştun Janny."

Rand koluma tekrar yumruk attı. "Seni küçük parmağında oynatacak bir kız mı?

Boku yedin, dostum."

"Diline dikkat et Rand," diye uyardı annem, ama bu kez sesinde bir gülümseme vardı.

B ECKY

"Aman Tanrım, çok güzel değil misin?" Sıcak ahırda, henüz üç günlük olan yavru tayın önünde dizlerimin üzerine çöktüm. Hormonlarımdan ya da belki de Clint'in ailesinin mutfağının sıcaklığından ve bebeğimiz için duydukları sevinçten kaynaklandığından emindim ama önümdeki tatlılık karşısında gözlerim doldu.

Minik at cılız bacakları üzerinde duruyordu, siyah kürkü pırıl pırıldı. Burnunda tıpkı muhteşem annesi Angelwing gibi beyaz yıldız şeklinde bir işaret vardı. Annesi onun arkasında durdu ve küçük siyah güzelliğini bize göstermekten gurur duyarak usulca böğürdü.

Clint'in ailesini, bir yabancıyı hamile bırakmış olmasına rağmen onunla nasıl gurur duyduklarını düşündüm. Beni kollarını açarak kucaklamışlardı. Gerçekten. Ailem Todd'dan ayrılacağımı öğrendiğinde çok şaşırılmıştı. Bir *doktor* bulmuştum ve evliliğim için minnettar olmalıydım.

Sanki. Anneme Todd'un bana vurması gibi nedenlerin listesini söylediğimde, onu kızdıracak ne yaptığımı sormuştu.

Boşanmış bir kızları olduğu için utanarak ayak dirediler ve evliliğimi sürdürmezsem beni kapı dışarı edeceklerini söylediler. Sanki kendileri mükemmel bir evliliğin örneğiymiş gibi.

Beni dışarı atmak kullandıkları gerçek kelimelerdi.

Janet ve Tom ne yapmış olurlarsa olsunlar çocuklarına bunu yapmazlardı. Bunu söylemediler ama ben biliyordum. Onlar bir aileydi. Gerçek bir aile ve onlara dahil olmak çok özel bir duyguydu.

Janet tatlı olarak ev yapımı sıcak şekerlemeli brownie'yi getirdiğinde ekstra özel görünüyordu. Rand mızmızlanmış ve kendisi hiç yapmazken neden benim sıcak şekerleme aldığımı sormuştu.

Hepimiz onun sahte surat asışına gülmüştük ve Janet ona eğer torun yaparsa, ona sıcak şekerleme yapacağını söylemişti.

Clint bana çalıştığı yeri göstermek için beni tepeden aşağıya götürmeden önce bir saat kaldık. Ve bu muhteşem dört bacaklı bebek.

"Ona isim vermek ister misin?" Clint sordu. Bir eli kot pantolonunun cebinde, yanımda duruyordu.

Ona baktım. Çiftliğe daha önce de gelmişim ama ahıra hiç girmemişim. Clint zamanını burada geçirirdi. Ben insan bebekleri doğurttum, o da tayları. Düşündüğümde daha fazla ortak noktamız vardı.

Elimi göğsüme koydum. "Ben mi? Buna izin var mı?"

Clint kıkırdadı, şapkasını geriye doğru eğdi. "Elbette, buna izin var. Burası Rob'un çiftliği ama at yetiştirme projesi benim." Yanıma çömeldi ve küçük tayın alnını okşadı.

"Demek annesi Angelwing," dedim düşünceli düşünceli. Alnındaki yıldızı okşamak için de uzandım. "Belki de adı Starshine olmalı."

"Starshine." Clint tayın boynunu okşadı. "Bu konuda ne düşünüyorsun, küçük dostum?" Tatlı bebek öne doğru eğildi ve boynuma sokuldu. Yumuşaklığı karşısında kıkırdadım.

"Sanırım bu hoşuna gittiği anlamına geliyor."

Samanın tatlı kokusu ve hayvanların tınısı havayı dolduruyordu ama burası rahattı. Sıcak ve güvenliydi. "Büyüdüğünde onunla ne yapacaksın? Satacak mısın? Yoksa çiftleştirecek misin?" Hayatımda sadece iki kez ata binmiş olmama rağmen, aniden hayvanın bende kalması için yalvarma arzusuna kapıldım. Buradan yaklaşık elli mil uzakta büyümüş olabilirdim ama gerçek bir kovboy kızı değildim, burada, Wolf Çiftliği'nde büyümüş olsaydım olacağım gibi değil. Clint'in kızımızı Starshine'ın sırtına bindirdiği görüntüler zihnimi doldurdu. O bir kovboy olacaktı. O bunu görecekti. Bunun özlemiyle yanıp tutuşuyordum ama bunlar sadece aptalca düşüncelerdi.

Clint'i çok az tanıyordum. Ve evet, sağlam bir adama benziyordu ve aramızdaki çekim çok yüksekti ama bu, geleceğimizde sonsuza dek mutlu olacağımız anlamına gelmiyordu. Aramızda bir bebek olsa bile buna inanmama izin veremezdim. Yıllarca kendimi Todd'la bu senaryoya inandırmaya çalışmışım. Onun değişeceğini ya da bir aile için mükemmel bir baba olabileceğini düşündüm. Kaderimi benim için gerçekleştirmeye zorlamaya çalışmışım ve bu beni bir köpek pisliği yığını dışında hiçbir yere götürmemişti.

Yani, hayır. Karşıma çıkan bir sonraki adamla, doğmamış çocuğumun babası olan yakışıklı bir iyilik dağı olsa bile anlaşılmayacaktım. Artık o sonsuza dek mutlu olma olayına inanmıyordum. Bana göre değildi.

Belki başkaları için, Audrey'nin Boyd'la olduğu gibi. Onların da bir bebekleri olacaktı. Elbette, evlenmeden önce hamile kalmıştı ama birbirlerini tanıyorlardı, aşık olmuşlardı.

Bunu Clint'le yapmıyordum, değil mi?

"Henüz bilmiyorum," diyerek beni düşüncelerimden kopardı. "Onu üremesi için tutabilirim. Ne kadar büyüyeceğine bağlı. Ama babası neredeyse on yedi eldi, yani büyük bir at olabilir." Clint bana bir bakış fırlattı. "Neden? Onu istiyor musun?"

Dudaklarım şaşkınlıkla aralandı. Gerçekten bu kadar kolay mıydı? Yüzüm ısındı. "Montana'lı bir kıza midilli mi teklif ediyorsun? Evet. Tanrım, evet, ama bu aptalca. Atlar hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Hormonlarımdan kaynaklandığına eminim ama bu küçük adama şimdiden aşık olmuş gibiyim."

Küçük burnunu biraz daha ovaladım.

Clint başını salladı. "Hayır, böyle şeyler olur. Atlar tıpkı kurtların hayat arkadaşlarını seçtiği gibi insanlarını seçiyor gibi görünüyor."

Sözlerindeki bir şey kollarımda tüylerimin diken diken olmasına ve karnımda bir kanat çırpmasına neden oldu. "Kurtlar hakkında ne biliyorsun?" Dikkatlice sordum.

Clint'in bakışları benimkilere kilitlendi. "Oldukça fazla aslında." Ayağa kalktı ve alışkanlık haline geldiği üzere beni kollarının arasına aldı.

"Clint!" Beni bir saman balyası yığınının yanına taşıyıp yere bırakırken ağladım, iri elleriyle belimi kavradı. *Aman Tanrım.*

"Kurtlar hayvanlar alemindeki en sadık türdür. Bunu biliyor muydun?" Beni iterek

Sırtıma bindi ve üzerimde süründü, dudakları ceketimin yakasının altından boynumu buldu. "Ne yapıyorsun?" Oldukça iyi bir fikrim olmasına rağmen nefes aldım.

Boynumda bir çizgi yaladı. "Ellerimi sana sürmeyeli saatler oldu."

"Ahırdayız. Herkes içeri girebilir." O beni öpmeye devam ederken ben ahşap kirişlere baktım, belli ki endişelenmemişti.

"Onları duyacağım." Seksimi avuçladı, avucunu klitorisimin üzerinde gezdirdi. "Özellikle gri kurt eşine sonsuza dek sadıktır ama tüm sürü birbiriyle yaşam bağı kurar. Sadece alfa erkek ve dişi üreyebilir."

Benden bu kadar çabuk alabildiği zevk karşısında inledim. Kurt ahırında. Tanrım, onun için her yerde eriyebilirdim. Cody'nin deposunda. Burası. Onun ilgisi için bir fahişeydim. Boşalmak üzereydim ve tüm kıyafetlerimizi giymiştik. Beni çıplak yakalarsa ne yapabilirdi? Ya da yarı çıplak? Ya da... sadece külotumu yana kaydırırsa. Evet, hamile. Kulağımın arkasındaki bir noktayı öptüğünde ve klitorisimi tam olarak ovduğunda inledim. Lanet hormonlar.

"Kendini üreme konusunda bir uzman olarak görüyor olmalısın," diye alay ettim, altında kıvranırken.

Sütyenimin ve kazağımın arasından göğüs ucumu ısırdı. Başını kaldırdığında sırtışı düpedüz hınzırcaydı. "Oh, şekerim. Hiçbir fikrin yok."

Yutkundum. "Hamile olduğum için belki de öyleyimdir."

Daha fazla giyemeyeceğim kot pantolonumun düğmelerini açtı ve bana göz kırparken fermuarı aşağı çekti. "Erkek kurtların dışının hazır olup olmadığını test etmek için cinsel organını yaladığını biliyor muydun?" Yüzünü bacaklarımın arasına getirdi ve kumaşı ısırdı. Ağzının sıcaklığını kot pantolonumdan bile hissediyordum. Pantolonumu ve külotumu aşağı çekmek için hamle yaptığında, yardım etmek için popomu kaldırdım. Sanki onu durduracakmışım gibi. "Aynı bizim gibi, sadece onun hormonlarının tadına bakıyorlar."

Yavaşça kovboy şapkasını çıkardı ve yanımdaki balyanın üzerine koydu, tüm bu süre boyunca gözleri benimkilere odaklanmıştı. Sonra dili yarığım boyunca kayarken beni izledi.

"Aman Tanrım," diye inledim, kalçalarım ona doğru kalktı. "Sadece senin lezzetli nektarının tadına bakıyorum."

Nektar mı? Her neyse, durmadığı sürece. Başını tuttum, ağzını damlayan göbeğime doğru çektim. "Clint," diye inledim, çenem zevkle tavana doğru yükseldi. "Bu hamilelik beni çok azdırdı. Bunun erkek çocuk sahibi olacağım anlamına geldiğinden emindim."

Clint dilini sertleştirdi ve diliyle içime girdi. "Sanırım bu doğru adamdan hamile kaldığın anlamına geliyor," dedi kendini beğenmiş bir şekilde, sonra da diliyle bana cenneti yaşatmaya devam etti. İniltili bir ses çıkardım. Göğüslerim ağırlaşmış, meme uçlarım sütyenimin içinde sıkışmış ve sertleşmişti.

"Clint," diye inledim tekrar klitorisime giden yolu bulduğunda. Diliyle sert tomurcuğu okşadı, sonra dudaklarını üzerine yapıştırdı ve emdi.

Çılgılığımı bastırmak için bir elimi ağzıma kapattım. Çok iyi hissettiriyordu. Durmasını istemiyordum ama aynı zamanda bitmesi için de çaresizdim. "Yapamam, yapamam" diye nefes nefese kaldım.

Clint durakladı, lanet olsun ona dedi ve utanmadan ayırdığım kalçalarımın arasından bana baktı. "Ne yapamazsın?"

"Lütfen durma," diye nefes nefese kaldım. "Oh, lütfen, çok yaklaştım."

Kıkırdadı, sıcak nefesi tenimi yıkıyordu. "Neye ihtiyacın olduğunu biliyorum," diye iddia etti

ukala piç. Ve haklıydı da. Tam olarak neye ihtiyacım olduğunu biliyordu.

"Neden seninle böyle? Bu... yoğun. Yemin ederim, daha önce hiç böyle hissetmemiştim."

Hırladı. Aslında hırladı ve sonra erimiş bir bakışla yumuşattı. "Şekerim." Sonra işe koyuldu, iki parmağını kanalıma sokarken klitorisimi sertçe emdi, g noktama vurmak için onları kıvırdı. Bir kadın doğum hemşiresi olarak kadın anatomisinin işleyişini çok iyi biliyordum. Ama görünüşe göre Clint'in

Bilgi benimkini paramparça etti çünkü başparmağıyla sırt büzüşmemi bulduğunda, stratosferden çok sert orgazm oldum. Karnım zıpladı, iç duvarlar parmaklarını emdi, anüs içeri çekildi ve ben ters dönerken ahır daireler çizdi.

Çılgılığımın Starshine'ı korkutmuş olması mümkündü. Çılgılığın şiddeti beni kesinlikle korkutmuştu. Seks sırasında daha önce hiç kimse kıcıma dokunmamıştı. Yani, hiç. Bu konudaki düşüncelerimi değiştirmem gerekecekti çünkü lanet olsun, bu beni uçurumun kenarına itmişti.

Görüşümün netleşmesi ve tekrar etrafımın farkına varmam için ne kadar zaman geçtiğini bilmiyordum. Ahırın. Nefes nefese kalışım. Clint'in tatmin olmuş sırtışı, sanki lezzetli bir ikramın son parçalarını alıyormuş gibi parmaklarını kaydırıp birbiri ardına yalaması. Ağzı ve çenesi parlıyordu. Aman Tanrım, onun her yerindeydim. Çok utanmalıydım ama umursamayacak kadar zevk almıştım. Azgınlığım şimdilik yatışmıştı.

"Bütün akşam bunu düşünerek sertleşeceğim." Uzandı ve kendini düzeltti. Baktım, fermuarına bastırıldığında ne kadar büyük olduğunu gördüm. Kocaman bir kovboydu... her yeri.

"Özür dilerim," dedim otomatik olarak, dudağımı ısırarak.

Başını iki yana salladı. "Sakin özür dilemeye kalkma. İhtiyaçların var şekerim ve onlarla ilgilenmek benim işim."

"Genelde bu kadar azgın değilimdir."

Sırıttı. "Şikayet ettiğimi duymayacaksın. Boşalmanı izlemek lanet olası bir *hediye*." Kot pantolonumu tekrar yukarı çekti ve fermuarımı çekip düğmelerini ilikleyerek bana kendimi çok değerli hissettirdi. Ne kadar harika bir baba olacağını düşündürdü. "Daha sonra yatağa girdiğimizde seninle tekrar ilgileneceğim, çıplak olarak."

Telefonu çaldı ve ceketinin cebinden çıkardı. "Ben Rob, buna bakmam lazım, tamam mı?" Bir parmağını kaldırdı ve hızla uzaklaştı. "Evet. Aslında Becky ile ahırdayım. Evet, Audrey'nin arkadaşı. Evet. Evet. Evet. Evet. Tamam." Bana baktı. "Bu işe yaramalı. Bekle biraz." Telefonu kulağından çekip bana baktı. "Audrey ve Marina, Rob'un karısı Willow'la birlikte ana evde bayanlara özel bir happy hour düzenliyorlar, onlara katılmak istersen. Benim de uğrayıp Rob'la biraz konuşmam gerekiyor. Olur mu şekerim?"

Vay canına. Plan yapmadan önce ne yapmak istediğimi soran bir adam. Yeni bir şeymiş gibi görünmemeli ama öyleydi. Clint düşünceliydi. Ve evet, kız kıza vakit geçirmek kulağa harika geliyordu. Audrey benim en iyi arkadaşımdı ve Marina'yı tanıyordum ama Willow'la henüz tanışmamıştım. Huysuz Rob'u evcilleştirebiliyorsa, ondan hoşlanacağımı biliyordum.

"Kulağa eğlenceli geliyor." Saman balyasından aşağı atladım.

Clint yaklaştı ve saçımdan bir parça saman kopardı. "Seni böyle dağınık görmek hoşuma gidiyor ve seni bu hale getirdiğimi biliyorum. Ama bunu başkalarıyla paylaşmayacağım." Eğildi ve alnımdan öptü. "Sen tamamen benimsin."

C LINT

"N'ABER?" Rob'u ofisine kadar takip ettim ve büyük odadaki kadınların kahkahalarını ve gevezeliklerini duymazdan geldim.

Audrey, Marina ve Willow Becky'yi yanımda gördüklerine şaşırılmış olsalar da, onu kollarını açarak kucakladılar, sonra da beni ve Rob'u yetişmemiz için dışarı çıkardılar. Becky mutlu görünüyordu, bu yüzden onu bırakmak benim için kolay oldu. Koridorun hemen aşağısında olduğu için tamamen kamçılanmışım. Ama alfamın isteği üzerine buradaydım ve şimdi söyleyeceklerine odaklanmam gerekiyordu.

"Sen söyle." Rob kalçasını masasına yasladı ve kollarını göğsünde kavuşturdu. "Onu sahiplendin."

"Yaptım."

"Şehre döneli ne kadar oldu, dört gün mü? Hızlı hareket ediyorsun."

"Sanki sen konuşacak biriymişsin gibi." Parmağımı çeneme vurdum. "Yanlış hatırlamıyorsam, Willow'dan bir koku aldın ve kapıyı suratıma kapattın."

Rob'un ağzının köşesi yukarı kalktı, bu onun için geniş bir sırıtmaydı.

"O hamile," dedim.

Koyu renk bir kaş kalktı, bu onun tek şaşkınlık belirtisiydi. "Dört gün. Dört gün önce döndün. Onun-" olduğunu nereden biliyorsun?

"Audrey'nin bekarlığa veda partisi. Cody'nin depo odası. Prezervatifi geçen güçlü yüzücüler." Ona kısa ve tatlı versiyonunu anlattım. Çok iyi arkadaşlık ama seks hayatımızın ayrıntılarını paylaşmazdık. Ahırda ona yaptıklarımın Becky'nin üzerimdeki tahrik kokusunu alabildiğine şüphe yoktu. Bu kadarı yeterliydi.

"O zamanlar onun senin eşin olduğunu biliyordun ve Jarod Jameson'ın izini sürmek için mi gittin?" Sesi sessiz bir öfkeyle gürledi. Eşler dişilerini korumasız bırakmazdı. Ne bir günlüğüne, ne de benim yaptığım gibi aylarca.

"Onun eşim olduğunu bilseydim, sana söylemez miydim sanıyorsun? Ona göz kulak olmanı

sağlardım. Sürüyü korurdum."

"Nasıl bilmezsin?"

"O gece Cody's'de Becky ile uğraşan bir pislik tarafından burnuma yumruk yedim. Her ne kadar adamın boğazını parçalamak istesem de bir bar kavgası başlatamazdım. Audrey'nin partisinin ortasındaydık ve kurallarınızı biliyorum."

Bir kez başını salladı.

"Burnum kırılmıştı. Kokusunu alamıyordum. Benim olduğunu bilmediğim zamanlarda bile onu istedim." Rob bile bunu söyleyemedi.

İç çekti. "Sanırım bana işinin bittiğini, bir infazcı pozisyonunun açıldığını söyleyeceksin."

"Evet."

Kaşlarını çattı. "Ne yazık ki bu o kadar kolay olmayabilir." Masanın etrafından dolaşarak sandalyesine yerleşti, sanki uğraşması gereken bir şey varmış ve bu çok yorucuymuş gibi başını arkaya yasladı.

Bekledim, eşime yönelik olası bir tehdit karşısında çıkarmak istediğim alçak hırıltıyı bastırdım. Konsey infazcısı olarak kalmam kesinlikle bir tehdit olurdu, tek sorun uzun süre ortadan kaybolmak olsa bile. Ama tek sorun bu değildi. Gittiğimde ve eve döndüğümde tehlikeli bir işti. Yanlış şekil değiştirenler kimliğini öğrenirse, sevdiğim herkes tehlikeye girebilirdi.

"Madison Range paketinden çıkan haber-"

"Sal Brown hâlâ sana sorun çıkarıyor mu?" Ben sordum.

Elini havada salladı. "O değil ama Jarod Jameson'ın yeğeni olduğu ortaya çıktı."

Başımın dibine bir soğuk saplandı. Şapkamı masasının köşesine koydum ve elimi enseme gezdirerek bu hissi yok etmeye çalıştım. "Lanet olsun."

"Sanırım çocuk aynı sürüde büyümemiş. Sal'ın kız kardeşi Clear Lake sürüsünden biriyle çiftleşmiş. Oraya yerleşti ve yeğenini büyüttü. Sanırım pek görüşmemişler ve Sal Jameson'la hiç tanışmamış olsa da, onun dışarı çıkarılmasından şikayetçi."

"Tabii ki öyle," diye homurdandım. "O adam bir hiçten başka bir şey değil-"

Rob elini kaldırdı. "Onun ne olduğunu biliyorum. Jarod'un kuzeni olan oğlu Donald'ın, Jameson'ın işini bitiren infazcının kimliğini ortaya çıkarmak için konsey üyelerinin kışına yapıştığı söyleniyor."

Bir sandalyeye çöktüm, iç çektim. "Lanet olsun. Eylemlerimin konsey tarafından *emredildiğine* dair hiçbir fikirleri yok mu? Jameson aşağılık bir uyuşturucu bağımlısıydı. Bakkal çalışanlarının boğazlarını parçaladı. Daha fazla insan ölmeden ve insanlar cinayetlerin bir şekil değiştiren tarafından işlendiğini fark etmeden önce ortadan kaldırılması gerekiyordu."

"Biliyorum ama Donald hala intikam istiyor. Konseyin bu işi aileye bırakması gerektiğini çünkü çocuğun uyuşturucu sorunu olduğunu söylüyorlar. Bilirsiniz, *bu onun hatası değildi, uyuşturucuydu* ve tüm bu saçmalıklar."

"Bir sorunu olduğuna katılıyorum. Konsey hayatını kaybettiğini ilan etmeden önce onu bulup yardım etmeliydiler. Bu benim lanet olası kararım değildi," diye tersledim. "Göze göz, özetle şekil değiştiren yasasıdır. Kuralları ben koymuyorum." Rob cevap vermeyince, çünkü o da bunu biliyordu, devam ettim. "Böğrümde Jarod'dan kalma bir kesik var ve iyileşmesi zaman alıyor."

Kaşlarını çattı. "Gümüş mü?"

Elimi yanıma koyarak başımı salladım. "Neredeyse geçti ama günler oldu. Bir daha asla şekil değiştiren iyileşmesini hafife almayacağım." Becky'nin geçen gece karanlık olmasını istemesi iyi bir şeydi. Yarayı fark etmemişti ve bunu açıklaması zor olurdu. Bir dahaki sefere onu yatağa yatırdığımda, pembe bir iz bile kalmayacaktı. Şükürler olsun.

"Kuzeniyle yaşadıklarının tekrarlanmasını"

istemiyorum." "Bence bu işin peşini bırakmayacak."

Omuz silktim. "İyi, Donald'ın bütün kış başparmağını kışından çıkaracak bir işi var. Hiçbir şey bulamayacak. İnfazcılarının kimlikleri sıkı sıkıya kilitli. Onlardan biri olduğumu bilen konsey üyesi olmayan tek kişi sensin."

Rob bakışlarımı karşıladı. Yüz ifadesi normalde de ciddiydi ama şimdi iki kat daha ciddiydi. "Umarım öyledir. Konsey'e olayları yatıştırmak için aileyi ziyaret etmelerini söyledim ama bunu yapamayacak kadar yüksek ve kudretliler. Kendim yapardım ama bu elimi gösterirdi. Bir çıkarımız olduğunu bilmelerine ihtiyacım yok."

Kıpırdamadan durdum, hatta kalbim tekledi. Rob'un bulunacağıma dair endişesi dünyama kaos aşıladı. Kimse bir infazcı bulamazdı. Konseyden biri konuşmadığı sürece. Kimliğimin kendi lanet olası ailemden bile gizli olması gerekiyordu. Konsey harekete geçmesi için bir infazcı çağırırsa, görev onaylanırdı. Sonucun infazcıya hiçbir yansıması olmazdı. Bu aynı zamanda sürü kanunuydu. Bunu herkes biliyordu, Sal ve Donald bile.

"O pisliğin işini bitirdiğimde kimliğimi yere düşürmedim. İşimde o kadar da kötü değilim."

"Hayır, ama etrafa sorduklarını duydum. Sol kulağın arkasındaki kurşunun hangi infazcının imzası olduğunu bulmaya çalışıyorlarmış."

"Siktir." Ayağa fırladım. "*Becky*." Rob'a dehşet içinde baktım. Dudakları gerildi, bu onun endişesinin bir kanıtıydı. "Lanet olsun. Boku ona doğru getirdim. Bu... benim olduğunu anladıktan sonra bile ondan uzak durmaya çalışmamın nedeni tam da buydu."

Rob elini çenesinin üzerinde gezdirdi. "Yavrusu yoldayken

mi?" "Yavrudan haberim olmadan önce. O evli ve-"

"Affedersiniz?" Rob öne doğru eğildi.

Kaşlarımı çatma, gözlerimi ovuşturma sırası bendeydi. Eski sevgilisiyle olan durumu ve veri avcısının internette yaptığı araştırmadan öğrendiklerimi anlattım.

"Selen'a'yı da mı dahil ettin?"

"Dün. Şehirde ailemin evinde kalıyoruz. Eski sevgilisi onu orada bulamaz."

"Güzel. Eski sevgilisi onunla yatarken onu infazcı pisliklerden korumak için ondan nasıl uzak duracağını bana açıkla."

Ona karanlık bir bakış attım. "Siktir git."

Ayağa kalktı, masanın etrafına geldi. "Kader ve bir dişi tarafından hırpalanma sırasının en iyi arkadaşına geldiğini gördüğüme sevindim."

"Yine mi, siktir git," diye homurdandım.

Masasının kenarına yaslandı. "Selen'a eski sevgilisi konusunda yardımcı olabilir."

Başını kaldırdı, dinledi. Kadınları kontrol etmek için biraz zaman ayırdığını biliyordum. Kurt kulağımla kahkahalarını duydum. İyiydiler ve bu benim kurdumu rahatlatmıştı. Artık korumam gereken bir eşim olduğuna göre, Rob için her zaman dinlemenin ve izlemenin, sadece Willow'u değil tüm sürüyü korumanın ne kadar zor olduğunu görebiliyordum. Evdeki herkes onun yönetimi ve koruması altındaydı.

Sadece bir infazcı olduğum için şükretmemi sağladı, bırakabileceğim bir iş. Rob'un hayat boyu rolü vardı.

"Donald Brown'a gelince, ne yapacağımızı konuşalım. Konseyi arayacağım ve onlara artık bir eşin olduğunu ve bir infazcıya yönelik tehditten daha fazlasının söz konusu olduğunu söyleyeceğim. Bu adam sürü arazisinde ortaya çıkabilir. Bir plana ihtiyacımız var."

Başımı salladım ve bir tane bulmak için çalışmaya başladık.

B ECKY

"YANI... SEN VE CLINT?" Audrey kaşlarını sallayarak ve sırtarak dürtükledi. "Kız arkadaşım, sır saklıyorsun."

Büyük odada, U şeklindeki büyük rahat koltuklarda oturduk ve devasa nehir taşı şömineye baktık. Yanında, duvarın içine yerleştirilmiş, ilk *Twilight* filminin oynadığı bir televizyon vardı. Marina'nın pişirdiği lezzetli ordövrler önümüzdeki sehpanın üzerindeydi. Marina ve Willow şarap, Audrey limonlu çay içti. Hanımlar haftada en az bir kez böyle mutlu saatler geçirdiklerini söylediklerinde içimi bir kıskançlık duygusu kapladı. Ben de onların kabilesinin bir parçası olmak istiyordum. Clint'le aramızda bir bağ oluşursa, sanırım ben de olabilirdim.

Hepsi tozlukları, yumuşak kazakları ve kalın çoraplarıyla rahattı. Audrey'nin üzerine sıcacık bir battaniye örtülmüştü.

Üçü de çiftlikte yaşıyordu -udrey tepelerde şirin bir kulübede, Marina ve Colton sonunda kendilerine ait bir kulübeye yerleşmişlerdi ve Willow da burada, aile evinde- bu yüzden bunu yapmak onlar için kolaydı. Aslında burada yapacak başka pek bir şey yoktu, özellikle de kışın.

Audrey'nin sözleri karşısında yüzüm kızardı, çünkü boşanma çabalarımı biliyordu. Yani, henüz sonuçlanmadığını ve Clint'le birlikte olduğumu. Ailemin bana aşılacağı o dini utanç hâlâ içimdeydi. Evlilik kutsal bir şeydi. Berbat olsa bile bozulmaması gereken bir kutsaldı.

Adam seni kırmış olsa bile. Ve arabanın lastiğini. Ve banka hesabını boşaltmış olsa bile. Ve...

"Ciddi bir şey değil," diye cevap verdim sonunda. Bu tamamen bir yalan değildi. Clint'e onunla bir ilişkiye giremeyeceğimi söylemiştim. Nerede durduğumu biliyordu. Elbette, birlikte bir çocuk sahibi olmamız bazıları için ciddi bir şey olarak görülebilirdi. Bazıları da bir gece önce birlikte yatmış olmamızın... seks ve gerçekten uyumanın, ayrıca ahırda bana yaptıklarının birlikte olmamızı sağladığını düşünebilir.

Ailesi ile öğle yemeği yemiştim. *Bu* büyük bir olaydı.

Kahretsin.

Willow saçını kulağının arkasına sıkıştırdı ve "Bana ciddi kokuyor," dedi. Burun delikleri sanki gerçekten bir şey kokluyormuş gibi parladı.

"Kokuyor mu?" Bu tuhaf ifade karşısında kaşlarımı kaldırdım.

Şarap şişesine uzanmakla meşguldü, gözlerini işine odaklamıştı. "Demek istediğim, Clint'i şimdiye kadar hiçbir kadınla görmedik. Eğer seni buraya yeni doğan taylara bakman için getiriyorsa, bunun bir anlamı olmalı."

Göğsümde bir sıcaklık uyandı. Etrafına hiç kadın almadığını duyduğuma bu kadar sevinmemeliydim ama sevindim. O bir keşiş değildi. Benden önce de kadınlarla birlikte olduğunu biliyordum. Onun gibi muhteşem bir kovboy, otuz dört yaşında bakire mi? Sanki.

"Ailesiyle öğle yemeği yedik. Ve erkek kardeşiyle. Ve Nash," diye ekledim. Sanki Kraliçe'yle yemek yediğimi söylemişim gibi üçü de bana baktı. "Ne?"

"Ve ciddi değil mi?" Willow sordu. "Emin misin, çünkü Clint'i o kadar uzun zamandır tanımıyorum ama hiçbir erkek ciddi olmadığı sürece bir kadını ailesiyle tanıştırmaya götürmez. Özellikle de buralarda. Şarap istemediğine emin misin?" Elindeki chardonnay şişesini havaya kaldırdı.

"Hayır, hayır. Ben su içmeye devam edeceğim." Marina'nın ilk geldiğinde bana getirdiği, üstünde ince bir limon dilimi yüzen bardağı işaret ettim.

Üçü de bana merakla baktı. Konu içki içmeye geldiğinde genellikle partiyi yöneten kişi ben olurum ya da olmazdım. Ne diyebilirdim ki? Todd'un pençesinden kurtulduktan sonra her zaman içimi dökecek çok şeyim olmuştu. Audrey'nin bekârlığa veda partisi bunun mükemmel bir örneğiydi. Marina'yla birlikte organize etmiştik ve programda bir limuzin vardı ama Clint'le depoda seks yapmam yoktu.

"Tamam, ben de hamileyim!" Ağzımdan kaçırdım çünkü Audrey'nin de bebeği olacaktı - benden sadece birkaç hafta önce.

"Aman Tanrım!" Audrey kollarını iki yana açarak şarkı söyledi ve kanepeye doğru eğilerek bana sarıldı. "Bekle... Clint'in mi?"

Kızarak başımı salladım. "Bekârlığa veda partin. Bir şekilde takıldık."

"O aylar önceydi!" Audrey söyledi. Bana bakarken doktorunun bakışlarını tanıdım. "Bana söylemediğine inanamıyorum. Ben bir kadın doğum uzmanıyım," diye mırıldandı.

"Dr. Seymour'u görüyorum. Size gelmedim çünkü ayaklarım üzengideyken en yakın arkadaşımın kadınlık organlarıma bakmasına izin veremezdim."

Gözlerini devirdi ve sonra başını salladı. "Evet, bu mantıklı."

"Kimseye söylemedim çünkü biliyorsun, şu anda hayatım darmadağınık," diye ekledim. Marina ve Willow'a baktım ve Todd'la yaşadığım fiyasko hakkında hiçbir şey bilmediklerini fark ettim. Onlara Todd'un evliliğimizde nasıl davrandığını ve ayrılma nedenimi kısaca anlattım.

"Göt herif," diye mırıldandı Marina, doldurulmuş bir mantarı kapıp ağzına atarken.

"Ben de bununla uğraşıyordum. Ayrıca, ilk hamileliklerin yüzde yirmisi düşükle sonuçlanıyor. Bunun devam edeceğinden emin olana kadar bununla yüzleşmenin bir anlamı olduğunu düşünmedim."

"Clint bilmiyor muydu?" Marina fısıldayarak sordu. Heyecanı aşıkârdı; neredeyse coşkudan köpürüyordu, bu da kendimi kandırdığım için çok daha iyi hissetmemi sağladı.

Başımı salladım. "İlk başta değil. Partinizden sonra onu ilk kez geçen gün gördüm. Markette ayakkabılarının üzerine kustum." Soluk soluğa kaldıklarında alaycı bir gülümseme attım. "O zaman ona söylemedim. Aslında ertesi gece. Ben söylemedim. O anladı." O geceki sevişmemizi hatırlayarak kızardım. Vücudumdaki değişiklikleri nasıl fark etmişti. Onlara rağmen beni nasıl

güzel hissettirmişti.

Ne demek istediğimi anladıkları için kıkırdadılar ve güldüler.

"Yani sen bu ilişkiyi ciddiye almıyorsun ama sanırım Clint alıyor?" Audrey bana dikkatle bakarak sordu.

Willow ve Marina da beni izliyor, cevabımı bekliyorlardı. Benim bilmediğim bir şey bildikleri hissine kapıldım. Clint hakkında bilmem gereken bir şey.

"Ailesiyle tanıştım ama sorunuzun nedeni bu değil. Neden sordunuz?"

Marina ayağa fırladı ve tabağa biraz daha peynirli börek koydu. Willow, Marina'nın bardağını doldurduktan sonra bir şişe daha almak için köşedeki küçük buzdolabına gitti.

"Neden benim bilmediğim bir şey biliyormuşsunuz gibi hissediyorum?"

"Bu çiftlik çocuklarını tanıyoruz, hepsi bu," dedi Audrey hemen. "Clint'in tıpkı Wolf kardeşler gibi olduğundan eminim; son derece koruyucu ve tamamen sadıklar. Onları gördünüz. Colton ve Boyd'un bekârlığa veda partisini nasıl bastıklarını hatırlıyorsun. Şimdi düşününce Clint de öyle yaptı sanırım. Merak etmeyin, konu bebek olunca sorumluluktan kaçacak değil."

Sorumluluk.

Bu kelimeyi sevmiyordum. Clint'e en başta söylemememin nedenlerinden biri de buydu. Sırf çocuğumuz olacak diye bir ilişkinin içine girmek istemiyordum. Ailem öyle düşünse de ben evlilik dışı çocuk sahibi olmanın günah olduğuna inanan insanlardan değildim. Yanlış kişiyle evlenmenin günah olduğuna inanıyordum.

Yıllardır parasını ödediğim bir şey.

Hepsi yine beni izliyordu, bu yüzden onlara sahte bir gülümseme sundum ve sonra itiraf ettim. "Eminim bebek bunu takdir edecektir ama sırf prezervatif işe yaramadı diye bir ilişkiye atlayacak değilim. Ne demek istediğimi anlıyor musunuz?"

Marina'nın gözleri sanki şaşırmış gibi hafifçe büyüdü.

"Sadece Clint'in sorumluluğu olmak istemiyorum. Daha fazlası olmak istiyorum."

Audrey beni kurtarmak için atladı. "Tabii ki biliyorsun. Hâlâ zorlu bir boşanma sürecinin ortasında olduğunu biliyorum." Elimi kendi eliyle kapattı. "Eminim bu berbat bir zamanlama gibi görünüyordur."

Banka hesabım sıfırlanmıştı ve bu ay kirayı nasıl ödeyeceğimden tam olarak emin değildim. Elbette, bir sonraki maaş çekimle birlikte param olacaktı ama Todd'un huysuz ellerini bulaştırmaması için parayı bozdurup bir zarf içinde ev sahibine vermem gerekecekti. Bunun ne kadar büyük bir acı olacağını düşünerek kaşlarımı çattım. Yine de fazladan param yoktu. Kelimenin tam anlamıyla hiçbir şeyim yoktu. Ne kadar iç karartıcı değil mi?

Audrey'e başımı salladım, boğazımda bir yumru oluşmuştu.

"Umarım Clint sana baskı yapıyormuş gibi hissetmiyorsundur. Bu çiftlik adamları çok güçlüdür, hepimiz buna şahidiz."

Marina ve Willow başarıyla onayladılar.

Sulu bir kahkaha attım. "Kesinlikle güçlü geliyor. Sana eski eşimden neden boşandığımı anlattım ama onunla olan son gelişmeleri anlatmadım. Todd şu anda her türlü soruna neden oluyor. Clint onu yatak odamın penceresine bakarken yakaladı, bu yüzden Clint bana çantamı toplattı ve yanına taşınmamı söyledi. O beni korurken birbirimizi tanımamızın bize zarar vermeyeceğini söyledi."

Kadınların hepsi endişeli görünüyordu. "Todd pencereden mi bakıyordu?" Audrey sordu. "Bu çok ürkütücü. Clint'in yardım etmek için orada olmasına çok sevindim."

"Evet, bu Todd banka hesabımı boşalttıktan ve lastiğimi kestikten hemen sonraydı. Tanrım, keşke başka biriyle tanışsa ve beni unutsa. Ya da ölmesini," diye ekledim.

Marina sanki beni beslemek sorunlarımı çözecekmiş gibi tabağıma bir peynirli puf daha koydu.

"Sanırım Clint haklı. Onun seni korumasına sevindim," dedi.

"Ben de," diye onayladı Audrey.

Willow da ciddiyetle başını salladı. "Silahın var mı? Sana ateş etmeyi öğretebilirim."

Audrey'nin bana eski D.E.A. olduğunu söylediğini hatırladım ve gülümsedim. Bitişikteki mülkü satın alan bir uyuşturucu kaçakçısını araştırmak için yeni kapı komşusu gibi davranmıştı. Komşunun şimdi nerede olduğunu bilmiyordum. Willow sadece hâlâ çiftliğe taşınmadığını söylemişti.

"Hayır, silah hayranı değilim. Ama teşekkürler." Peynirli pufu ve bir bardak suyun yarısını mideye indirdim. İki porsiyon lazanya yedikten sonra bile acıkmıştım. Marina'nın atıştırmalıkları çok güzeldi, küçük sosisli sandviçler olmasa bile. "Her neyse, sonuç olarak hayatım berbat durumda. Clint ve ben bu durum değişene kadar seni tanıma aşamasında kalacağız. Hikayenin sonu."

Willow başını salladı, düşünceli bir şekilde beni izliyordu. "Doğru. Bu mantıklı. Umarım Clint bunu geri çevirebilir." Bakışları boynuma kaydı.

Gömleğimin altından görüldüğünü düşünmesem de beni ısırıldığı yeri kapatmak için kendimi uzanırken buldum. Şimdi üçü de o noktaya bakıyordu. Elimi hızla indirdim ve dolu tabaktan bir mantar dolması aldım.

"Sana şunu sormama izin ver." Marina ön kollarının üzerinde öne doğru ilerledi. "Eğer koşullar farklı olsaydı

-Boşanma geçmişte kalsaydı ve hamilelik olmasaydı Clint'le ilgilenir miydiniz?"

Ateşli at çobanı ile yaşadığım her etkileşimi düşündüm - ki bu çok fazla değildi - ve hepsinin beni nasıl heyecanlandırıldığını. Dikkatli, ateşli, seksi ve baskındı. Nezaketi beni idare edişinde kendini gösteriyordu. O tatlı tayı idare edişinde. Todd'un aksine alçakgönüllü görünüyordu, övünmüyor ya da gösteriş yapmıyordu. Barda burnu kırıldığı için üzülmemesi gibi. Bu onun bir şey kanıtlamasıyla ilgili değildi, benimle ilgiliydi. Beni korumak.

Bir de fazla centilmen olmadığı zamanlar vardı. Beni bir saman balyasının üzerine yatırdığında, kalçalarımı ayırdığında ve ben onun adını haykırana kadar beni yediğinde. Ya da beni bir deponun duvarına dayayıp sert ve vahşi bir şekilde siktiğinde, benden ve vücudumdan aldığı zevke kendini tamamen kaptırdığında.

Hem ateşli kovboy hem de edepsiz konuşmacı fikriyle amım sıkıştı. "Kesinlikle," diye cevap verdim. "Kesinlikle Clint ile bir şeyler keşfetmek isterdim."

Clint kapı aralığından, "Hadi keşfedelim şekerim," dediğinde köklerime kadar kızardım. Gözlerimi kıstım ve Marina'yı işaret ettim. "Orada olduğunu biliyordun."

Utangaç görünüyordu ama üzgün değildi.

Döndüm, bir peçeteyi topladım ve ona fırlattım. "Dinlemiyor olman gerekiyordu!"

Sırıltmasına rağmen başını salladı. "Ben bir şey duymadım. Sadece keşfetmekle ilgili bir şey." Sanki seksten bahsediyormuşum gibi kaşlarını salladı. Düşüncelerimi okuyamadığına sevinmiştim. "Her şeye varım, yeter ki sen de dahil ol." Elini uzattı, sanki Regency zamanlarında ayakta durmak için bir erkeğin yardımına ihtiyaç duyan bir kadınmışım gibi.

Bunlar beni kraliçe gibi hissettiren küçük şeylerdi. Belki onunla bir şeyler keşfedebilirdim. Bir ilişki. *Gerçek* bir ilişki. Belki bu sefer hayat beni mahvetmezdi.

"Willow, kızımı beslediğin için teşekkürler ama şehre dönmemiz gerek. Sabahları çalışıyor, o yüzden erkenden yatması gerekiyor."

Audrey güldü. "Evet, Boyd da aynı şeyi söylüyor ama asla uyumak anlamına gelmiyor!" Clint'in ahırda verdiği söze bakılırsa, ben de uyumak anlamına geldiğini düşünmüyordum.

C LINT

ERTESİ GÜN, Starshine'ı kontrol etmek için yanına diz çöktüm ve zihnim Becky'nin görüntüleriyle doldu. Artık bu taydan kurtulmamın imkânı yoktu. Bana sonsuza dek eşimi hatırlatacaktı. Bütün sabah ahırları temizlemek ve dört ata binmek için çok çalışmışım ama aklım ondan hiç ayrılmamıştı.

Bugün çalışacaktı. Her ne kadar hasta olduğunu bildirmesini dilemiş olsam da, bana Doğum ve Anne/Bebek bölümlerinin kilit altında tutulduğunu açıkladıktan sonra hastanenin yeterince güvenli olduğunu kabul etmişim. Güvenlik çok sıkıydı ve uygun kimliği olmayan hiç kimse kata giremiyordu. Eski sevgilisi bile, ya da bana öyle söz vermişti. Onun neler yapabileceğini benden daha iyi biliyordu ve ben de onu vardiyası için bıraktığımda güvenliğini düşündüğü konusunda ona güvenmişim.

Ama Rob ahıra girdiğinde ve adımı söyleme şeklindeki aciliyeti fark ettiğimde, kurdum dikkatimi çekti.

"Audrey aradı," dedi bana. "Sana bir mesaj iletmek istiyormuş. Şerif Duncan hastaneye gitti ve Becky'yi sorgulamak için aldı."

"Ne?" Havladım. Göğsüm kabardı ve ellerim yumruk oldu. Kurdum öfkeyle uludu.

Rob her zamanki gibi sakindi. "Yanında bir şerif yardımcısı vardı. Tutuklu olmadığı halde ona Miranda haklarını okudular ve karakola götürdüler."

Ahır döndü. Kısmen yer değiştirmiş olabilirim çünkü görüşüm bir avdaymışım gibi keskinleşti. Ahır dolduran hırıltı atların korkuyla kişnemesine neden oldu. Uzandım ve elimi bir saman balyasının üzerine koydum. Parmaklarımla kavradım, tek elimle kaldırdım ve ahırın diğer tarafına fırlattım.

"Ne için?" diye sordum, nefesim kesik kesik çıkıyordu. Burada kendimi kaybedemezdim. Arkadaşım hapisteydi ve bana ihtiyacı vardı.

Yaklaşmadı, sadece kendimi kaybetmem için bana alan açtı. "Eski sevgilisi dün gece evinde öldürülmüş olarak

bulundu."

Çoktan harekete geçmiştim, onun da beni takip edeceğini varsayarak ahırdan çıkıp kamyonetime doğru koşuyordum. "Ne var?

Öldürüldü mü? Onun evinde mi? Orada ne halt ediyordu ve içeri nasıl girdi?" "Bunu bilmiyorum. Sadece Audrey'nin bana ne söylediğini biliyorum," diye seslendi arkamdan.

"Ona yolda olduğumu söyle."

"Dur Clint," diye bağırdı Rob. Alfa komutunu kullanmış olmalıydı çünkü ayaklarımı durdurabilecek tek şey buydu ve kayarak durdular. Ahırın önündeki toprak alanda durdum. Kamyonetim yüz metre ötede, kulübenin önündeydi. Ona binip kasabaya gidebilir ve otuz dakika içinde eşimin yanında olabilirdim. Ama alfam beklememi emretti.

"Beni dinle," dedi. "Adamın *boğazı parçalanmış*."

Onunla yüzleşmek için döndüm. "Ne oluyor lan? Kim yırtıyor-oh kahretsın."

"Bu bir mesajdı." Yanıma geldi, ellerini kalçalarına koydu. "Sanırım Donald seni buldu.

Kokunu aldım. Seni Becky'lere kadar takip etti. Senin olduğunu biliyor." Söyledikleri karşısında gözlerim büyüdü.

Hayır.

Hayır! Hayır!

Bağırarak için ağzımı açtım ama Rob alfa komutunu tekrarladı. "Lanet kafanı tut."

"Bu benim hatam. Eşim *ve doğmamış çocuğum* benim yüzümden hapiste. Bu yüzden mesafemi korumaya çalıştım. Başından beri onun için beladan başka bir şey olmadığını biliyordum."

Etrafımda döndüm, kamyonetimle yüzleştim ve yan panele büyük bir tekme attım. Sonra yan aynayı söküp park alanına fırlattım.

Ağır bir elini omzuma vurarak beni yere serdi. Beni durdurdu. "Seninle hapishanede buluşması için Selena'yı aramalısın. Becky'nin insan hukukunu bilen ve gerçekte ne olduğunu anlayan bir avukata ihtiyacı var."

Öfkeden kuduruyordum ama sözleri içime işledi. Mantıklı geliyordu. Selena şerifle ve sorguyla başa çıkabilirdi. Onu hastaneye bıraktığımda Becky yirmi dört saatten fazla bir süredir benimleydi. Todd'un ne zaman öldürüldüğüne dair hiçbir fikrim yoktu ama gözaltından çıktıktan sonra Becky'nin evine girdiğine göre o pencerede öldürülmüş olmalıydı. Bu da Becky'nin şüpheli olmadığı, sadece ölen adamın dul eşi olduğu anlamına geliyordu. Bir şekil değiştiren olarak Selena ölüm nedenini tanıyabilir ve bunun bir şekil değiştirenle ilgili olduğunu anlayıp bir araya getirebilirdi.

Selena Becky'yi hemen dışarı çıkarırdı ama şu anda orada yalnız olduğunu bilmek durumu daha iyi hale getirmiyordu. Ve bu Donald'la olan sorunu da çözmeyecekti.

"Arkadaşını oradan çıkar ve onu koruyabileceğin bir yere götür. Ben konseyi bilgilendireceğim. Bunu bilmek isteyeceklerdir." Omzumdaki tutuşunu bırakmadı. "Kurdun hâlâ kendini gösteriyor," dedi.

Gözlerim hâlâ gümüş renginde olmalıydı. Ben de hırlıyordum. Dünyaya dostumdan uzak durmasını söylemek için alçak, tehditkâr bir gümbürtü.

Becky.

Fates, çok korkmuş olmalı. Çok travmatize olmuş. Eski sevgilisi, kendi evinde öldürüldü. Ve bu benim hatamdı!

Bunu onun başına ben getirdim. Siktir, siktir, siktir!

"Ondan uzak durmam gerektiğini biliyordum ama kendime engel olamadım, değil mi?"

"Clint." Rob bana bir alfa hırıltısı verdi ve aklım yatıştı. "Bu

Willow olsaydı ne yapardın?"

"Sen de bana aynı şeyi söyledin," diye karşı çıktı. "Kendini topla dostum. Arkadaşının aklı

başında olmana ihtiyacı var."

Başımı salladım. Evet. Haklıydı. O haklıydı. Burun deliklerimden derin bir nefes çektim ve dışarı üfledim. "Ben

iyi," diye söz verdim.

Beni inceledi. "Öyle misin? Çünkü eğer oraya gümüşle gideceksen karakola gitmene izin vermeyeceğim."

Yutkundum. "Hayır, ben iyiyim. Ben iyiyim. Bırak beni gideyim." Rob beni tutmayı bıraktı. "Kendine hakim ol."

"Evet, ben iyiyim" diye bağırarak kamyonetin kapısını açtım. İstasyondaki kimseyi öldürmeyecektim. İstesem bile. Hepsini Donald Brown için saklayacaktım. Arkadaşımı tehdit etmeye cüret eden adama. Dün gece onun lanet evine giren adam.

Ölecek olan adam. Çok yakında. Artık bir konsey infazcısı değildim. Dışısı tehlikede olan bir dosttum.

Arabayla şehre inerken telefonumu açtım. "Selena," dedim gergin bir sesle, telefonu açtığında. "Arkadaşım polisin elinde. Eski sevgilisi evinde öldürülmüş."

"Nerede tutuluyor?" "Cooper Valley istasyonunda."

"Sizinle orada buluşacağım. Seni içeri almayacaklar, o yüzden oraya gittiğinde yaygara koparma. Onlara avukatının yolda olduğunu söyle. Bırakın işleri ben halledeyim."

Söylediklerinden hiç hoşlanmadığım için homurdandım. "Peki. Başka bir şey daha var. Bilmen gereken bir şey. Bunu müvekkil-avukat ayrıcalığı olarak düşün."

"Oh Fates. Bana onu öldürmediğini söyle."

Direksiyonu çatlayana kadar kavradım. "Ben yapmadım. Ama bir kurt değiştiren olduğu kesin. Boğazı parçalanmıştı."

İç çekti. "Başka ne var?"

"Ben bir konsey infazcısıyım. Sanırım bunu Becky'nin başına ben getirdim. Birileri intikam peşinde ve beni terletmek için dostumla dalga geçiyorlar."

"Bu bir sorun. Çok büyük bir sorun. Çünkü Becky'yi bugün oradan çıkarabilirsem-" "Ne zaman demek istiyorsun," diye hırladım.

"Elimden geleni yapacağım. Ama bunu yaptığımda, şehri terk edemeyecek ya da saklanamayacaksınız. Polisin onunla temas kurabileceği bir yerde kalması gerekecek. Eğer bu cinayet davasında şüpheliyse, kasabadan ayrılmasına izin verilmeyecek."

"Bu da kolay hedef olacağımız anlamına geliyor." "Maalesef, evet."

Gaza basarak öfkeyle kükredim. İşler bundan daha berbat olamazdı. Tek bildiğim Becky'yi kollarıma almam gerektiği idi. Onun güvende ve iyi olduğunu bilmeliydim, yoksa aklımı kaçıracaktım.

B ECKY

"ÇÖP KOVASI," diye mırıldandım, elimi ağzıma kapattım.

Tekrar kusmak için sandalyemden fırladığımda Şerif Duncan onu bana doğru itti. Todd'un öldüğüne inanamıyordum. Sadece öldüğüne değil. Öldürüldüğüne. Hem de benim evimde!

Benim yaptığımı düşünüyor gibiydiler.

Vücudum istemsizce sarsıldı, sinirlerim beni bir kafese çevirdi. Lavanta rengi önlüklerime baktım. Tanrım, isteyken benim için gelmişlerdi. Geçen gün geç kalmıştım ve şimdi de bu. İşimi kaybedeceğime ve hemşirelik kurulundan bir telefon alacağıma şüphe yoktu.

"İyi misin?"

Başımı çevirdim ve belinde silahı olan ama muhtemelen kendisine bir içki alacak kadar yaşlı olmayan şerif yardımcısına ters ters baktım.

"Yani, son otuz altı saat içinde evinize hiç gitmediğinizi mi söylüyorsunuz?" Şerif Duncan sordu. Oda memurlarla doluydu; Meade Şerifi ve muhtemelen Cooper Valley'de görev yapan tüm şerif yardımcıları. Bu küçük durgun su kasabasında hiç cinayet işlenmemişti. Ta ki şimdiye kadar.

Gözyaşlarımı kırıştırdım, yalnız hissediyordum. Korkmuştum. Ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yoktu. Todd hayatıyken beni taciz etmişti ve öldüğünde de benimle uğraşmaya devam ediyordu. Ayağa kalktım ve çöp kutusunu göğsüme bastırdım.

"Önceki gece Todd'u götürdükten hemen sonra ayrıldım," diye dördüncü kez açıkladım, elimin tersiyle ağzımı silerek. "Clint beni dün öğle yemeği için ailesinin yanına götürdü ve saat yedi civarına kadar Wolf Ranch'te kaldık. Dün gece de Clint'in ailesinin kiraladığı evde kaldık. Birlikte."

Clint. *Clint*. Ona bir ilişki yaşayamayacağımı söylemişim ve o da bunun nedenini ilk elden görmüştü. Todd hayatımı mahvetmişti ve Clint'i de buna dahil etmek istememişim. Ona *söylemişim*! Sözlerimin gerçek olduğunu görecekti. Bundan sonra benimle birlikte olmak istemesine imkan yoktu. Onun zamanına değmezdim.

Enerji. Beni Wolf Ranch'e götürmeden önce beni dinlemeli, gerçek bir ailenin nasıl bir şey olduğunu görmeme izin vermeliydi. Sadece Clint'e değil, anne ve babasına da aşık olmak için. Sonra dün gece kızlarla takılmak ve Clint'le bir ilişki içinde olmanın nasıl bir şey olduğuna dair bir fikir edinmek - çünkü Clint'le birlikte olmak, ailesi ve arkadaşlarıyla da birlikte olmak anlamına geliyordu. Bir sürü arkadaşı vardı. Geçen gün onu kendinden uzaklaştırmak zor olmuştu. Ya şimdi?

Kahretsin, ona aşık olmuştum. Ne aptalım. "Neden kendi evinde kalmadın?"

Derin bir nefes aldım, gözyaşlarımı yutmaya çalıştım ve onları ve midemdeki tortuları aşağıda tutmaya çalıştım. "Çünkü Clint, Todd'un nerede olduğumu bilmesini istemiyordu."

"Yani Todd yüzünden mi tehlikedeydin? Tanıklardan bunun tam tersi olduğunu duydum."

"Ne?"

"Bishop's Mechanic's Shop'un otoparkında onu tehdit ettiniz." Bir kâğıt parçasına baktı. "*Bunun için seni öldüreceğim. Sen ölü bir adamsın.*"

Yukarı baktı, cevabımı bekliyordu.

"Lastiğimi kesti, sonra kredi kartımı iptal etti ve banka hesabımı boşalttı. Öfkeliydim."

"Öldürecek kadar kızgın mıydın?"

Aynı şeyleri konuşuyorduk. Bunu daha önce de sormuştum, sadece farklı bir şekilde. "Bir bardak su alabilir miyim?"

Kapı çalındı ve odaya muhteşem bir esmer girdi. "Selena Jennings." Ayağa kalkan iki şerife başıyla işaret etti. "Rebecca Nichols'ı temsil ediyorum."

Ağzım açık kaldı. Bu gün daha da garipleşebilir miydi? "Öyle mi?"

Onu hayatımda daha önce hiç görmemiştim. Yardım için boşanma avukatımı arayacak param bile yoktu.

"Ben Clint'in bir arkadaşıyım," dedi. Aptalca, bana yardım etmek için burada olmasına rağmen bir an kör bir kıskançlık yaşadım. O kadar aşırı güzeldi ki. Neden bütün kadın arkadaşları bu kadar çarpıcı olmak zorundaydı?

Ama o buradaysa, bu Clint anlamına geliyor olmalı... ne? Önemmediği mi? Cinayetle suçlanmama, işsiz, parasız olmama ve evimde bir ceset olmasına rağmen benim için burada olduğunu mu? Yeni gözyaşları, bu sefer rahatlama gözlerimle doldu. Eğer bu kadın Clint tarafından gönderildiyse, beynimdeki paniğin bir kısmından kurtulabilirdim. Yalnız değildim.

Meade şerifi, "Clint Tucker, son iki gecedir birlikte olduğunuzu söylediğiniz adam mı?" diye sordu. Bunun da üstesinden gelmiştim. Yerel şerif bizi birlikte görmüştü, hatta Clint'i şahsen tanıyordu.

"Müvekkilim hamile," dedi avukat. Bütün gözler bana çevrildi. Önlüğüm durumumu gizleyecek kadar boldu ve bir çöp kutusuna sarılmıştım. "Ayrı yaşadığı kocasının ölümü büyük bir şok yarattı, özellikle de kocasının girmemesi gereken evinde bulunduğu düşünülürse. Şehirden ayrılmamasını sağlayacağım ama bu noktada onu saatlerdir sorguluyorsunuz. Şerif Duncan'ın onu gördüğü andan siz onu iş yerinden alıncaya kadar geçen sürede çok sayıda tanıkla birlikte başka yerde olduğuna dair bir mazereti var. Bu işi burada bitirebilir miyiz?"

Selena, erkeklerin onu memnun etmek için can atmasına neden olan seksi bir kadın otoritesi sergiliyordu ve odada bunu yapmaya yetecek kadar erkek vardı.

Lavanta önlüklü, çöp tenekesine sarılmış, midesi bulanmış bir kadındım sadece. Karşılaştırma daha büyük olamazdı.

Ne yazık ki, sorgulamayı bitirip beni serbest bırakmaları için kırk beş dakika daha geçmesi

gerekti. O zamana kadar kan şekeri düşüğü için başım dönüyordu ve bitkin düşmüştüm. Ama lobiye adımımı atar atmaz, Clint uzun bacaklarını sandalyeden kaldırdı ve beni karşılamak için öne çıktı. I

ona doğru koştum ve kendimi onun kollarına attım.

Bacaklarımı beline doladığımda bir elim başımın arkasına gitti, diğeri kıcıımı avuçladı. Lobide olmamız ve etrafta insanların olması umurumda değildi. Boynuna sarılıp ağladım ve neredeyse onu boğacaktım ama onun tek yaptığı beni tutmak ve sırtımı okşamaktı.

Benim için buradaydı. Beni bekliyordu.

Sonunda gözyaşlarım kuruduktan sonra başımı kaldırdım. "Şekerim," dedi dudaklarında bir gülümsemeyle.

Ancak başımı salladığımda beni binadan çıkarıp otoparka götürdü. O ve Selena biz giderken konuştular.

"Şehirde kalması umurumda bile değil. Öyle bir şey olmayacak. Onu nereye götüreceğimi söyledim. Eğer bir sorunları varsa, lütfen halledin."

Daha çok konuştular ama ben onları duymadım bile. Odaklanma yeteneğimi kaybetmişim. Çok yorgundum.

Çok şaşkın. Çok stresli.

Clint'in beni aceleyle kamyonetine bindirdiğini fark etmedim bile. Bir granola bar uzattı, ben de başımı salladım. Midem yatışmıştı ve aşağıda kalacaktı. Benim için açtıktan sonra, kanyona doğru ilerlerken onu mideye indirdim. Nereye gittiğimizi sormadım. Gerçekten umurumda değildi. Sadece Clint'in benimle ilgileneceğini biliyordum.

Wolf Ranch'in kapısından geçtik, ana evi geçtik ve tepelere çıktık. Audrey ve Boyd'unkine benzeyen bir kulübenin önüne park etti ama beni içeri taşıyıp kanepeye oturttuğunda bu kez şikâyet etmedim. Bir tabak ızgara hamburger getirene kadar hayata dönmeye başlamamışım. Bir tanesine uzandım ve sanki aylardır yemek yemiyormuşum gibi ağzıma attım.

"Aman Tanrım, çok acıkmıştım," diye inledim çöreğin etrafında.

"Biliyorum. Çok özür dilerim, şekerim." Hamburgerin yarısını yedikten sonra etrafımı daha iyi fark etmeye başladım. Clint'in yüzündeki endişe çizgileri. Sanki bir şeyleri temizlemeye çalışıyormuş gibi elini yüzünde gezdirmesi.

"Öldüğüne inanamıyorum," dedim. "Gerçekten umursamadığım için kendimi kötü hissediyorum." Clint başıyla onayladı. "Anlaşılabilir."

Aşağı baktım, topuzumu karıştırdım. "Düşündüm ki... Artık benimle birlikte olmak istemeyeceğini düşündüm."

Gözleri önce genişledi sonra daraldı. "Hiçbir şey beni senden uzak tutamaz şekerim. *Hiçbir şey*. Sen benimsin. Buna alışmaya başla. Senden ya da bebekten vazgeçmeyeceğim."

"Clint, kendini mecbur hissetmeni istemiyorum."

Gözlerinin rengi değişti. Değiştiğinden emindim ama bunu fark etmem uzun sürmedi çünkü tabağımı kaptı, sehpanın üzerine koydu ve beni kollarının arasına aldı. Ben daha nefes alamadan ağzı ağzımdaydı.

Beni oturttu, böylece ona yaslanıyordum, kıcımdaki eli beni sıkıca ona bastırıyordu. Kotunun altındaki bariz sertliğe doğru. "Bunun bir zorunluluk olduğunu mu düşünüyorsun? Senin için hissettiklerim? Bedenimin seninkini nasıl arzuladığını mı?"

Zor nefes alıyordu, sesi düzensizdi. Onu hiç bu kadar kontrolden çıkmış görmemişim, Todd penceremin altındayken bile. Yine de dokunuşu sert ama nazikti. Kendimi ona birçok yönden bağlı hissediyordum.

"Clint." Dudaklarımı yaladım. Hırladı.

"Tamam, zorunluluk değil. Ben sevgi istiyorum. Bir ilişkide buna ihtiyaım var. Annemle babamınki gibi bir hayatım olmayacak. Acı çeken çocuktur. Bu olmadan tekrar biriyle birlikte olmak istemiyorum. Sıkışıp kalmanın nasıl bir şey olduğunu bilirim. Kapana kısılmak."

Elleri yüzümü kavradı ve ona bakmaktan başka çarem yoktu. Sadece ona.

"Sana karşı ne hissettiğimi sanıyorsun?"

"Ben... Ben bilmiyorum. Hiç söylemedin," diye fısıldadım, kalbim kulaklarımda çok yüksek sesle atıyordu. "Şekerim. Seni seviyorum. Seni seviyorum. Evet, bu çılgınca. Çılgınca. Hiç şüphesiz benim olduğumu biliyorum ve

sonsuz dek."

"Clint." Bu sefer onun adını söylediğimde gözlerim yaşardı. Hürmetle. "Bu delilik ama... Bunu kendimden uzaklaştırmaya çalıştım. Seni uzaklaştırmaya çalıştım çünkü çok yoğundu. Çok hızlı."

"Söyle," diye

hırladı. "Seni

seviyorum."

Birden ayağa kalktı ve beni koridordan yatak odasına taşıdı.

"Clint! Ne yapıyorsun?"

"Geçen gece sana sahip çıktım." Beni yatağa yatırdı, üzerime süründü ve önlük pantolonumun büzgüsünü çekiştirdi. "Sadece bunu bilmiyordun. Seni becereceğim, böylece kendi adını unutacaksın, böylece benimkini haykıracaksın ve sadece kime ait olduğumu bileceksin. Hatırlatmaya ihtiyacın olursa bunu hayatımızın her günü yapacağım."

C LINT

"BEKLE, BEKLE, BEKLE," dedi Becky ve kurdum hayal kırıklığı içinde neredeyse uluyordu.

Onu tatmin etme ihtiyacı -bugün olan her şeyden, *benim hatam* olan her şeyden sonra onu iyi hissettirme ihtiyacı- felç ediciydi.

"Önce bir duş almam lazım kovboy. Bu günü üzerimden atmalıyım."

İçimi bir rahatlama kapladı ve gülümsedim. Aletim ve kurdum da mutluydu.

"Yardım edeyim," diye teklif ettim, onu yataktan kaldırıp bu kez banyoya taşıdım. Kulübe büyükannemle büyükbabama aitti ve bana onlar vermişti. Rand'e de diğer büyükanne ve büyükbabamızdan bir ev miras kalmıştı. Eşlerimizi bulduğumuzda oraya taşınacağımızı söylemiştik. Yalnız kalmak istediğimde ara sıra benimkine gelirdim. Ranzada yaşamak çoğu gün iyiydi, ama bir erkeğin bazen tek başına dolaşmak için odaya ihtiyacı vardı. Bu yüzden evde yeni çarşaf lar vardı ve yakın zamanda temizlenmişti. Bekârdım ama düzenli bir bekârdım.

Banyo yine de küçüktü. Daha önce ilk kez bir kadın getirmiştım ve şimdi mekâna daha farklı bakıyordum. Becky de burada yaşayacaktı ve değişiklikler yapmak isteyecekti. Rustik güzeldi ama her gün için değil.

"Dokuz aylık hamile olduğumda beni hâlâ taşıyor olmayacaksın," dedi hayıflanarak. "Bahse var mısın?" Ben de karşı çıktım. "O zaman seni taşımaya daha da meyilli olacağım. Hamile olduğunu bilmek

en ilkel içgüdülerime ilham veriyor. Ayaklarının bir daha yere değmesini istemiyorum."

Bana gülümsedi, yüzündeki yorgunluk kalkmaya başlamıştı. Parmakları saçlarıma kaydı ve bu basit jest yüzünden neredeyse boşalıyordum. Dostumdan şefkat görmekten. Devasa hatama rağmen hâlâ benim olduğunun kanıtı.

Hâlâ ondan sakladığım gerçeklere rağmen beni seviyordu. Sırlar. "O zaman çok ağır olacağım."

Başımı salladım. "Asla, şekerim. Göründüğümünden daha güçlüyüm."

Göz kırptım. Kıkırdadı. "Oldukça güçlü görünüyorsun, yani bu da bir

şeydir." *Yarısını bile bilmiyordu.*

Onu banyo tezgahının üzerine koydum ve suyu açtıktan sonra eşimi soymak için geri döndüm. Yumuşak bakışlarla beni izledi, önlüğünü çıkarmam için bana izin verdi, bunu yapmak için kollarını başının üzerine kaldırdı. Sırada sütyeni vardı.

"İşte oradalar," diye mırıldandım takdirle, göğüsleri ortaya çıktığında.

"Daha büyük bir sütyene ihtiyacım var." Onları avuçladı ve sıkı.

Onları bir adak gibi avuçladığını görünce inledim. Yemyeşil ve dolgundu, yavrumuzu beslemeye hazırlanırken şişmişti.

Eğer göğüs ya da kalça erkeği olmam arasında bir seçim yapmak gerekirse, ben her zaman göğüs erkeği olurdum. Gerçi Becky'nin kıcı da çok güzeldi.

Ellerine vurdum.

"Benim," diye homurdandım. "Benim işim." Başımı eğip dilimi bir meme ucunun üzerinde gezdirirken nazikçe masaj yapmaya başladım. Dilime karşı kıvrıldı.

Sahipleniciliğime güldü ve bu gülüş kısa sürede bir iniltiye dönüştü. Tezgâhın üzerinde kıvranıyor, kıcını kenara yaklaştırıyor, sanki beni bacaklarının arasında hissetmeye ihtiyacı varmış gibiydi. Çok duyarlıydı. Başparmağımın pedini bacaklarının arasına sürttüğümde oda buharlı ve sıcak hale geldi, ıslak bir nokta külotunu ve önlüğünü ıslattı. Dilimi diğer meme ucuna götürdüm.

"Clint," diye mırıldandı, gözbebekleri büyümüş, alt dudağı dişlerinin arasında sıkışmıştı.

"Çok güzelsin," diye mırıldandım, nefesim tenini yelpazeliyordu. Çok güzel kokuyordu. Kendi tatlı kokusu, baş döndürücü uyarılmışlığı ve sonra da benim kokum. Onun sonsuza dek benim olduğunu hatırlayarak sikim kotuma çarptı. "Bu vücut bana tapınmak için yaratılmış."

"Bana tapılmasını istemiyorum. Becerilmek istiyorum." Gömleğimin çıtçıtlarını açtı ve kollarımdan aşağı çekti. Bir an durup vücuduma baktı. Evet, gümüş yara sonunda iyileşmişti ve yan tarafıma zar zor bir bakış attı.

Ondaki saldırganlığı çok seviyordum. Elini bel kemerime sokup kalçalarımı bacaklarının beşiğine doğru çekmek için kullandığında, boğazımdan gelen hayvani hırıltıyı zorlukla bastırdım.

Ağzımı onunkinin üzerine bastırdım, cennete giden yolumu emdim ve yaladım. Kemerimi çözdü, sonra kotumun düğmesini açtı.

"Daha önce hiç dušta sikildin mi?" Bunu sormak için çılgınca öpüşmemize ara verdim çünkü içine girmeden önce bundan daha fazla ilerleyemeyecektik.

"Hayır," diye itiraf etti. "Ama Cody'nin deposunun duvarı kadar iyiye, ben varım." "İşte tatlı kızıma böyle hamile kaldık." Kıcını tezgâhtan kaldırdım ve

Sadece ikimizin de giysilerimizin geri kalanını çıkarmasına yetecek kadar aşağı indirdikten sonra belini kavradım ve kalçalarını kendime doğru kaldırdım. Bacaklarını sırtıma dolayarak bana sarıldı. Aynada onun sevimli ayaklarını çaprazlama gördüm. "Yatay olursak bir dahaki sefere ne kadar kolay gebe kalacağımızı bir düşün."

Omzumu ısırdı. Dişleri bir kurdunkine kıyasla kör ve donuktu ama içgüdüsünü çok sevmiştim. Onun da beni ısırarak istemesini sevdim. Onu işaretlediğim gibi beni de işaretlemek.

Dişimin etine battığı yeri yaladım. O noktada küçük bir kabuk oluşmuştu ve yavaş yavaş iyileşiyordu. "Beni geri mi alıyorsun?" Alay ettim.

"Uh huh." Kirpiklerinin arasından bana baktı. "Sanırım ömür boyu haklarım var. Derimi yüzmeyi nasıl başardığını hâlâ bilmiyorum."

"Tuhaf bir tesadüf," diye teklif ettim, sesim paslanmıştı. Tanrım. Ona yalan söylemekten *nefret ediyordum*. Bir şeyleri saklamaktan nefret ediyordum, özellikle de şu anda aramızda kelimenin tam anlamıyla hiçbir şey yokken. Özellikle de ilişkimizden bahsederken *ömür boyu* kelimesini kullandığında.

Bir günde ne kadar şoku kaldırabilirdi ki? Eski sevgilisi evinde öldürülmüştü. Öğrenmek

yeni erkek arkadaşının bir kurt olması onu çileden çıkarabilirdi.

Bir de rızası olmadan onu kalıcı olarak sahiplenme meselesi vardı. Gerçi bu geceki aşk itirafından sonra, bunu onun üzerine yıkmak konusunda kendimi biraz daha iyi hissediyordum. Yine de şimdi zamanı değildi. Sikim de kurdum da aynı fikirdeydi. Şimdi siktir et, sonra her şeyi siktir et.

Onu duşta ayağa kaldırdım ve yeni bir kalıp sabunu açtım, su spreyinde dönmesini ve saçlarını ıslatmak için çenesini yukarı kaldırmasını açlıkla izledim.

Benimkini. Yemyeşil kıvrımları olan ve karnında çocuğumuzun küçük şişliği olan bu dişi. Benim!

Onu işaretlemiş olmama rağmen bunun doğru olduğuna kendimi inandırmaya devam etmek zorundaydım. Her şey o kadar çabuk olmuştu ki, bir markette tesadüfen karşılaşmam tüm hayatımı değiştirmişti.

Sabun kalıbını ellerimde yuvarlayarak köpürttükten sonra köpüklü avuç içimi boynunun yanından omzuna doğru okşadım, iyileşmekte olan delici yaradan kaçınmaya dikkat ettim. Köpükleri göğüs kafesine, göğüslerinin arasına, sonra da ikiz güzelliklerinin etrafına yayarken kirpiklerinde su damlacıklarıyla beni izledi ve ben çalışırken meme uçlarını okşadı.

O tatlı iç bacaklarını birbirine sürtmeye çalışıyormuş gibi ayaklarını küvetin zemininde karıştırdı. Islak olduğunun ve sudan daha fazlasının kokusunu alabiliyordum. Avucumu onun yan tarafına koydum ve belinden kalçasına doğru kaydardım, sonra da kıcının yumuşak yastığını yoğurmak için etraftan dolandım.

"Ben de oynayacağım." Sesi boğuktu. Sabunu elimden aldı ve göğsüme yaymak için köpükleri topladı. Bakışları hareketini takip etti ve daha önce beni inceleme fırsatı bulamadığını fark ettim. Çok farklıydık. Onun yumuşaklığına karşılık benim sertliğim. Onun yumuşak yuvarlaklığına karşılık benim keskin kenarlarım. Onun ipeksi tenine karşılık benim saçlarımla kaplı fiziğim.

Tenime dokunduğu her yerde zevk kıvılcımları çakıyordu. Arzu kıvılcımları. Beni alçalttı. Aletim o kadar sertleşmişti ki zonkluyordu. Ama bekleyebilirdi. Becky her zaman önce geldiği için hep bekleyecekti. Dizlerimin üzerine çöktüm ve iki elimi de kıcının etrafında gezdirdim, sonra bir elimi dizlerinin arasına kaydardım, aslında seksine dokunmadan uyluğunun iç kısmına kadar ilerledim.

"Clint," diye inledi kısık sesle, parmaklarını ıslak saçlarıma sokup çekerek.

Dikkatlice onu sırtı fayansa gelecek şekilde çevirdim, kaymaması için ekstra destek sağladım. Onu güvende tutuyordum ama her zaman koruyucu olacaktım.

"Dilime ihtiyacın var mı?" Temizlediğim bacağımı kaldırıp omzumun üzerine koyarak sordum. Topuğu sırtıma saplandı.

"Evet. Evet, lütfen."

"Mmm, çok kibar." Ne istediğini bilmesini ve bana söylemekten çekinmemesini seviyordum. Fantezilerinin her birini gerçekleştirecektim. Önce amını yiyordum. Anüsünden klitorisine kadar uzun bir çizgi yaladım. "Çok tatlısın." Başparmağımı arka büzgüsüne getirdim ve dilimi klitorisinin üzerinde tekrar tekrar gezdirirken sıkı kas halkasının üzerinde yavaşça bir daire çizerek masaj yaptım.

"Oh," diye bağırdı ahlaksız bir şaşkınlıkla.

"Bugün yaşadıklarınızdan sonra bir ödül hak ettiğinizi düşünüyorum."

İki elinin parmaklarıyla kafa derime masaj yaptı. "Cezalandırılacağımı sanıyordum," diye mırıldandı, gözleri yarı kapalı ve pusluydu.

Ona sırttım. "İkisi de olabilir şekerim. Ceza ve ödül."

Gözlerinde heyecan parlıyordu ve aklıma bir fikir gelince hınzırca sırttım. Yine de ona ne

olduğunu söylemeyecektim.

Dikkatimi onun küçük yumrularına verdim, dişlerimle hafifçe sıyırdım, fiskeledim. Dilimi yan yana hareketlerle üzerinde gezdirdim. Arka deliğindeki orta parmağıma geçtim ve başparmağımla onu karşılayan amına soktum.

Bir zevk çılgılığı attı ve ben de kalçalarını duş duvarına doğru itip sabitledim.

Orada.

Duş başlığını yana kaydırđında sprey yüzümden uzaklaştı ve sonra yüzümü sulu kıvrımlarına doğru itmeye geri döndü. Eğer gözlerime biraz su kaçmasından endişeleniyorsa, işimi yeterince iyi yapmıyordum demektir. Bunu düzeltecektim.

"Duşta parmakla sikilmek hoşuna gidiyor mu şekerim?" Dilimin fiskeleri arasında sordum. "Hmm?"

Kulaklarımı kavradı ve çekiştirdi. "Kirlenmekle bu kadar meşgulken temizlenmek zor," diye uyardı ve ben de güldüm.

"Henüz hiçbir şey görmedin, tatlı şey." Başparmağımı birkaç kez içine soktuktan sonra orta parmağımla baskı uyguladım ve arka deliğine girdim.

"Aman Tanrım!" diye bağırdı, yarı telaş, yarı coşku içinde.

Her iki parmağını da sıktı, sonra gevşedi. Sonra parmağımı biraz daha sokup geri çıkardım. Kıçını nazikçe parmakladım.

"Uh huh. Cezanı çek, şekerim. Yaramazlık yaptığında, kıçına yiyeceksin."

Amı başparmağımın etrafında tekrar kasıldı, bana her anını sevdiğini söyledi, ben de devam ettim, klitorisini emdim ve parmaklarımı her iki delikte de çalıştırdım. Dönüşümlü olarak önce başparmağımı, sonra orta parmağımı soktum, sonra da ikisiyle aynı anda siktim. Bunun fazla bir ceza olmayacağını biliyordum.

"Aman Tanrım, aman Tanrım, aman-"

İki parmağımı da içinden çıkardım ve topuklarımın üzerine oturdum. "Ne?" Gözlerini kırpıştırarak bana baktı. "Oh Clint, çok yaklaşmıştım."

Ayağa kalktım ve ellerimi suyun altında yıkadım. "Biliyorum." Aşağı uzandım ve klitorisini hafifçe ovaladım. "Ama bu bir ceza, unuttun mu? Belli ki kıçında bir şey olmasından hoşlanıyorsun, bu yüzden bu senin cezan olamaz. Bunun yerine, ben karar verene kadar boşalmayacaksın."

"Ne?" Zaten kızarmış olan yanakları daha da pembeleşirken gözlerindeki camsı ifadenin bir kısmı kayboldu. "Hayır, bu hiç adil değil."

Nemli yarığını tekrar okşadım, bu sefer yavaşça, dudaklarımı onunkilere yaklaştırdım. "Oh, sonunda sana izin verdiğimde bunun adilden de öte olduğunu düşüneneceksin. Söz veriyorum, şekerim. Ama o zamana kadar, işkenceye hazırsın."

Başını iki yana salladı. "Hayır, hayır, hayır, hayır, hayır," diye inleyerek kendi parmaklarını seksine götürdü. "Gelmek zorundayım. Sana söylüyorum-"

Bileğini yakaladım ve kolunu arkadan hafifçe bükerek onu çevirdim. Bu, büyük göğüslerini dışarı ve yukarı itme etkisi yarattı ve zonklayan sikimi olduğundan daha da sertleştirdi. Özellikle de omzunun üzerinden baktığımda, dik uçlarından damlayan su damlacıklarını izleyebildiğim için. Kıçını avuçladım ve sıktım. "Sana da şaplak attırtma bana. Taşıdığın o değerli kargoyla senden çok benim canımı yakabilirsin."

şehvet dolu zihni temizlenmiş olmalıydı çünkü yüzüme bakışları yeniden güven ve heyecanla parlıyordu. "Bunun hiçbir şeye zarar vermeyeceğini biliyorsun. Doktor dedi ki-"

Ağzımı ensesinde gezdirdim. "şaplak yiyebileceğini mi?" Gerçekten de tam olarak bu soruyu mu sormuştu?

"şey, o değil ama her türlü seks iyiydi."

"şaplak yemek istediğini mi söylüyorsun?" Aletim karnımla sırtının alt kısmı arasında sıkışmış, o fark etmese de sperm fişkırtıyordu.

Kıçını oynatarak istekli sikime sürttü. "Belki birazcık." Güldüm ve ona

hafifçe vurdum.

"Daha sert," diye şarkı söyledi.

Elimin düz kısmını daha sert hale getirerek diğer tarafına vurdum ve nefesi kesildi, ardından "Mmmm" diyerek kalçalarını çevirdi.

"Beğendin mi?" Bir tane daha denedim, sonra bir tane daha. Bacaklarının arasını test ettiğimde, doğal kayganlaştırıcısıyla adeta fişkırdı.

Fates, ikimizi de hemen çıkarmamak benim için de kutsal bir işkence olacaktı. Ama buna değecekti. Hem de çok değer.

Elimle tatlı kıcını daire içine aldım. "Hadi seni buradan çıkaralım." Suyu kapattım ve kolunu çözerek yüzünü bana çevirdim. Sonra onu kollarımın arasına aldım.

"Fazla yürümeme izin vermeyeceksin, değil mi?" diye sordu, ama sinirlenmemişti. Yüzünde bir gülümseme vardı... ve aletimin başı kalçasını dürtüyordu.

"Hayır." Evet, biraz gösteriş yapıyor olabilirdim. Bu adil değildi, çünkü henüz ne olduğumu bilmiyordu, ama kurdum onun takdirinin, hayranlığının güneş ışığı altında tüylerini diken diken etti.

Banyodan çıkarken birkaç havlu aldım ve birini onun üzerine örttüm. "Üşümeni istemiyorum," dedim.

"Bunun mümkün olduğunu hiç sanmıyorum." Sesi hayranlıkla yumuşamıştı.

Onu ferforje yatağa taşıdım ve yatırmadan önce diğer havluyu serdim. Parmaklarımı yavaşça sulu seksinin üzerinde kaydırırken dolgunluğuma baktım.

B ECKY

CLINT parıldayan gözlerle bana baktı. Oda iyi aydınlatılmış olmasına rağmen yine gümüş rengi görünüyorlardı. "Çok güzelsin," dedi her santimetrekaremi incelerken.

Hissettim. Bana bunu hissettirdi. Çoğu kadın gibi ben de görünüşüm konusunda kendime güvenip güvenmediğim konusunda kararsızdım. Oldukça sevimli olduğumu biliyordum, ama aynı zamanda sevimli aşamadan yaşlandığımı da biliyordum. Ayrıca hamileydim ve bunun belli olmadığı garip bir aşamadaydım. Kilo almış gibi görünüyordum.

Güzel, daha önce bana söylenen bir kelime değildi. Ve kesinlikle şimdiye kadar hiç uygun olduğunu hissetmemiştim. Elbette, umurumda olmamalıydı. Bir insan yapıyordum... ama yine de. Clint'in bana böyle bir sıcaklık ve ihtiyaçla bakması... tüm güvensizliğimi alıp götürdü.

Clint'in yakıcı bakışları altında yatarken, vücudum hamilelikle daha da kıvrılmışken kendimi muhteşem hissediyordum.

Arzulanan. Onun ne kadar sert olduğunu görmek beni de güçlü hissettirdi. Bunu ona ben yaptım ve bu beni memnun etti.

Ben.

Beni çok tembelce okşadığı için kendime dokunmak için uzandım ama elimi yakaladı ve öpmek için ağzına götürdü. "Uh uh, güzelim. Kuralları biliyorsun. Bu gece orgazmından ben sorumluyum."

Otoriterliğinin neden bu kadar ateşli olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu ama buna bayılmıştım. Kıçım şaplaktan dolayı hâlâ karıncalanıyordu. Bunu daha önce hiç kimseye yaptırmamıştım. Todd yatakta hiç maceracı olmamıştı. Hem de hiç. Clint sayesinde beni neyin azdırdığını keşfediyordum. Ondan önce hiç şipşak seks yapmamıştım ve gerçekten çıldırmıştım. Sapıkça şeylerden hoşlandığım ortaya çıktı.

Başımı salladım ama gülümsedim. "Ne?" diye

sordu.

"Az önce kirli bir kız olduğumu anladım."

Gözleri büyüdü ve sırttı. "Cody'nin evindeki o gece mi? Çok ateşli bir şeydin. Vahşiydin."

"Senin için," diye açıkladım.

"Bu doğru. Sen benim için kirli bir kızsın. Sadece benim için. Kıçına şaplak mı istiyorsun? Ben yaparım.

güzel ve pembe. Kıçına gelince, merak etme, sikimi oraya sokacağız."

Nefesim kesildi ve sikiinin başını sularımın arasında sürükledi. "Evet, bu fikir seni ıslattı." Öyle oldu. Onun için her zaman ıslanmıştım.

Sessizce Tanrı'ya şükrettim.

"Bu ıslak amcık benim. Ne zaman boşalacaksın, şekerim?"

Tanrım, lütfen. Kalçalarımı oynatarak o kabarık kafanın içime girmesini sağlamaya çalıştım. Kalçalarımı aşağı doğru salladım, onu içeri itmesi için cesaretlendirdim. Bana istediğimi vermediğinde, hareketsiz kaldım. "Sen karar verdiğinde," diye itaatkârca cevap verdim.

Beni ağlatacak şekilde iterek ödüllendirdi. "İşte böyle. Ve sonunda boşaldığında kimin adını haykıracaksın?" Yavaşça içime girip çıkıyor, beni tahrik ederek çıldırtıyordu.

"Sen," diye nefes nefese kaldım ve gözlerimin kapanmasına izin verdim. O kadar büyüktü ki. Çok sertti. Dün gecedен beri içimde olmadan bunu nasıl yaptığıma dair hiçbir fikrim yoktu. "Senin demek istiyorum. Adını haykıracayım."

Kabzasına gömüldü, etini klitorisimin üzerinde gezdirdi. Daha fazla sürtünme elde etmek, onu daha derine çekmek için kıvrandım.

"Evet," diye cesaretlendirdim, arkaya uzanıp kıçını kavradım, hareket ettikçe gergin kasların oynamasını hissettim.

Geri çekildi, sonra tekrar yumrukladı, bir çırpıda, etime onunkıyla vurarak hafif bir şaplak sesi çıkardı.

"Evet!" diye haykırdım. Çok güzeldi. Daha önce hiç böyle olmamıştı. Clint'e kadar. Sanki vücudum ona ait olduğunu biliyordu. Beni böyle hissettirebilecek tek kişi oydu.

Dizlerimi kavradı ve yukarı doğru bükte, kısa ve hızlı vuruşlarla sikerken beni yerimde tutmak için kalçalarımın önlerini kavradı.

"Tamam mı?" diye sordu.

Gözlerimi kırptım ve o da elini gevşetti. Sisli beynimin içinden beni kontrol ettiğini, çok sert davranmadığından emin olmaya çalıştığını fark ettim.

"Daha fazla," diye inledim cevabım olarak.

Acımasızca sırttı ve gözlerimin kafamın içinde dönmesine neden olan sihirli bir kalça hareketi yaptı. Çok iyi. Güzeldi.

İnanılmaz derecede iyi.

Eğer hamilelik seksi böyle bir şeyse, hayatımın sonuna kadar hamile kalacaktım.

Ama ben zaten biliyordum. Sorun hamilelik değildi. Sorun partnerimdi. Clint seks konusunda bir *tanrıydı*.

En iyisi.

Kısa, hızlı itişlerle içime girdi ve ben zevkle inledim. Ve sonra çekti.

"Clint!" Dirseklerimin üzerinde doğruldum, cinsel hayal kırıklığının gözyaşları gözlerime saplanıyordu. "Beni öldürüyorsun. Gerçekten beni öldürüyorsun."

"Bu bir gerçek mi?" diye mırıldandı, ancak onun için de o kadar rahat olamazdı. Ereksiyonu dışarı fırlamıştı, bir bayrak direği kadar sertti ve benim uyarılmamla parlıyordu. Dizlerimi omuzlarıma kadar geriye doğru sardı, beni genişçe açtı ve seksimi sundu. Bu pozisyonda içime girdi ve en başından beri çok yoğundu.

"Oh," diye nefes nefese kaldım. "Oh, oh, oh."

Çok yaklaşmıştım. Tek yapmam gereken klitorisime bir kez dokunmaktı ve ben de patlayacaktım. Ama şimdi kendimi Clint'in oyununu oynamak isterken buldum. O bana izin verene kadar boşalmamak. Elinde ne vardı?

Planlı mı?

Böyle bir oyunu oynamayı nereden öğrendiğini bile bilmiyordum ve kesinlikle daha önce birlikte çalıştığı kadının gözlerini oymak istiyordum, ama kahretsin. Kesinlikle eğlenceliydi.

Yapacağından şüphelendiğim gibi tekrar çekti. Gah! Artık tüm vücudum alev alev yanıyordu, meme uçlarım elmas gibi sertleşmişti, klitorisim sertleşmiş ve zonkluyordu, amım zonkluyordu.

Clint beni karnıma doğru yuvarladı ve kalçalarımı açtı.

"Bu senin için rahat mı?"

Düşünceli olduğu için ona lanet olsun. "Sik beni artık. İşime yaramayan bir şey olursa sana haber vereceğime söz veriyorum."

"Pekala, şekerim."

Kıçıma hafif bir şaplak attıktan sonra kalçalarımı ayırdı. Titreyerek anüsümü sıktım. Dili arka deliğimi buldu ve etrafında dönmeye başladı. Nefesim kesildi.

Çok kirliydi. His çok yoğundu ama çok iyi hissettiriyordu. Hiçbir fikrim yoktu.

En azından duştan temiz çıkmıştım. Düşüncelerim tamamen zevke dönüşmeden önce düşünemediğim tek şey buydu. Tam teslimiyet.

"Clint," diye inledim, içimdeki tedirginlik giderek artıyordu.

Başını kaldırdı ve sağ yanağını bir kez daha tokatladı.

"Ohh," diye mırıldandım.

Başparmağını anüsüne götürdü ve ben kas halkasını gevşetip onu içeri alana kadar masaj yaptı.

Yine çok kirliydi. Çok tabu. Ve yine de zevk üst düzeydi. Vajinalden daha yoğun. Kesinlikle garip. Ama çok iyi.

Bir kolunu belimin altından geçirip beni dizlerimin üzerine kaldırdığında daha da ateşlendi. Bana arkadan girdi, başparmağı hala kıçıma gömülüydü.

Yüzümü yatak örtülerinin içinde yuvarladım, inledim, göz kapaklarım çırpındı, çenem gevşedi. Duyguların yıkanması neredeyse çok fazlaydı.

Kıpırdamadan durdum, içime girip çıkarken yatak örtüsünü ısırdım, aynı anda başparmağını da çalıştırdı. Nefes alış verişim arttı, ateşli bir sıcaklık tüm vücuduma yayıldı. "Clint!" Çığlık attım.

"İşte böyle, şekerim. Şimdi gel. Ve adımı haykırmaya devam et." İçime dört kez daha girdi ve sonra bir çığlıkla derinlere gömüldü.

Bana izin verdiği anda boşalmaya başladım ve haklıydı. Vücudumu saran orgazm daha önce hiç yaşamadığım bir şeydi. Kaslarım onun shaftının etrafında sıkıştı ve kenetlendi, anüsüm başparmağının etrafında kasıldı ve kendi klitorisimi ovma için altına uzandım. Bir dakikalığına aklımı kaybetmiş olabilirdim. Belki beş. Belki otuz.

Nerede olduğumu hatırlamam için beynimin yeterince temizlenmesi uzun zaman aldı. Kim olduğumu. Tek bildiğim ne kadar iyi hissettiğimdi. Serbest bırakılmamla birlikte tüm vücudum vızıldadı ve uğuldadı, damarlarımda zevk aktı.

Clint iki deliğimden de rahatça çıktı ve ellerini yıkamak için gitti. Sıcak bir bezle döndü ve beni temizledi. Secde pozisyonundan hiç ayrılmamıştım. Hâlâ dizlerimin üzerindeydim ve göğsüm yatağa bastırılmıştı. Clint beni yanıma yatırdı ve uzun bedenini arkamdan bedenime sardı. Nemli saçlarımı okşadı ve enseme öptü.

"Becky?"

Cevap olarak komik bir homurdanma sesi çıkardım.

"Şekerim, sana bir şey söylemem gerek." Kolunu belime doladı ve beni kendine çekti.

Kendimi coşkudan kurtarmak zor oldu ama bir "hmm?" demeyi başardım. Bu biraz daha tutarlı oldu.

Arkamdan yutkunduğunu duydum ve içime bir huzursuzluk çöktü. "Çiftlikteki çocuklar-Boyd, Colton ve Rob. Ben ve ailem... Biz, ah, farklıyız."

Parmaklarımı onunkilerin üzerinde birleştirdim ve göğsüme doğru çektim. "Nasıl farklı?"

Bir an sessiz kaldı ve içine bir korku düştü. Ne söylemeye çalışıyordu?

Gerçekten önemli olduğu belli olan bir şeyden bahsederken gözlerinin içine bakmak için yüzümü ona döndüm.

O sırada ön kapı tekmelendi.

C LINT

KURT İÇGÜDÜLERİM Becky'yi yakalamamı ve bizi yatağın diğer tarafına, yatak odasının kapısından uzağa yuvarlamamı sağladı. Yere düştük ve ben eğildim, böylece ben sert tahtaya çarptım ve o da vücudumla düşüşten korundu. Ancak o zaman bizi ters çevirdim ve elimden geldiğince onu yatağın mümkün olduğunca altına yerleştirdim. Kalbinin çılgınca atışını duydum ve tüylerinin diken diken olduğunu hissettim. Parmakları pençe gibi beni kavırıyordu ama onu kendimden uzaklaştırmak zorundaydım. Ancak saklandığında ve olabildiğince güvende olduğunda ayağa fırladım ve yatağın üzerinden atladım.

Davetsiz misafirin ağır ayak seslerini, kesik kesik nefes alışını duydum. Derin bir nefes aldığım da, bariz şekil değiştiren kokusunun altındaki ter kokusunu fark etmedim. Dışarıdaki soğuk hava onu bana doğru itti. Sadece bir düşman habersizce içeri girebilirdi. Kulübenin yüz metre yakınındaki herhangi bir şekil değiştiren seviştığımız duymuş ve savunmasız olduğumu anlamış olabilirdi.

Adrenalinim yükselmişti, kurdum hazırды. Kurt formundaki şekil değiştirenler ön kapıdan girmezdi. Çırılçıplak olmam haricinde benzer şekilde dövülecektim. Silahım yoktu. Kamyonda silahım vardı ama o da artık işime yaramazdı. Dövüşmenin tek yolu kurt formunda olmaktı ama o zaman da Becky'yi koruyamazdım.

Hay sikeyim! Donald'ın geleceğini biliyordum. Bu yüzden kasabadaki evde kalmamıştık.

Burada korunuyorduk. Rob ve ben bir plan yapmıştık ama bu Becky'nin eski sevgilisinin öldürülmesinden önceydi. Planlarımızı değiştirmiştik, bu yüzden burada gözetim altında kalacaktık.

Kasabada bu yapılamazdı.

Aptalca davranmıştım. Donald'ın intikam ihtiyacı artmıştı. Tıpkı kuzeni gibi bir insanı öldürmüştü, insan polisinin soruşturmasını umursamadan. Bu bana dostuma yaklaşabileceğini söyleyen bir işaretti ama sürü yasasını çiğnemişti. Aynı Jarod gibi.

"İnfazcı!" Bir adam kapıda dikilmeden bir saniye önce ses odaya taşındı. Karanlıktı ama onu gün gibi net görüyordum. Üzerinde ceket yoktu, sadece kirli bir termal gömlek ve kot pantolon giymişti.

Ayaklarında ağır botlar vardı. Uzun kahverengi saçları dağınıktı. Derin sarı bakışları kadar vahşi. Kurdu ortaya çıkmıştı.

Elindeki silah da öyleydi.

Rob çiftliğin yolunu gözlüyordu, bu dağın tek girişi. Ama Donald onu atlatmış olmalı.

"Donald." Sesimi alçak tuttum. Hatta. Bu herifle daha önce hiç karşılaşmamıştım ama onun olabileceği başka kimse yoktu.

"Kuzenimi öldürdün. Kafasına bir kurşun sıktın."

"Paket yasasını çiğnedi. Marketleri soydu ve masum insanları öldürdü."

"Biz kendi başımızın çaresine bakarız," diye karşı çıktı. Daha da dikkatle bakmak için çenesini aşağı eğdi.

Onu oyalamalıydım, dikkatini Becky'den uzak tutmalıydım. Onun burada olduğunu biliyordu. Onun kokusu, benim dölüm ve onun uyarılmışlığı havada ağır bir şekilde hissediliyordu. Ön kapı açık olduğu için oda her geçen dakika daha da soğuyordu. Zar zor hissediyordum ama Becky'nin üşümeye başlayacağını biliyordum.

"Kararları ben vermiyorum. Ben sadece emirleri uygulayım. Konseyin kararı teslim edildi ve tamamlandı."

"Onu sen öldürdün," diye öfkeleni. Dudaklarından tükürükler döküldü ve boş eliyle onları sildi.

"Yaptım." Becky'nin hafifçe nefes aldığını duydum ve bunu bastırmak için konuşmaya devam ettim ama Donald'ın bakışları yapılmamış yatağa kaydı. "Şekil değiştiren adaleti benim işim."

"Onunla bir kurt gibi dövüşmedin bile. İnsan formunda işini bitirdiniz. Jarod'un kafasına bir kurşun sıktın. Eşin de aynı kaderi paylaşacak. O zaman sevdiğin birinin senden alınmasının nasıl bir his olduğunu anlayacaksın. Yaşamak ama içinde ölü olmak."

Oh Fates. Benim için burada değildi. *Becky için buradaydı.*

"Evine onu öldürmek için gittin," diye yüksek sesle fark ettim. Amaçlanan hedef Todd değildi.

"O orada değildi ama erkek insan oradaydı, televizyonunu alıyordu. İçeri girdiğimi gördü, yüzümü tanıyordu. Ölmesi gerekiyordu."

Todd'un götlükleri yüzünden ölmüştü. Becky'yi rahat bıraksaydı, şu anda Meade'de sefil hayatını yaşıyor olacaktı. Ama onunla uğraşmaya devam etmek zorunda kaldı ve gırtlığı parçalandı.

Eğer onu yanımda tutmasaydım, evde olacaktı. İçeri girerdi ve Donald'a karşı savunmasız kalırdı. İnsan formunda ve özellikle bir kurt olarak.

Bu pisliğin hastalıklı intikam fikri yüzünden öleceği düşüncesiyle göğsümün derinliklerinde bir hırıltı yükseldi.

"Tıpkı kuzenin gibisin." Bana odaklanmasını sağlamaya çalıştım. Beni vurursa, hayatta kalırdım. Kafamdan vurursa değil ama nişan alacağı başka yerler de vardı. "İkiniz de haydut oldunuz. Türümüze tehlike getiriyorsunuz. Siz de onun gibi indirileceksiniz."

Vücudu gerildi. Her kası neredeyse titriyordu. "Yeter! O ölür."

Yatağa doğru adım attı, silahını önüne doğrultarak kolunu uzattı. Ne yaptığımı bile anlamadan yatağın köşesinden atladım ve onu şekil değiştiren gücüyle yakaladım. Hayır, şekil değiştiren gücünden daha fazlası. Nesli tükenmekte olan bir eşe sahip bir şekil değiştiren gücüydü. Uzuvarlarımdan akan güç, yapabileceğimi bildiğim şeylerin ötesine geçti. Onu fırlattığımda odanın öbür ucuna uçtu ve yatak odasının penceresine çarptı.

Düşerken camlar kırıldı ve dışarıdaki karla kaplı zemine düştü.

"İçeride kal Becky. Dışarı çıkma," diye uyardım ve peşinden pencereden dışarı daldım. Çabucak ayağa kalkacaktı. Donald dışarıdayken Becky'ye içeride ihtiyacım vardı. Kurşunlar kütük duvarlardan geçemezdi. Eğilip yuvarlandım, kayaların ve devrilmiş dalların üzerinden sıyrılıp ayağa kalktım.

Cam muhtemelen beni kesti ama hissedemedim. Sadece Donald'a odaklanmıştım.

Rüzgâr etrafımızda savruluyor, ayaklarım bileklerime kadar kara gömölüyordu. Farlar kesiyordu

Birkaç araç hızla gelip kayarak kulübenin önünde durdu. Çantam arkamdaydı.

Şükürler olsun. Geleceklerini nereden biliyorlardı bilmiyordum ama şükürler olsun. Ben bu boku bitirirken içlerinden biri Becky'yi koruyacaktı.

Bir el ateş edildi. Geniş bir alana yayıldı ama sağ tarafımdaki bir ağaca isabet eden kurşundan fırlayan tahta parçaları derimi sıyırdı.

"Silahla bile ateş edemiyorsun," diye alay ettim. "Vites bile değiştirebiliyor musun?"

Onu kurt formunda istedim. Bir alfa değildim ama bir sebepten dolayı infazcı yapılmıştım. Onun gibi tehditler sona erdirilmeliydi. Savaş ölümüne olacaktı. Dışarı çıkıp serseri bir şekil değiştireni avladığım her seferinde buna hazırlıklıydım. Bu sefer farklıydı. Bu sefer eşimi koruyordum. Doğmamış çocuğumu.

Onları insan formundayken kurtaramazdım. Onu değiştirmeliydim.

O yaptı. Ne kadar kızgın olursa olsun, kurdu ileri doğru itmiş, onu ele geçirmişti. Muhtemelen çekime karşı koyamadı bile. Çömeldi ve kayma sesleri, kemik ve kasların yeniden düzenlenmesi, ardından kumaşın kiralınması havayı doldurdu. Silah işe yaramaz bir şekilde karın içine düştü.

Kurdu ten rengindeydi. Büyük olmasına rağmen benim kadar iri bir hayvan değildi.

Ona doğru yaklaştım ve aynı anda yer değiştirdim. Ben dört patimin üzerindeyken o kuyruğunu kısıtırıp kaçmaya başladı. Peşinden giderek onu kulübenin uzak tarafındaki açıklığa doğru sürdüm. Dövüşmek için yer istedim, diğerlerinin gelmesi için yer istedim, eşime yönelik tehdidin ortadan kaldırılmasına tanık olmak için.

Konseyn Donald'ı yargılayıp yargılamadığını ya da sadece ona göz kulak olması için bir infazcı gönderip göndermediğini bilmiyordum. Artık bir önemi yoktu. Todd'u öldürdüğünü itiraf etmişti. Bu onun işini bitirmek için yeterliydi.

Burada ve şimdi bir infazcı değildim. Eşi tehdit edilen bir erkektim. Bize ait olanı şiddetle korurduk ve Donald'ın hayatına son vermek de eş olarak benim hakkımdı.

Her erkek şekil değiştiren aynı şeyi yapardı.

Üzerine atladım, altına düşene kadar birkaç kez yuvarlandık. Böğrünü ısırardım ve kurdu beni itti. Daireler çizdik, hırladık. Dilimde onun kanının tadını aldım. Dişlerimden damladı.

Biz ilerlerken Rob'un karanlıktan çıkıp çevrede durduğunu gördüm. Rand de öyle yaptı. Sonra Colton ve daha önce hiç görmediğim bir erkek. Onun infazcı olduğunu düşündüm. Kollarını kavuşturmuş, bacaklarını açmış nöbet tutuyorlardı. İzlemekten başka bir şey yapmıyorlardı. Kimse bunu benden alamazdı.

Bu benim savaşımı. Benim savaşım.

Göz ucuyla Becky'yi gördüm. Kahretsin! Onun burada olmasını, bunu görmesini istemiyordum. Kulübenin kapısında, kolunu omuzlarına dolamış olan Boyd'la birlikte duruyordu. Yataktan aldığı battaniyeye sarınmıştı ve botları ayağındaydı.

Donald bana saldırdı, dişleri bacağıma battı. Keskin ısırığının acısı içime işledi ama yuvarlandım ve kurtuldum. Bedenimi dostum ve intikamcı kurt arasına koydum.

"Clint." Titrek sesi karanlığı yararak göğsüme saplandı.

Lanet olsun. Becky'nin izlemesini istemedim. Bizi bu şekilde öğrenmesini istemedim. Ne yapmak üzere olduğumu görmesini.

Lanet olsun, Boyd neden buna tanık olmasına izin verdi? Onun yanında güvendeydi, diğerleriyle birlikte etrafımızda geniş bir çember oluşturmuşlardı. Ama Becky anlamazdı.

Ben insan değildim.

Ben bir şekil değiştirendim. Siyah bir kurt. Her iki formda da bir katildim. Artık Donald'la paylaştığımız sözlerden ve yine eylemden her şeyi biliyordu. Ve yine öldürmek zorundaydım. Onun

önünde.

Yapıldığını görmek zorundaydım. O ve bebek güvende olacaktı. Olduğum şey ve yaptıklarım için beni asla affetmese bile.

Donald için her şey bitmişti. Sadece bunu henüz bilmiyordu. Benim için de bitmişti. Bunu çok iyi biliyordum.

B ECKY

NE OLUYOR LAN? *Ne? Ne oluyor lan?*

Neler olduğunu anlayamıyordum. Bir an yataktaydık, vahşi seksin yumuşak puslu etkisi etrafımızı sarmıştı. Sonra, yere yuvarlandım ve neredeyse yatağın altına itildim çünkü biri ön kapıyı tekmelemişti.

Clint çok hızlı hareket etmişti. Beni koruma içgüdüleri çok güçlüydü. Orada *çırılçıplak* yatarken, bunu beklediği için mi bu kadar hızlı davrandığını merak ettim.

Birinin evinize tekme atarak girmesini kim bekliyordu?

Burası büyük bir şehir değildi. Cooper Valley'de bile değildik. Wolf Ranch'in yukarısında, dağların tepesindeydik. Kilometrelerce etrafta ne ev ne de insan vardı. Aslında en yakın yer muhtemelen Audrey ve Boyd'un evi ya da ana evdi. Onlardan biri ziyarete gelse kapıyı çalarlardı.

Sersemlemiş ve kafam karışmış durumdan, sersemlemiş ve korkmuş duruma düşmüştüm. Adam... Donald... Clint'i gerçekten kötü şeylerle suçlamıştı. Kuzenini başından vurmakla mı? Clint'in bunu inkâr etmesini, bir hata olduğunu söylemesini beklerdim. Ama yapmadı.

İtiraf etmişti.

Clint bir katildi. Yatağın altına itildiğimden beri görmediğim o çılgın adamın intikam almak için her türlü nedeni vardı. Orada yatarken, tanıdığım Clint ile bu adamın tarif ettiği Clint'i bağdaştıramamıştım. Sadece birkaç dakika önce içimdeydi ve bedenimi orgazm olmaya zorluyordu.

Bekârlığa veda partisinde o yakışıklı adamı boğazından tutup kaldırmış ama daha fazlasını yapmamıştı. Burnu kırıldığında kendini savunmamış ya da karşılık vermemişti bile. Geçen gece evimde Todd'a da aynı hareketi yapmış ama ona zarar vermemişti. Clint bana karşı her zaman nazikti... ben istemediğim zamanlar hariç. Ama o zaman bile beni kontrol ederdi.

Ama cinayet?

Donald beni öldürmeyi planladığını söylediğinde işler daha da kötüye gitti. Bir ölüm için bir ölüm. Clint'in beklediği bu muydu? Korunmam için beni bu yüzden mi yatağın arkasına itmişti?

Her şey çılgıncaydı ama artık deliliğe dönüşmüştü.

Kavga etmişler ve bir filmdeki gibi pencereden çıkıp gitmişlerdi. Geri gelmeyeceklerini anladığımda yataktan çarşafı çekip üzerime sardım ve diğer pencereden izlemek için ön odaya koştum. O sırada Donald'ın karanlık formunun bir kurda dönüştüğünü gördüm.

Geceydi. Karanlıktı. Sokak lambası yoktu. Ama ay çıkmıştı ve kar onu parlak yapıyordu. Bembeyaz zeminde adamların dış hatlarını gözden kaçıramazdım. İnsandan kurda dönüşmüşlerdi.

Evet, *lanet* bir *kurt*. Sonra Clint de aynı şeyi yaptı. Göz kırptım. Sonra tekrar.

Gözlerimi diktim, gözden kaybolduklarında gördüğümü bildiğim şeyi anlamaya çalışıyordum.

Ön kapıya doğru koştum ve birine çarptığımda bir çığlık attım. İri eller üst kollarımı kavradı ve mücadele etmeye başladım. "Ben Boyd, hayatım. Şşş, sorun yok."

Sustum. "O bir kurt," diye mırıldandım, battaniyeyi üzerime sımsıkı sararak.

"Evet, hayatım, öyle," diye yanıtladı Boyd. "Artık güvendesin. Yaralanmadın, değil mi? Bebek iyi mi?" Dışarıdan hırıltılar ve hareketler duydum ama Boyd görüşümü engelledi.

"Ben... Ben iyiyim. Neden yardım etmiyorsun? Durdur onları. Bir şeyler yap." "Hayır, Clint her şeyi kontrol altına aldı."

Kontrol altında mı? "Ben... Ben bunun ne anlama geldiğini bile bilmiyorum."

"Şu adam, Donald, tehlikeli." Hırıltılar havayı doldurdu ve ürperdim.

"Todd'u öldürdüğünü, beni öldürmek istediğini söyledi," dedim ceketinin önüne bakarak.

"İntikam için."

Boyd'un göğsünden bir hırıltı yükseldi. "Dediğim gibi, Clint onunla ilgilenecek." Midem bulandı. "Görmem gerek."

İçini çekti, beni bırakmadı. "Bu iyi bir fikir değil. "Clint onu öldürecek, değil mi?"

"Donald eşini tehdit etti. Doğmamış çocuğunu."

Eşi. Boyd beni kastediyor olmalı.

"Dedi ki... Clint'in bir infazcı olduğunu söyledi."

Boyd hareketsiz kaldı ve parmakları kollarında sıkılaştı. "Vay anasını. Bu çok mantıklı."

Gözlerimi kırptım. "Anlamıyorum. İnfazcı nedir? Neden *kurtlar*?"

Boyd eğildi, böylece göz göze geldik. "Sevgilim, hepimiz öyleyiz. Peki ya senin bebeğin?

Muhtemelen öyle de olacak."

Elinden kurtulmaya çalıştım. Boyd, bir kurt mu?

"Şimdi korkma," dedi, sesi bir çocuğu yatıştırır gibi yumuşaktı. "Sana asla zarar vermeyeceğimizi biliyorsun. Seni güvende tutmak için buradayız. Clint'in şu anda dışarıda yaptığı da bu."

"Hayır." Başımı salladım ve tekrar uzaklaşmaya çalıştım. "Bu delilik. I-" Ondan uzaklaştım. "Bir bakayım," dedim sert bir kararlılıkla.

"Clint bunu izlemeni istemeyecektir."

"*Clint*'in söz hakkı yok," diye tersledim.

"Siktir," diye fısıldadı, sonra beni inceledi. "Emin misin? Oldukça korkunç olacak. Bence en iyisi sen-"

"Görmek *zorundayım*. Clint'in ne olduğunu bilmeliyim." Herkes biliyordu. Ben hariç herkes Clint'in bir kurt olduğunu biliyordu. Bunca zamandır karanlıktaydım. Çocuğumun babası *insan* bile

değildi. Yani hayır, ben

Boyd'un Clint hakkında öğrendiklerimi kontrol etmesine izin vermiyordum.

"Audrey beni öldürecek. Ama tamam. Botun var mı? Evet, işte buradalar." Botları bana doğru getirdi, yere bıraktı ve dengelemek için elimi tuttu. "Ayaklarını içine sok, tamam mı? Hadi bakalım."

Onu ittim ve dışarı koştum, menteşelerinden sarkan ön kapının yanından geçtim. Boyd bana yetişti ve izlerken kolunu boynuma doladı. İki kurt etrafımda dönüyor, dövüşüyordu. Hırılıyorlardı. Isırıyorlardı. Siyah olan Clint'ti, iri ve korkunçtu. Daha önce gördüğüm kurtlara benzemiyorlardı. İkisi de iriydi. Vahşiydiler.

Clint atağa kalktı ve kahverengi kurdu kıstırdı. Boğazına saldırdı. Tiz bir çığlık havayı deldi. Kan kara sıçradı ve hayvan hareketsiz kaldı. Clint kazanmıştı. Diğer kurdu öldürmüştü.

Döndüm ve verandanın kenarından aşağı attım.

Ve sonra koştum. İçeri koştum ve kıyafetlerimi giydim. Ellerim o kadar kötü titriyordu ki parmaklarımı zar zor çalıştırabiliyordum.

Boyd önce beni takip etti diye düşündüm ama tabii ki çarşafı bırakıp giyinmeye başladığımda yatak odasının kapısını kapattı ve diğer tarafta bekledi. Yanaklarımdan süzülen yaşların farkına bile varmadım.

Sadece gitmek istedim. Bu çılgın sahneden uzaklaşmak. Bu inanılmaz olaydan. Clint bir kurttu. Boyd bir kurttu. Rob, Colton ve Rand'in bizim gibi etrafta durup izlediklerini görmüştüm. Onların da kurt olduğunu varsaymak zorundaydım. Peki ya Audrey ve diğer bayanlar? Tanrım, ne kadar aptalmışım. Çok körmüşüm.

Tanrım. Todd'un kötü olduğunu mu sanıyordum? En azından insandı. Ve en azından arkadaşları etrafta durup izlerken dişleriyle boğazlarını parçalamıyordu.

Bu insanlar bana yalan söylemişti, hepsi.

Yatak odasının kapısını fırlatarak açtım ve Boyd'a tokat attım. "Audrey..."

"Hayır," dedi Boyd hızla, kolunu tekrar omuzlarıma dolayarak. Omuz silktim. "Hayır, o da senin gibi insan. Marina da öyle. Kaçıyor gibi görünüyorsun ve bu şu anda iyi bir fikir değil. Seni Audrey'e götüreyim. Sana bu konuda yardımcı olabilir."

Burnumu çektim. Ağzımın tadı safra gibiydi. "Evet.

Tamam." Oradan uzaklaşmak için her şeyi yaparım.

Clint'le konuşmak zorunda kalmamak için. Ya da onun ne olduğunu kabul etmemek. Az önce aldığı hayatı görmemek. Bu çok fazlaydı.

Her şey çok fazlaydı.

Boyd beni dışarı çıkardı ve ayaklarımdan önü dışında bir yere bakmaktan kaçındım. Boyd'un kamyonunun arkasına tekrar kustum.

Ben yolcu koltuğunda otururken Clint koşarak geldi, çırılçıplak ve kanlar içindeydi. Yüzümü görünce durdu. Gözleri geniş ve vahşiydi ama vahşi görünüyordu ve bu beni çok korkutmuştu.

Sevdiğimi söylediğim adamdı. O, çocuğunu taşıdığım adamdı. Çenem titreyerek Boyd'a "Çek git," diye çıkıştım.

"Özür dilerim," dedi Clint camın arkasından. Yüzündeki ifadeye bakılırsa ona inanmıştım. Kesinlikle perili görünüyordu. Tabii bu dudaklarını ve çenesini kaplayan kan yüzünden de olabilirdi. "Sana söylemek istedim."

Kendimi başka tarafa bakmaya zorladım.

Yapamadım. Bunu kendime tekrar nasıl yapmıştım?

Göğsümdeki ağrı her nefes alışımında daha da keskinleşiyordu.

Ondan uzaklaşmam
gerekiyordu. Düşünmek için.
Bunun bitmesine ihtiyacım vardı.

"Yürü!" Bağırdım ve Boyd sonunda ayağını gaza bastı ve tekerlekler dönerek havalandık.

C LINT

Boyd'un kamyoneti dostum ve yavru köpeğimle birlikte yola çıkarken dizlerimin üzerine çöktüm.

Ona seslenirdim ama ciğerlerimde hiç hava kalmamıştı. Her şeyi yanında götürmüştü.

Yüzündeki ifade.

Sikeyim.

Çenemi geriye doğru eğerek siyah geceye baktım ve böğürdüm. Donald'ın boğazını parçalamış olabilirdim ama dostum kalbimi göğsümden söküp çıkarmıştı.

Yaşadığım sürece o bakışı asla unutmayacaktım.

Solgun. Hasta. İnanılmaz derecede incinmiş.

Bu işi daha kötü batıramazdım. Az önce onun önünde bir adam öldürdüm. Hayır, bir kurt öldürdüm.

Kurdumu ilk gördüğünde, ölümüne bir dövüşteydi.

Konsej celladı olarak işimin hayatımı erken bitireceğini hep biliyordum. Sadece bunun kalp kırıklığından olacağını bilmiyordum.

Sahip olabileceğime asla inanmadığım bir arkadaşı kaybetmek. Ona gerçekten sahip olmadan önce. Ve bir aile.

"Hadi dostum, seni kabine götürelim." İki adam beni kollarımdan tutup kaldırdı-Rob ve Rand.

Rob alçak sesle, otoriter bir hırıltıyla konuştu ama ben zar zor duydum. Zar zor

kaydedildi. "Dostum," diye mırıldandım uyuşmuş dudaklarımın arasından.

"Boyd eşinle ilgilenecek," diye söz verdi Rand. "O şekil değiştirenin neden burada olduğunu hâlâ anlamıyorum. Becky'yle ne ilgisi vardı?"

Kabine girmek için bacaklarımı zar zor hareket ettirebiliyordum. Beni ite kaka duşa soktular ve Rob spreyi açtı. Soğuktu ama ben hissetmedim. Üzerimdeki kan ve çamuru hızlıca temizledikten sonra kurulanmak için dışarı çıktım. Makyaj masasının üzerinde giysiler buldum ve onları giydikten sonra dışarı çıkıp kanepeye uzandım. Rob, Rand, Colton ve daha önce hiç tanımadığım bir şekil değiştiren

beni bekliyordu. Kahve kokusu aldım. Birisi cezveyi çalıştırmış olmalıydı.

"şimdi bizi bilgilendirecek misin?" Rand bir sweatshirt'ü bana fırlatarak sordu. Onu olduğu yerde bıraktım.

kucağıma düştü.

Rob'a baktım, o da başıyla onayladı.

"Ben bir konsey infazcısıyım," dedim. "Yani, öyleydim."

Oda hareketsiz kaldı. "Bunu biliyor muydun?" Colton Rob'a sordu ve sonra mırıldandı: "Elbette biliyordun."

"Siktir, kardeşim. Ne kadar sürecek?" Rand sordu. Mutfak sandalyelerinden birine oturdu. "Yıllardır."

"Annem ve babam biliyor mu?"

Başımı salladım. "Sadece Rob, şimdiye kadar."

"Tanrım, evdeyken bu kadar sakın olmana şaşmamalı." "Teşekkürler," dedim, hissetmiyordum.

"O adam takip ettiğin biri miydi?" Rand öne doğru eğilip dirseklerini kalçalarına dayayarak sordu.

Başımı salladım ve dirseklerimi dizlerime dayayarak elime aldım.

Rob açıklamayı devraldı. "Clint geçen hafta bir konsey infazı gerçekleştirdi - Wyoming'de market çalışanlarını öldüren bir kaypak."

"Bunu duymuştum," dedi Colton.

Rob başını salladı, sonra da anlattığı hikâyeye alışmış gibi tezgâha yaslandı. "Bu, Clint'e acı çektirmek için Becky'nin peşinde olan kuzeni Donald'dı ama Donald önce onun evinde eski sevgilisiyle karşılaştı ve onu öldürdü."

Colton şapkasını çıkarıp başını ovuşturarak, "Kahretsin, ben de duydum," diye ekledi.

"Sonra Donald bir şekilde Clint'i burada buldu." Rob yanıma geldi ve elini omzuma koydu. "Özür dilerim, kardeşim. Seni nasıl bulduğunu bilmiyorum. Çiftlikten geçen yoldan hiçbir araç gelmedi."

"Onu kokusundan takip ediyordum," dedi odadaki yabancı.

Herkes ona baktı. Adamı görmezden gelmiyor değildim ama onun bir infazcı olduğunu biliyordum ve onu ifşa etmeyecektim. Adını da sormayacaktım. Ne kadar az bilirim, onun için o kadar güvenli olurdu.

"Ben Ben Davies," diye teklif etti. "Beni konsey gönderdi." "Başka bir infazcı mı?" Colton kara kaşlarını kaldırarak sordu. Rob ona, "Bunu bilmek bize düşmez," diye hatırlattı.

Colton bir kahkaha attı.

Rand ayağa kalktı ve adamın elini sıkmak için yanına gitti, sonra tekrar sandalyesine oturdu.

"Kokusunu arkadaşının evinde aldım," dedi Davies. "Kurt formunda orada olmalı."

"Arkadaşımın eski sevgilisinin boğazını parçaladı."

Davies başını salladı. "Mantıklı o zaman. Otoyol kenarındaki bir motele kadar takip ettim. Sonra dağlara doğru gitti. Bütün gece onu takip ettim. Rob'un senin olduğunu söylediği kulübeye gittiğini fark edince onu arayıp destek istedim."

Teşekkür etmeliydim. Etmem gerektiğini biliyordum ama dudaklarımı çalıştıramadım. Becky gittikten sonra hiçbirinin önemi kalmamıştı.

Hayır, bu doğru değildi. Donald ölmüştü. Onu ondan korumuştum. Boyd'un yanında güvendeydi. Yavrum güvendeydi. Bu önemliydi. Ama o gitmişti. Benimle hiçbir şey yapmak istemiyordu ve bu bende yeniden aya karşı uluma isteği uyandırdı.

"Onca yıl... onca yolculuk. Oraya mı gidiyordun?" Rand sordu.

"Evet." Ellerimin içine konuştum. Başımı kaldırıp ona bakmak için kendimi zorladım. O benim küçük kardeşimdi. Beni örnek alan çocuk. Beni taklit etmeye çalışan çocuk. Ve şimdi

Haydut şekil değiştirenleri indirdiğimi. Yıllarca yalan söylediğimi. "Sen de mi benden nefret ediyorsun?"

Rand alay etti. "Olmaz Clint. Az önce kitabımda dört basamak yükseldin. Sen kirli işleri yapan adamsın, böylece geri kalanımız mutlu bir şekilde cahil kalabilir. Yeşil Bereliler'deki Colton gibi." Yumruğunu göğsüne vurdu. "Saygılar."

Başımı tekrar eğdim. Becky bana saygı duymuyorsa ben de duymuyordum. "Arkadaşım öldü." Bunu tüm şekil değiştiren grubuna yüksek sesle söyledim.

Evet, lanet bir ibneydim. Ama daha yeni kalbimi yerinden söktürmüştüm, en başta onu attıran kadın tarafından.

Colton, "Bu muhtemelen onun için bir şok oldu," dedi. "Ona biraz zaman ve alan verin. Kendine gelecektir."

Yine de yapar mıydı?

Karmaşık bir şey istemediği konusunda bana karşı açıktı. Todd'la zaten bir ömür boyu yetecek kadar dram yaşamıştı. Şimdi Todd'un ölümünden ben sorumluydum. Kim olduğum ve daha da kötüsü ne iş yaptığım konusunda ondan sır saklamıştım. Ona benimle güvende olduğunu söylememe rağmen tehlikede olması benim suçumdu. Tam tersi doğrudu.

Todd bir yalancıydı. Ben bir yalancıydım. Todd bir pislikti. İçimde gitmeyecek bir karanlık vardı. Ölümle dolu bir geçmiş. Buna ilk elden tanık olmuştu. İnfazcı olmaktan kurtulabilirdim ama bu ruhumdan asla silinmeyecek bir lekeydi. Rand gibi bir şekil değiştiren için, gurur duyabilirdi. Becky gibi bir insan içinse iğreniyordu.

Bunu atlatabileceğimizden emin değildim.

Kamyonetime atlayıp ona gitmek istedim ama şimdi ısrarcı olmak işleri düzeltmeyecekti. Hayır, kurdumun hiç susmayacakmış gibi ulumasına neden olsa da gitmesine izin vermekten başka seçeneğim yoktu. Ayağa kalktım, sehpayı tekmeledim ve sehpa ters dönerek parkenin üzerine düştü. Muhtemelen ayak parmağımı kırmıştım, çünkü acı kaval kemiğime kadar vurdu.

"Sakin ol," dedi Rob, sesi alçak ve derindi. İçindeki alfa beni sakinleştirmeye çalışıyordu ama işe yaramıyordu.

"Artık burada bana ihtiyaç yok. İstifanızı konseye iletebileceğimi varsayıyorum?" Davies ceketinin fermuarını çekerek sordu.

Başımı salladım. "İşim bitti."

"Cesetle ben ilgilenirim." Rob'a başıyla selam verdikten sonra çıktı. Ön kapı hâlâ menteşeyle asılı olduğu için arkasından kapatmadı.

"Onun yanında olmamak, onu korumak beni ve kurdumu öldürecek. Sağlamak," dedim çocuklara. Rand benim kanımdan geliyordu ama Colton ve Rob da aynı şekilde kardeşiler.

"Zaman ve mekân," dedi Colton tekrar. "İnsan kadınlar çok inatçıdır."

Rand, "Güzel, ılımlı bir dişi kurt bulacağım ve hepinizin karşılaştığı tüm saçmalıklar olmadan yerleşeceğim," dedi.

"Sana iyi şanslar," diye karşılık verdim. Rand'ın kurdu eş olarak kimi seçerse seçsin, onu çok fena bir koşuya çıkaracaktı.

"Colton'a katılıyorum," dedi Rob. "Boyd ona bir şey olmasına izin vermez. Lanet olsun, şekil değiştiren bebekler taşıyan iki hamile insanla baş başa kalacak. Ona acıyorum."

Onu sadece avokado ve Audrey'nin canının çektiği tuhaf yiyecekleri avlarken hayal edebiliyordum. "Audrey senin en büyük müttefikin olacak kardeşim," dedi Rand.

Rob ve Colton başlarıyla onayladılar. "Her şeyi herkesten daha iyi açıklayabilecektir."

Hay sikeyim. Eşime şekil değiştiren yollarında rehberlik etmesi için bir insan dişiye

güvenmek zorundaydım.

Bu benim işim olmalı. Benim hakkım. Bu ayrıcalığa asla sahip olamayacağımı bilmek beni öldürdü. Paylaşmak için

İçinde bir kurt olmasının mutluluğunu. Onun için her şeyi yapabilecek bir eşe sahip olmanın.

Ona göz kulak olurdum. Onu korurdum. En azından yakından değil. Uzaktan koruyup kollamak zorunda kalabilirim. Onu görebilmek için yalvarırdım, yavruyla zaman geçirirdim.

Hay sikeyim.

Onsuz nasıl hayatta kalabilirim ki?

B ECKY

Audrey'de olmak istemiyordum. Nerede olmak istediğimi bilmiyordum. Kesinlikle Todd'un öldürüldüğü evimde değil. Tanrım, az önce karda kanlar içinde gördüğüm o kurt tarafından boğazı parçalanmıştı. Bir daha asla evime gitmek istemedim.

Tanıdığım, değer verdiğimi düşündüğüm herkesin gizli bir hayatı varmış gibi hissediyordum. Todd ve onun benim için el altından yaptığı planlar. Clint, tabii ki. En iyi arkadaşım bile şekil değiştirenleri biliyordu ve hiçbir şey söylememişti. Daha geçen gece Willow'un masasında Clint'le olan ilişkim hakkında çene çalmıştık ve hiçbiri tek kelime etmemişti. Ne Rob bizi içeri aldığı anda. Ne Audrey, ne Marina, ne de Willow.

Ayrılırken bana gülmüş olmalılar. Audrey'nin gözlerinin içine nasıl baktım?

Bir de şu şekil değiştiren olayı vardı. Lanet olsun, bunun olacağını hiç tahmin etmemiştim. Bu da neydi böyle? Sadece çiftliğin etrafındaki adamlar mıydı... kahretsin. *Kurt. Çiftlik.*

Başından beri oradaydı.

Kafam çok karışık. İki kez kusmaktan karnım ağrıyordu. Kalbim ikiye bölünüyormuş gibi hissediyordum ve beynim allak bullak olmuştu. Ne düşüneceğimi bile bilmiyordum. Şu anda kimseyle konuşmaya ya da dinlemeye de tahammül edemiyordum.

Boyd küçük, şirin kulübelerinin önünde durdu, karda ekstra sevimli, parlayan iç mekan ışıkları her şeyi şirin ve rahat hale getirdi. Arabadan atladı, yanıma geldi ve bana içeriye kadar eşlik etti.

Bu bana Clint'in beni taşıdığı zamanları hatırlattı. *Hay sikeyim.*

Audrey ağlamaklı yüzümü görünce hemen yanıma koştu. Siyah tayt, kapüşonlu sweatshirt ve polar çorap giymişti. Benden yaklaşık altı hafta daha hamileydi ve hamileliğini daha fazla saklayamazdı. Gözlükleri burnunun üzerindeydi ve endişelendiğinde her zamanki gibi kaşlarını çatarak bana bakıyordu.

"Becky?" Elini omzuma koydu. "Ne oldu? Neler oluyor?"

"Clint'in konsey infazcısı olduğu ortaya çıktı," dedi Boyd. "İntikam için bir kurt ortaya çıktı."

Becky'nin eski sevgilisini öldüren kişi."

Audrey'nin nefesi kesildi ve parmakları sıkıştı.

Boyd devam etmeden önce içini çekti. "Clint'in aile kulübesine geldi. Kapıyı kırıp içeri girdi ve anladığım kadarıyla intikam almak için Becky'yi öldürmeyi planlıyordu."

"Aman Tanrım." Audrey beni incelerken elini ağzına götürdü.

"Eşinin ilk kez değiştiğini gördü. Değişti ve öldürdü."

Audrey gözlerini kırıştırdı. "Bekle, dur bakalım. Şekil değiştiren konsey infazcısı nedir?"

Bana baktı, sanki *şekil değiştirme ve öldürme* kısmı tamamen normalmiş gibi. Sorusu Audrey'nin şekil değiştirenleri bildiğini ama her şeyi bilmediğini doğruluyordu.

"Neden bana söylemedin?" Gözlerim kamaşarak araya girdim. Gerçekten. "Seni arkadaşım olarak görüyordum. Yani, kızlar birbirlerine önemli şeyleri söylerler. Beni hamile bırakan adamın aslında bir erkek olmadığını bilmeyi çok isterdim. Hayatımın garip bir korku filminden fırlamış gibi olduğunu."

"Özür dilerim," dedi Audrey, pişmanlık yüzündeki çizgileri belirginleştirmişti. Gözleri yaşlarla doldu ve onları kırıştıtararak uzaklaştırdı. "Sana genel olarak şekil değiştirenler hakkında bir şey söyleyemem. Kural böyle. Söyleyebilsem bile, ne olduğunu söylemenin Clint'in görevi olduğunu düşündüm. İkiniz çok yeniydiniz, muhtemelen doğru anı bekliyordu." Elimi tuttu ve beni aşırı doldurulmuş bir koltuğa çekti. "Buyur, otur. Elimden gelen tüm soruları yanıtlayacağım, Boyd da öyle. Ya da sadece kız kıza konuşmak istiyorsan o da gidebilir."

Kanepeden bir battaniye aldı ve üzerime örttü.

Burnumu çektim ve tepemde dikilen ikisine baktım. Boyd gerçekten endişeli görünüyordu. Clint'in kulübesine girdiğinden beri bir kez bile o her zamanki havalı haline bürünmemişti. "Kalabilir. Şu konsey infazcısı denen şeyin ne olduğunu hâlâ bilmiyoruz."

Boyd kanepede oturmuş bana bakıyordu ama yine çıldıracakmışım gibi bakıyordu. Ya da kusacakmışım gibi. "İyi hissediyor musun? Bebek? Kramp ya da başka bir şey yok mu?" Audrey bana bakarak sordu.

Bir doktor.

Başımı salladım.

"Bir şeyler atıştırmak ister misin?"

Boyd ona "İki kez kustu," dedi ve ben de ters ters

baktım. "Limon çayı mı?" diye sordu.

Kulağa hoş geliyordu. "Elbette."

Audrey mutfığa girdi ve elektrikli su ısıtıcısını doldurup çalıştırdığını duydum.

Geri geldi ve Boyd'un yanına oturup ona yaslandı. Boyd kolunu onun omzuna doladı, böylece başını ona yaslamış oldu.

"Şekil Değiştiren Konseyi, şekil değiştirenler için bir tür düzenleme kuruluşudur. Yüksek Mahkeme gibi. Sorunlar onların önüne gelir ve onlar da uygulayıcıların yerine getireceği kararlar alırlar. Kimlikleri -infazcılar- gizli tutulur çünkü onlar aslında infazcılardır. Haydutluk yapan şekil değiştirenleri öldürürler. Genellikle bir insanı öldürdükleri için. Bazen de ay deliliğinde olduğu gibi vahşileştikleri için. Ama bir infazcının işi takip etmek ve öldürmektir."

Clint'in bir katil olduğu fikrini, tanıdığımı sandığım adamla tekrar bağdaştırmaya çalıştım. Taze gözyaşları yanaklarımdan aşağı süzüldü. "Ama Clint..." Başımı salladım. "Pek katile benzemiyor" - boğazımı sıkan dar bant yüzünden zorlukla yutkunmak zorunda kaldım- "bir katil."

Boyd elini yüzünde gezdirdi. "Ben de bilmiyordum. Yemin ederim. Clint içimizde en aklı

başında, en nazik olandır. Muhtemelen bu yüzden hizmet etmesi istendi. Bu yüzden sessiz. Rob'un emriyle hizmet ederdi." Boyd bana bir bakış fırlattı. "Rob bizim alfamız," dedi, sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi. "Bu bölgedeki tüm kurtlara liderlik eden kişi. Sürüye."

Tüm bu bilgilerden kurtulmak için başımı salladım. Bu dünyanın varlığından bile haberim yoktu.

Bu gece. Battaniyeyi üzerime örttüm, bu da Audrey'nin kalkıp çayımı hazırlamasına neden oldu.

"Clint yaşamak için insan mı öldürüyor?" Yaşadığım şok yüzünden dişlerim takırdadı. Audrey geri döndü ve elime bir kupa tutuşturdu.

"Kulağa korkunç geldiğini biliyorum," diye itiraf etti Boyd. "İnsan kanunları şekil değiştirenler üzerinde işe yaramaz. Bizi hapishanelerde tutamazsınız çünkü hemen kaçarsınız. Kaçmak zorunda kalırsınız, özellikle de ay varken. Ve bir şekil değiştiren bir kez insan kanının tadına baktı mı, uyutulması gerekir. Bu onu kesinlikle vahşileştirir. İnsan yanlarını kaybederler ve tamamen canavar olurlar. Hem insanlar hem de şekil değiştirenler için tehlikelidirler."

Keskin ve sıcak olan çayı yudumlamak için kendimi zorladım. Güzelce süzülüp yerleşti ve beni içten dışa doğru ısıttı. Limon ağzımdaki kötü tadı kesti ve midem buna aldırmadı, özellikle de boşken.

"Bana söylemedi." Ancak ön kapı tekmelenmeden hemen önce ne söylediğini hatırladım.

Çiftlikteki çocuklar-Boyd, Colton ve Rob. Ben ve ailem... Biz, ah, farklıyız. Bana onların kurt olduğunu söylemek üzereydi. Kendisinin de bir infazcı olduğunu söyleyecek miydi? Yutkundum. "Yani çiftlikteki herkes kurt mu?"

Boyd başıyla onayladıktan sonra Audrey'e baktı. Ona attığı bakış kalbimi acıttı. O kadar sevgi doluydu ki, Clint'le yaşadığımı sandığım bir şeydi bu. "Bütün erkekler. Audrey ve Marina değil. Willow öyle."

Nedense marketteki güzel meyve suyu kızını hatırladım. "Ya Clint'in kuzeni Shelby? Bütün ailesi. Janet ve Tom. Tanrım, Rand de. Nash bile mi? Herkes bu işin içinde miydi?"

Boyd içini çekti. "Kimsenin hiçbir şeyden haberi yok. Evet, senden saklandı ama insan olmandan başka bir şey yüzünden değil. Clint sana söyleyecekti, bundan eminim."

Dudaklarımı büzdüm ve çayımdan bir yudum daha aldım.

Audrey Boyd'a, "Onlara bunun arkasındaki bilimi anlat," dedi.

Ona gülümsedi. "Hoşunuza giden kısmı, Doktor." Dikkatini tekrar bana çevirdi. "Biz bir türüz, bu yüzden şekil değiştiren olmak kalıtsaldır. Senin ve Audrey'nin bebeği bu genleri taşıyacak. Gerçekten şekil değiştirmeye yetecek kadar gen taşıyıp taşımayacakları ergenlik çağına kadar bilinmeyecek."

Elimi karnımın üzerine koydum. İçimden öfke fişkırdı. Clint bana bir *kurtadam* bebek mi vermişti? Ama hayır, beni hamile bırakmaya hiç niyeti yoktu. Bu bir kazaydı.

Beni ısırdığı yer aniden karıncalandı ve oraya dokundum.

Boyd neye dokunduğumu biliyormuş gibi başıyla hareketimi onayladı. "Clint seni işaretledi. Seni ısırdı, değil mi?"

Başımı salladım ve tam olarak ne zaman olduğunu hatırlayarak kızardım.

"Erkek kurtlar gerçek eşlerini bulduklarında bunu yaparlar. Diğer erkekleri uzak tutmak için kokumuzu derilerinin içine gömeriz."

"Ne?" Çay bardağını sehpanın üzerine koydum ve ayağa kalktım. "Bu... bu çılgınlık. Bunu yapmaya hakkı yoktu."

Boyd başını salladı. "Muhtemelen kendine engel olamamıştır, Becky," dedi nazikçe. "Bu bir içgüdü. Bir şekil değiştiren gerçek eşini bulduğunda, biyolojisi çok baskındır. Kendimizi tutamayız. Hamile olduğun için seni koruma ihtiyacı çok yüksek olacaktır." Kendi *karısına-eşine-* yumuşak gözlerle baktı, sanki tecrübeyle konuşuyormuş gibi.

"Kurtlar ömür boyu çiftleşir, tatlım," dedi Audrey, o da ayağa kalkmış ve yakınlarda geziniyordu. "Clint seni gördüğü anda sana ait olduğunu anladı."

Başımı salladım. "Hayır, yapmadı. Cody'lerde ayaküstü seviştik. Yollarımızı ayırdık. Dört

aylığına." "Evet, ama burnunun kırık olduğunu söylemiştin. Bir daha ne zaman buluştunuz?"

"Markette. Üzerine kustum."

"O zaman ne yaptı?" Audrey gülümseyerek sordu.

"Beni oradan çıkarıp eve götürdü."

"O zaman senin kokunu aldı. O zamandan beri korumacı mısın?

Otoriter mi?" Başımı salladım.

"Hepsi bu tarafta," diye ekledi Audrey.

"Hey!" dedi Boyd, alınıyormuş gibi yaparak.

Ona döndüm ve kaşlarımı çattım. "Evet, benim zaten böyle düşünen bir kocam vardı. Bu bir satış noktası değil Audrey," diye tersledim.

Yüzü kızardığında içimi bir pişmanlık duygusu kapladı. Ama hayır. Bunu da benden sakladı.

Hepsi sakladı.

Gidecek hiçbir yerim olmamasına rağmen, "Ben gidiyorum," dedim. Arabam bile burada değildi. Boyd ayağa fırladı. "Clint burada kalmanı isterdi."

Gözlerimi kısmıştım. "*Clint*'in söz hakkı yok," diye hırladım.

Ellerini kaldırdı ve anahtarlarını çıkardı. "Tamam. Seni nereye götürebilirim? Sırf korumacı tavrımdan dolayı burada kalmanı tercih ederdim ama o adam öldüğüne göre güvendesin. Audrey'nin kasabadaki evinde kalmak ister misin? Polis evinizle işini bitirene kadar?"

Midemdeki sıkı düğüm büküldü. Bunların hiçbiri doğru gelmiyordu.

Hiçbirini.

"Evet, lütfen," dedim sıkıca. Başka ne seçeneğim vardı ki? "Çok memnun olurum." "Ben de geleceğim," diye teklif etti Audrey ama Boyd ve ben onu el sallayarak gönderdik.

"Sen ve bebeğin burada kalmanız gerekiyor. Biraz dinlen, hayatım," dedi Boyd, yüz ifadesi her zaman ona baktığında olduğu gibi yine yumuşamıştı. "Ben onu yerleştiririm."

Anlaştık.

Siktir et.

Eski sevgilim ölmüştü. Lanet olası bir dulдум. Hastaneden polis tarafından sorgulanmak üzere götürüldükten sonra bir işim olup olmadığından emin değildim. Hâlâ bir cinayet davasında suçlanıyor olabilirdim. Neredeyse ben de öldürülüyordum. Sevdiğim adamın yarı kurt olduğunu öğrendim. Ve bir cellat. Sadece beynine bir kurşunla değil, dişleriyle de. Taşıdığım bebek tam olarak insan değildi. Birine inandığım için kalbim paramparça olmuştu. Onlara güvendiğim için.

Hayır, bir daha asla yerleşik hissedeceğimi düşünmemiştim.

C LINT

BOYD DÜN GECE BENİ ARADI. Becky'nin fiziksel olarak iyi olduğunu söyledi. Onu yere yuvarladığımda yaralanmamıştı. O ve bebek iyiymiş. Bana Becky'ye şekil değiştirenlerle ilgili şeyleri açıklamaya çalıştıklarını ama Becky'nin anlayışlı olmaktan çok acı çektiğini söyledi. Onu kasabaya götürmüş ve Becky'yi Audrey'nin kasabadaki evine yerleştirmişti. Nerede olduğunu biliyordum. Boyd'un o pisliği sıkı sıkıya koruduğunu biliyordum. Audrey artık orada nadiren kalıyordu, sadece nöbetçi olduğunda ve çiftlikten hastaneye hızlıca gitmek için çok uzaktaydı. Genelde Boyd onunla kalırdı ama nadiren de olsa, geç gelen bir doğumdan sonra yalnız kaldığı da olurdu. En üst düzey güvenlik sistemini kurmasına bile yardım etmişim.

Becky güvendeydi ama yalnızdı.

Kurdum bu saçmalığa tahammül edemezdi. Ben de tahammül edemezdim ama kapısını da tekmelemeyecektim.

Hayatında bir kez olması yeterliydi.

Dün gece ona mesaj atıp, ondan bir şeyler sakladığımı için üzgün olduğumu söyledim. Onu tehlikeye attığım için üzgün olduğumu. Konuşabilir miyiz diye sordum ve bana aramamamı söyledi. Buna saygı duymalıyım. Rob'un ona zaman ve alan tanımakla ilgili söylediklerini hatırlıyordum ama ondan uzak kalmak beni öldürüyordu. Sanki bedenimin ölecekmiş gibi solduğunu hissediyordum.

Ben de sokağın karşısındaki kamyonetimde oturdum. İzledim. Bütün gece sessizdi. Bulutlar gelmiş ve ayın üzerini örtmüştü. Kar yağmaya başladı. Evet, geceyi kamyonumda geçirdim. Hayır, soğuk umurumda değildi.

Şafak sökmüştü ve evden hiçbir hareket görmemiştim. Boyd yediyi biraz geç arabayı durdurdu. Arabadan indi, ben de camımı indirdim. Kar hızla şapkasının kenarına yerleşti. Paltosunun yakasını kıvrırdı. "Audrey'i hastaneye bıraktım. Eve git. Biraz dinlen. Hatta tepelere çık ve koş. Ben ona göz kulak olurum."

Kurdum direniyordu, hareket etmek istemiyordu ama zaten boş bir soda şişesine işemişim ve

yiyeceğe ihtiyaım vardı. Çok da yorgundum.

"Teşekkürler," diye cevap verdim, onu bırakmam gerektiğini biliyordum. Başını salladı ve kamyonetine geri döndü.

Çekilmeden önce onun koltuğuna yerleşmesini izledim. Çok zordu ama Boyd'un onunla ilgileneceğini biliyordum.

Birkaç saat sonra döndüm. Rand, Boyd'un yerini almıştı. Arabadan indim ve yolcu koltuğuna atladım. Boyd için hazırladığım kahve fincanını ona uzattım.

"Hiçbir şey görmedim," dedi ve başını eve doğru çevirip sıcak içeceğinden bir yudum aldı.

Etrafa bakındım ve paniğe kapıldım. "Orada olduğuna emin misin? Ya boş bir şey izliyorsak-"

"Kardeşim, o orada. Audrey olanlardan dolayı idari izinli olduğunu söyledi.

Boyd'la yer değiştirdiğimde Audrey onunla mesajlaştı. Becky yataktan çıkmadı."

Yataktan çıkmadı. Bu fikir normalde çok seksi olsa da, kurdumun ulumasına neden oldu. Onu incitmiştim. Çok kötü. Hepsi benim hatamdı. Benim bir canavar olduğumu düşünüyordu.

"Yemek yemesi lazım," diye homurdandım. "Bahse girerim o mutfakta bir avokado bile yoktur."

Elini yüzünde gezdirdi, sanki cevaplar üzerine boyanmış gibi evi inceledi. "Bir fikrim var.

Buradan mı anladın?"

Başımı salladım ve onun kamyonetinden inip benimkine geri döndüm.

Arabayı sürdürdü. Fikrin ne olduğunu bilmiyordum ama iyi olsa iyi olurdu.

Bir saat sonra, yatak odasının penceresinden bakmaya hazırdım, tıpkı onun beleşçi, ölü eski sevgilisi gibi, ama Rand arkamda durdu. Annemle birlikte.

Ağır çizmeleri, kalın paltosu ve şapkasıyla, elinde kapaklı tabaklarla dışarı fırladı. "Yolumdan çekil, başarmam gereken işler var" diyen daralmış bir bakışa sahipti.

Siktir, evet.

Rand harikaydı. Annem Becky'nin ihtiyacı olan her şeye sahipti.

BECKY

Kapı zilini duydum ama duymazdan geldim. Kapının çalındığını duydum ve onu da duymazdan geldim. Cep telefonum çaldığında yatağıma uzandım ve komodinin üzerindeki telefona uzandım.

Audrey daha önce beni kontrol etmek için mesaj atmıştı. Onunla çalışmam gerektiği için bugün çalıştığını biliyordum. İdari izin tam bir baş belasıydı çünkü gidecek hiçbir yerim yoktu. Yapacak bir şeyim yoktu. Param da yoktu. Şeriften Todd'un ölümüyle ilgili hâlâ şüpheli olup olmadığımı öğrenmek için haber almamıştım.

Kimin yaptığını biliyordum ama içeri girip adama bir şekil değiştirenin Todd'un gırtlaklarını parçaladığını söyleyemezdim çünkü beni keskin dişleriyle ısırıp hayatımı alan dostum, adamın kuzenini başından vuran ve intikam almak isteyen bir kurt infazcısıydı.

Deli olduğumu düşünürlerdi. Ve öyleydim.

Önceki geceden sonra mı? Nasıl olmayabilirdim ki? Sevdığım adam yarı kurttu. Tamamen tehlikeliydi. Metni okudum.

Ben Janet. Kapıdayım. Beni içeri al. Üşüyorum ve ellerim yedi katlı sos ve barbekü kokteyl sosisleriyle dolu.

Midem gurulduyor ve küçük sosisli sandviçlerden bahsedildiğinde yataktan fırlıyordum. Son birkaç kez kustuğumda, sabah bulantılarından dolayı olmamıştı. Görünüşe göre, sabah bulantılarını

mide bulantısı evresindeydim - Tanrı'ya şükür - ama garip arzularımı kaybetmemiştim.

Kapıyı fırlatıp açtım ve Janet elinde plastik kaplarla karşımdaydı. Kapları elinden aldım ve sanki Temmuz ayındaymışız da kar yağmıyormuş gibi gülerek içeri girdi. "Tatlım, şu anda hangisinin iyi geleceğini bilemedim, o yüzden ikisini de yaptım. Tabak almaya bile gerek yok, değil mi?"

Beni küçük mutfağa doğru götürdü ve masaya oturttu. Daha önce Audrey'nin evinde bulunup bulunmadığını bilmiyordum ama doğrudan çatal bıçak çekmecesine gitti ve bir çatal çıkardı.

Bana kap kacağı getirdiğinde bir kapak çıkardım ve masanın ortasındaki küçük tutucudan bir peçete aldım.

Açtığım ilk kaptan keskin barbekü sosu ve et kokusu yayıldı. "Aman Tanrım, bunlar çok güzel görünüyor."

Janet ceketini çıkarırken gülümsedi. "Bütün çocuklarım onları sever. Yavaş pişiriciye koyardım çünkü çocuklar okuldan sonra atıştırmayı severlerdi."

"Bu onlar için kulağa hoş geliyor."

Clint'in görüntülerini engellemeye çalışmışım ama bir anda aklıma on yaşındaki bir versiyonu geldi, saçsı sakalı birbirine karışmış, kabadayı, bir şeyler atıştırmaya hazır.

"Çok fazla yiyecek almış olmalısın," dedim, yüzüme bir kokteyl sosis iterek. Hâlâ sıcaktı ve sosu yapışkan ve tatlıydı. Çiğnerken gözlerimi kapattım. Çok güzeldi.

"Ben baktım. Rob, Colton ve Boyd ailelerini kaybettiklerinde, onlara hemen hemen biz baktık. Ana evde kaldılar... orası onların evi ama ben o çocukların beslenmesini ve düzenini sağladım. Hâlâ da öyle, en azından biraz." Ben lezzetin tadını çıkarırken o sessizce oturdu. Bir önceki geceden beri hiçbir şey yememişim. "Bebek şimdi mutlu mu?"

Yuttuktan sonra bir tane daha mızrakladım ve kürekle yedim. "Mmmhmm," diye cevap verdim.

"İçinde büyük bir iş var. Eğer küçük sosisler istiyorsan, o zaman küçük sosisler alabilirsin." İkinci kaba uzandı ve kapağını çıkardı.

Yedi katmanlı dip sos, yaklaşık üç inç kalınlığında, sadece en üst katmanda kalınca yayılmış guacamole ve üzerine serpilmiş zeytin yarımları görünür.

"Tanrım, bu da güzel görünüyor." Ağzım doluydu ve domuz gibi yiyordum.

Bir kaşık uzattı. "Cipse bile gerek yok, değil mi?"

Başımı salladım, kaşığı elime aldım ve yedi katın her bir parçasını yığarak içine daldırdım.

Bu girdi, barbekü, kızarmış fasulye ve ekşi krema tatları dilimde birbirine karıştı. Bu kadar iğrenç bir şeyin bu kadar iyi olabileceğini hiç düşünmemiştim.

"Gerçekten iyi bir aşçısın," dedim ona, bana hepsini yıkamam için bir bardak su getirdikten sonra. "Teşekkür ederim. Bu bir rüşvet. Çocuklarım iyi yemek istiyor. Benim masama otururlar."

"Bu sinsî ama akıllıca."

"Kapıyı açmanı sağladı, değil mi?"

Biraz daha sos almadan önce kaşığı ona doğrulttum. "Sen iyi bir annesin," dedim. "İnan bana, kötü olanları biliyorum."

Elimi okşadı ve bana küçük bir gülümseme verdi. "Bana seninkinden bahsetmek ister misin?"

İçimi çektim, karnımı doyurmaya ara verdim. İki küçük sosisli sandviç ve sosun yarısı hariç hepsini yemiştim. Ağzımı peçeteyle sildikten sonra yere baktım ve gömleğimin üzerinde barbekü sosunun biriktiğini gördüm. Silmeye çalıştım ama Janet elimi tuttu. Nasıl görüldüğümü sadece hayal edebiliyordum. Uyuyana kadar ağlamıştım ve saçlarım hırıltıya dönüşmüştü. Audrey'nin elden düşme kıyafetlerini giyiyordum ve üzerime tam oturmuyordu. Peçeteyi yere bıraktım. Gömleğimdeki bir leke beni daha kötü göstermeyecekti.

"Kısa versiyonu
mu?" Başını salladı.
"Elbette."

"Benim ailem... dindar. Vaaz veren ama uygulama kısmını berbat eden türden. Annem hamile kaldığında evli değillermiş. Hızlı bir evlilik olmuş ve ben *erken doğmuşum*."

Janet'in kara kaşları havaya kalktı ama hiçbir şey söylemedi.

"Evliliğin ömür boyu sürdüğüne inanıyorlar. Tanrı'nın bir araya getirdiğini kimse ayıramaz ve bunun gibi şeyler. Birbirlerinden hoşlanmamaları önemli değildi. Ya da sevgisiz evliliklerinin suçunu bana atmaları. Eski sevgilim... şey, hiçbir zaman eski sevgilim olmadı, değil mi?" Espriz bir kahkaha attım ve küçük bir içki aldım. "*Todd* iyi bir adam değildi." Ona Todd'dan nasıl ayrıldığımı ve Todd'un benden boşanmayı nasıl reddettiğini anlattım. "Ailem Todd'un tarafını tuttu. Daha iyi bir eş olmalıydım falan. Onlar için önemli olan kalmak ve mutsuz olmaktı. Ben aynı fikirde değildim ve artık konuşmuyoruz. Ya Todd ya ben diyorlardı ve Todd'u seçtiler."

Janet dilini şaklattı ve bana yumuşak bir gülümseme verdi. "Biz de ömür boyu evlilikten yanayız. *Biz* derken, şekil değiştirenleri kastediyorum. Ve biz evlenmeyiz, çiftleşiriz. Ama sen bunların hepsini biliyorsun. Şimdi. Aramızdaki fark, erkekler eşlerine asla duygusal ya da fiziksel olarak zarar vermez. *Asla*."

Başımı salladım.

"Erkekler de bir kutu taş kadar aptaldır."

O bunu söylediğinde bir kaşık sos ağzımın yarısına kadar gelmişti. Kabı geri bıraktım ve güldüm.

"Bu doğru," dedi. Elini siyah saçlarına götürdü ve okşadı. "Bir eşim, kendime ait iki oğlum ve Kurt Üç'üm var. Ayrıca yıllar içinde eve getirdikleri birkaç arkadaşım daha var. Şekil değiştirenler, özellikle de *erkek* şekil değiştirenler hakkında sorularınız varsa... hatta daha da spesifik olarak doğurduğum erkek şekil değiştirenler hakkında sorularınız varsa, sorun."

Sandalyemi geriye ittim ve ayağa kalktım. Buzdolabına gittim ve açtım. Sonra kapattım. Tanrım, sorularım vardı. Omzumun üzerinden ona bakarak, "Ben... Cevaplara hazır mıyım bilmiyorum," dedim.

Dondurucuyu açtım, bir kutu Rocky Road dondurması buldum ve çıkardım. "Biraz ister misin?" diye sordum.

"Hayır, tatlım. Teşekkür ederim."

Sandalyeme geri çöktüm, kapağı yırtıp attım. Kaşığı sosun içinden alıp yalayarak temizledikten sonra biraz dondurma aldım.

"Neden bana söylemedi?" diye sordum.

İç çekti. "Bir kutu taş, hatırladın mı? Audrey sana Boyd'un bir şekil değiştiren olduğunu nasıl öğrendiğini anlattı mı?"

"Boyd'un bir şekil değiştiren *olduğunu* bana söylemedi."

"Yapamaz, tatlım. Onun senin en iyi arkadaşın olduğunu biliyorum ama sürü yasaları insan arkadaşlıklarından daha güçlüdür. Bunu yaparsa eşini ve doğmamış çocuğunu tehlikeye atmış olur."

"Bebeği at ve beni kötü hissettir," diye homurdandım.

"Genç bir şekil değiştiren vurulduğunda ve ona yardım ederken şekil değiştirdiğini öğrendi." Gözlerim büyüdü. "O iyi mi?"

Endişem karşısında gülümsedi. "Elbette. Şekil değiştirenlerin hızlı iyileşme yetenekleri vardır. Ama Boyd bunu zor yoldan keşfetmeden önce ona söylemedi. Marina, Audrey'nin düğün resepsiyonunda ahırın çatısı çöktüğünde öğrendi." Tekrar elimi okşadı. "Audrey de Marina'ya söylememiş."

Nefesim kesildi. "O yapmadı mı? Kendi kız kardeşi mi? Oh adamım, çok kızmış olmalı."

"Demek istediğim, erkekler aptal. Biz kadınların zor şeylerle başa çıkamayacağımızı

düşünüyorlar. Bilmemiz gereken şeylerden bile bizi korumaya bayılıyorlar."

"Çiftleştigimi bile bilmiyordum." Ona baktım ve sonra kızardım. "Aman Tanrım, biliyordun." Başını salladı ve gülümsedi. "Clint'in seni sahiplendiğini bildiğim için çok mutluyum."

"Çünkü onun bebeğini taşıyorum." Dondurmayı dürttüm.

"Kesinlikle."

Bu acıttı. Hem de çok. Dondurmanın içindeki çikolata topaklarına baktım. "Tek istediği buysa Clint'i istemiyorum. Todd beni gerçekten istemedi. O bir mülk istiyordu. Annemle babam durumu kurtarmak zorunda hissettiler."

"Tatlım-"

"Bir zorunluluk olmayacağım."

"Erkek şekil değiştirenler insan erkekler gibi değildir. Clint senin kokunu ilk kez içine çektiğinde, senin onun olduğunu anladı. Sonsuza kadar."

"Bu delilik. İlk tanıştığımızda burnu kırılmıştı. Bu şu anlama geliyordu... Aman Tanrım, üzerine kustum."

Güldü. "Yine de seni istiyordu."

Elimle yüzümü kapattım. "O yaptı."

"Kurt eşini kokusundan bulur. Tom beni böyle buldu. Boyd, Audrey'nin doğru kişi olduğunu böyle anladı. Aynı şey Colton ve Marina için de geçerliydi. Rob bile, ve o alfa. Sen Clint'sin. Bebek olsun ya da olmasın. Bu kadar. Onun bakış açısından tüm aşk hikayesi burada."

"Ciddi misin?"

Başını salladı. "Sen insansın, bu yüzden aynı tepkiyi hemen veremiyorsun. Bir şekil değiştiren-şekil değiştiren eşleşmesi olduğunda bu çok daha kolay."

"Eminim."

"Muhtemelen şu anda Clint'e işkence eden şey de bu - sana karşı hissettiklerinin derinliğini anlamıyor olman. Onun için ne kadar önemli olduğunu bir kez bile sorgulamadı ve asla da sorgulamayacak."

"Sen onun annesisin, böyle şeyler söylemek zorundasın."

Başını iki yana salladı. "Ben bir şekil değiştirenim. Bu kolay çünkü bir oğul eşiyle tanıştığını söylediğinde, eşiyle tanışmış demektir. Sen... sen onu önemsiyor musun?"

Dondurmayı biraz daha karıştırdım. "Evet."

"Onu... sonsuza dek istiyor musun?"

"Ben de öyle düşünmüştüm ama... Janet, o... Söylemeyeceğim çünkü sen

onun annesisin." "O bir infazcı. Duymuştum. Bir şekil değiştiren ebeveyni

olarak daha fazla gurur duyamazdım." Ağzım açık kaldı. "İnsanları

öldürüyor. Dün gece ilk elden gördüm."

Başını iki yana salladı. "O haydut şekil değiştirenleri öldürür. Bunu emir altında yapıyor.

Ordudaki keskin nişancıların kötü olduğunu mu düşünüyorsun?"

Kaşlarımı çattım. "Kötü adamları ortadan kaldırarak işlerini

yapıyorlar." "Aynen öyle."

Gözlerimi kırptım. "Korkutucuydu."

Bana küçük bir gülümseme sundu. "Bahse girerim. Kurtlar savaşır. Gelenekler farklıdır. Biraz karmaşık ama zamanla anlayacaksın."

"Beni burada yalnız bıraktı. Eğer bu kadar koruyucuysa, nerede o?"

Güldü ve ön kapıyı işaret etti. "Git pencereden dışarı bak."

Kalktım ve ön pencereye gittim. Clint kamyonetiyle caddenin karşısındaydı.

"Bütün gece oradaydı. Diğerleri onun yerini daha erken aldı, böylece dinlenebildi, ama yine bütün gece orada olacak."

"Ama..."

"Sen onun eşisin Becky. Seni asla terk etmeyecek. Seni asla korumasız bırakmaz. Onu reddetsen bile el üstünde tutulur, sevilir ve gözetilirsin."

Dönüp ona baktım. "Şaka yapıyorsun."

Başını iki yana salladı. "Ne olursa olsun sana ve bebeğe göz kulak olacaktır. Onun bir infazcı olduğunu bilmek daha da gayretli olacağı anlamına geliyor."

"Bu çılgınlık."

"Aptal olduklarını söylediğimi hatırlıyor musun?"

Clint'e bakarken dudağımı ısırarak başımı salladım. Evin yan penceresinden dışarı, tam bana bakıyordu. Beni görüp görmediği hakkında hiçbir fikrim yoktu ama sanki beni hissedebiliyordu.

"Biz dişiler onları hizada tutmalıyız. Clint'le bu işi çok iyi yapıyorsunuz. Yetkinin kendilerinde olduğunu düşünmelerini sağlamalısın ama aslında hepsini çözmüşsün. Benim torunumu da Clint'i parmağında oynatacak şekilde yetiştireceksin."

"Çok sinsisin."

Clint tehlikeliydi ama benim için değil. Dün gece o kurtla savaşmıştı çünkü ben tehlikedeydim. Bizim için hayatını riske atmıştı ve bunu tekrar yapacağına dair bir his vardı içimde. Kendine, sürüsüne ya da bana, eşine bakardı.

Aman Tanrım. Clint hepsini benim için yaptı. Bana sevgisini göstermenin şekil değiştiren bir yoluydu. Korkunç, kanlı, çıplak bir şekilde, ama yine de...

"Biz dişiler öyle olmak zorundayız," diye devam etti. "Erkekler, onlar da sadık, sevimli, tatlı ve..."

Nefesim kesildi, elim karnıma gitti. Bebek tekmelemişti. Daha doğrusu bebeğimin tekmelediğini ilk kez hissediyordum. Bizim bebeğimiz.

"Hızlanma yüzünden mi?" Janet sordu.

Başımı salladım, gözlerim buğulandı. Bana aptal diyebilirsiniz ama bu bir işaret gibiydi. Bir erkeğin eşim olduğunu kokusundan anlayamayabilirim ama vücudumun o pencereye, Clint'e doğru eğilme şekli...

Ondan ayrı olmak o kadar yanlışı hissettiriyordu ki, bunun bir anlamı olmalıydı.

Sahtekârlığı yüzünden onu Todd'la aynı kefeye koymuştum ama o tam tersiydi. Beni manipüle etmiyordu. Beni haksız çıkarmadı. Dün gece buraya taleplerle gelmemişti. Ona aramamasını söylediğimde, isteğimi yerine getirdi. Yine de arabayla şehre inmiş ve bütün gece boyunca -dondurucu bir havada - beni izlemişti.

Bir hıçkırıkla kapıyı açtım ve tıpkı karakoldaki gibi Clint'e doğru koştum. Oradaydı, her zaman orada olacaktı, beni bekliyordu. Kendisi koruyamazken bile beni koruyordu.

Hemen dışarı çıktı ve bana doğru yürüdü, yaklaştığında kollarını açtı.

Ona doğru sıçradım, kollarımı boynuna doladım, bacaklarımı beline doladım. Bir eli beni tutmak için kıcımlı kavrarken diğeri saçlarıma gömüldü.

"Şeker."

Ön bahçede durduk ve öpüştük. Ve öpüştük. Üşümüyordum. Clint'in sert vücudunun her santimi ve sıcaklığı dışında hiçbir şey hissetmiyordum.

"Benim buradaki işim bitti," dedi Janet. "Onu içeri götür Clint. Aptal gibi davranıp onu tekrar ön bahçede sahiplenme."

C LINT

EŞİM kollarımda olmasaydı, dizlerimin üzerine çöker, kaderin lütfuyla onu kendi isteğiyle bana geri getirdiği için alçalırdım.

"Şekerim," diye mırıldandım, annemi zar zor duyuyordum. "Lütfen beni affet." Çok konuşan bir adam değildim ama şu anda ona söyleyecek milyonlarca sözüm vardı.

Eğer yapabilseydim, en başından beri söyleyeceğim her şeyi. Bilmeyi hak ettiği her şeyi. Bana her şeyini vermişti ve ben sır saklamak zorundaydım. Artık değil.

"Clint." Tek bir kelimeye takılmış gözyaşları vardı ve onları oraya benim koyduğumu bilmek beni öldürüyordu.

Onu Audrey'nin evine geri götürdüm ve ceketimi kanepenin üzerine attım, onu asla yere bırakmadım. Kurdum onu doğruca yatak odasına götürmemi ve tekrar sahiplenmemi istiyordu. Tüm komşular duysun diye adımı haykırana kadar onu tatmin etmemi istiyordu. Ama konuşmamız gerekiyordu. Beni affettiğini bilmem gerekiyordu.

Onu kollarımın arasına aldım ama bir koltuğa oturup kucağıma yatırdım. Konuşmamız için bile olsa onu kucağımdan indirmeye dayanamıyordum. Kokusu beni yatıştırdı, kurdumu sakinleştirdi. Yumuşak ve sıcak hissettiriyordu. Her santimini her yerde tanıyabilirdim.

Ellerim kalçalarına yerleşti, başparmaklarım kışının kıvrımlarını okşuyordu. "Şekerim, çok özür dilerim.

Keşke seninle her şeyi baştan yaşayabilseydim. Her şeyi farklı yapardım."

Mavi gözleri yüzümü aradı, kırılганlığı yüzünden okunuyordu. Bunu ona yüksek sesle söyleyemezdim ama berbat görünüyordu. Onu bütün gece ağlattığımı bilmek içime saplanmış zehirli bir bıçak gibiydi. Saçlarının bir tarafı keçeleşmişti, üstünün sosu vardı. Yine de tüm bunlara rağmen, o dünyadaki en güzel şeydi.

"Öyle mi? Sen olsan ne yapardın?"

İnledim. "Öncelikle, Cody'nin evindeki o gece eşim olduğunu anlamıştım. Kokunu almadım ama vücudum sana kesinlikle tepki verdi. Benim kurdum da. Arkadaşlarının yanına dönmene izin

verdikten sonra bile bunun tek gecelik bir kaçamak olmasını istemedim. Bunu bilmeliydim çünkü sen

benim."

Onu işaretlediğim yere dokundu.

"Ve bu," çenemi ona doğru kaldırdım. "Çok özür dilerim. İznin olmadan seni işaretlemek istememiştim. Bu çok boktan bir şeydi. Bir kazaydı. Kurdum seni altına almaktan o kadar memnundu ki, ben sadece..."

"Kaydı mı?" Dudakları bir gülümsemeye dönüştü.

Bunu onun üzerinde görünce rahatlamış bir kahkaha attım. "Evet, kaydım. Bunu bir iltifat olarak kabul et. Kontrolümü tamamen kaybetmeme neden oldun. Ne zaman birlikte olsak bunu yapıyorsun."

Kucağıma sokuldu, rahat etmek için kıçını oynattı. Tabii ki aletim bunu taştan daha sertleşmek için bir davet olarak algıladı. "Annen bana biraz anlattı ama bana şu ısırıktan bahset. Konseptini değil ama gerçek ısırığımı. Ne anlama geliyor?"

Başparmağımı yanağında gezdirdim, ona tekrar dokunma ayrıcalığına sahip olduğum için minnettardım. "Şekerim, bu senin erkeğin olduğum anlamına geliyor. Sonsuza kadar. Sana kurtların ömür boyu çiftleştiğini söylemişim, hatırlıyor musun?"

Nabzının hızlandığını görecektim kadar yakındım. Nefes alışını duyacak

kadar. "Hatırlıyorum."

"Bu şekil değiştiren kurtlar için de geçerli. Ölümüne sadığız. Sürümüze, ailelerimize ve özellikle-her zaman-eşimize."

"Ya sana beni ısırmanı istemediğimi söyleseydim?"

Yüzümü buruşturdum. "Bu benim için çok zor olurdu. *Elbette* senin *isteklerine* saygı duymaya çalışırdım ama seni sahiplenme içgüdüm çok güçlüydü." Sırıttım. "Seks yapmadan önce beni bağlayan gerekebilirdi."

Nefesi hızlandı ve kucağımda kıpırdandı. "Kulağa çok ateşli geliyor."

"Eğer istediğin buysa, hala masada şekerim." Tatlı insanımı tekrar yatağa atmak için her şeyi yapardım. Onu tatmin edecek her şey. "Unutma, eğer ihtiyaçların varsa, onları karşılamak benim işim. Her ne olursa olsun."

"Peki ya Todd? Ben hala--"

Başımı salladım. "Sen şüpheli değilsin. Ben arabadayken Selena aradı. Sen temize çıktın. Donald öldüğü için gerçeği asla öğrenemeyecekler."

"Her şey bitti," diye tekrarladı.

"Temizlenmesi gereken bir mirası var ama Selena bunu senin için halledeceğini söyledi."

"Artık onu düşünmek istemiyorum." Dudağını ısırdı. "Bize gelince, eğer her şeyi yeniden yapacak olsaydım, Cody'nin evindeki o gece sana numaramı verirdim," dedi ve göğsümde bir sıcaklık yaktı. "Ya da hamile olduğumu öğrendiğimde sana söylerdim." Başını eğdi. "Bu... saygısızcaydı, özellikle de şimdi aile hakkında ne hissettiğini biliyorken. Şahsen senin ve genel olarak şekil değiştirenlerin. Ebeveynlerin çocuklarını gerçekten istemesine alışık değilim."

"Şekerim," dedim iç çekerek, başparmağım tekrar yanağını okşadı.

"Sen bu ifşayı benim seninkini karşıladığımdan çok daha nazik bir şekilde karşıladın. Ben de üzgünüm." Gözlerimi kapattım. "Ben insanları öldürdüm.

Sen de gördün. Bu asla geçmeyecek."

Üzgün gözlerle bana baktı. "Annen işinin orduda olmak gibi olduğunu, kötü adamları öldürmek için emir aldığını söyledi. Öldürmek öldürmektir, ama sen haklıydın. Dün gece bizi koruyordun."

"Şeker," dedim, tek kelime acı veriyordu.

"İyi ile kötü arasındaki farkı bilirim. Sen iyisin."

Yüzünü kucakladım ve alnından öpmek için başını aşağı çektim. Gerçekten bu kadar basit miydi? Anneme çok şey borçluydum. Şükürler olsun ki her şeyi benden daha iyi açıklayabiliyordu. "Dün tam bir felaketti.

Başından sonuna kadar ve hepsi benim hatamdı. Bunu yaşamak zorunda kaldığın için üzgünüm. Ama bilmeni isterim ki seni işaretler işaretlemez konsey infaz memurluğundan istifa ettim. Senden uzak kalmak istemedim. Bu işi istemedim. Bu ne anlama geliyordu? Bir daha asla ailemizin yanına tehlikeyi davet etmeyeceğim. Bir daha asla öldürmeyeceğimi söyleyemesem de, bunu sadece benim olanı korumak için yapacağım. Ailemizi."

"Ailemiz," diye fısıldadı, parmak uçlarını dudaklarıma dokundurmak için uzandı. "Kulağa hoş geliyor."

"Ben de bunu istiyorum şekerim. Umutsuzca. Sana sahip olmak için her şeyi yaparım. Lütfen bana tekrar yapacağımı söyle."

Sulu bir kahkaha attı. "Sana kesinlikle yeniden yapacağım. Bu Cody'lere geri döneceğimiz anlamına mı geliyor?"

Kıkırdadım. "Seni tekrar o depoya sokmak hiç fena olmazdı. Gerçi duvara karşı sertçe sikişmek bebek için en iyi şey mi bilmiyorum."

Sırıttı. "Bebek için sorun değil ama bir an önce yapsak iyi olur çünkü bir iki ay içinde karnım bunun için fazla büyüyecek."

"Seni götürebileceğim pek çok yol var. Bu konuda hiç endişelenme." Avucumu tatlı bebek yumrusunun üzerinde kaydırdım. "Büyümen için sabırsızlanıyorum. Sen zaten gezegendeki en güzel hamile kadınsın."

Elimi daha aşağıya, bacaklarının arasına doğru itti ve ben hırıltımı bastıramadım.

Kaşları havaya kaktı ve gözleri heyecanla genişledi. "Ooh. Sanırım kurdun beni istiyor."

Kendimi koltuktan dışarı attım, onu yatak odasına doğru taşımaya başlamıştım bile. "Şekerim, kurdum her zaman seni istiyor. Yirmi dört-yedi saatten bahsediyoruz." Onu yatağa yatırdım ve pijamasının altıyla külotunu çıkardım. "Senin için çıldırıyorum."

"Uh uh." Doğrulup gömleğime uzandı ve çıtçıtları çekerek göğsümü ortaya çıkardı. "İp nerede?"

C LINT

Kahretsin. Beş dakika bile dayanamayacaktım. Belki iki dakika bile. Becky'nin beni bağlaması ve benimle birlikte olması fikri taşaklarımı gerdi, sikim acı verici bir şekilde kalınlaştı.

O Audrey'nin çekmecelerini karıştırıp bir çift tayt çıkarırken ben de kıyafetlerimi çıkardım. "Bunlar işe yarar," dedi.

Yaparlardı. Kesinlikle onlardan kurtulamadığım için değil. Beni bağlayabileceği hiçbir şey beni gerçekten tutamazdı ama onun için her emri yerine getirirdim. Bileklerimi sarmasına ve yatak direklerinden birine bağlamasına izin verdim, sonra pijamasını çıkarıp güzel göğüslerini avuçlamasını hevesle izledim.

Vay canına. Sikeyim. Yemyeşil, kıvrımlı ve mükemmeldi. Göğüsleri daha da büyümüştü, meme uçları da büyümüştü. Daha fazla emmek, yalamak ve mıncıklamak için.

"Ağzını bana dayadın ama bu iyiliğine karşılık verme şansım olmadı." Yavaşça baştan çıkararak yatakta süründü. Ne kadar ateşli olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Taytını parçalamamak ve onu yakalamamak için yumruklarımı sıktım.

Sikim yatağa dik bir şekilde uzanmış, onun dikkatini çekmek için sallanıyordu. Tepesinden aşağıya ön sperm damlıyordu.

"Ah, şekerim," diye mırıldandım, göğsüm çoktan kabarmıştı. "Uzun süre dayanamayacağım ve bu bir sorun olacak."

Yaklaşırken dudaklarını birbirine sürttü ve ben gözlerimi onlardan alamadım. "Bu neden sorun olsun ki?"

"Çünkü seni boşaltmam lazım. Hem de çok yakında." Kalçalarımı havaya kaldırdım ve yuvarladım.

Güldü, belki de sesim hissettiğim kadar çaresiz çıktığı için. Sikimin tabanını kavradığında, ön spermin bir kısmı elinin üzerine damladı. O kadar hazırdım ki.

"Becky, seni seviyorum." Hızlı konuştum, aklımı kaybetmeden önce kelimeleri çıkarmam gerekiyordu. Özellikle de başını eğip morarmış penisimin başını yavaşça yaladığında. "Bu sadece

biyoloji değil," diye homurdandım. "Sadece kurdum seni seğti ya da kader seni seğti diye değil. Oh *lanet olsun.*" Ürperdim

Ağzını uzunluğumun üzerine indirdi ve beni yanağının cebine kadar aldı.

Hayalarım kalktı ve orgazmımın omuriliğimin dibinde biriktiğini hissettim. Alnımdan terler boşanıyordu. Zevkten ölecektim ve ona baktığımda, aletimin onun ağzında nasıl kaybolduğunu izlediğimde...

"Mmm?" diye mırıldandı aletimin etrafında ve kalçalarımı yukarı ittim, kazara onu beni daha derine almaya zorladım. Daha önce hiç bu kadar iyi hissetmemiştim. Çok sıcak. Islak. Emme... Siktir!

"Oh kader. Sadece şunu bilmeni istiyorum. Seni sen olduğun için seviyorum. Güçlü, bağımsız. Akıllı. Yetenekli.

Şımarık. Güzel. *Tanrım.*"

"Mmmm," diye mırıldanarak onayladı, uzunluğumun üzerinde sallanırken hızını artırdı.

"Siktir, Becky. Sikeyim." Kalçalarım esnedi. Topuklarımı yatağa gömdüm, kalçalarımı yukarı kaldırıp sikimi boğazına sokmamaya çalıştım. Ama öyle hissettiriyordu. Çok güzeldi. İyi hissettiriyordu.

"Becky, Becky, Becky, Becky."

Patladı ve güldü. "Boşaldığında kimin adını haykırıyorsun?" diye sordu, kulübede cevaplamasını istediğim soruyla dalga geçerek.

Çarşafı yumrukladım, kontrol için mücadele ettim. "Senin. Sadece senin. Sadece senin olacak, şekerim.

Sonsuza kadar."

Aletimin üzerinde daha hızlı ve daha hızlı sallanırken, beni sertçe emmek için yanaklarını oyarken onun uyarılmasının kokusunu aldım. Bunun onu da tahrik ediyor olması hoşuma gidiyordu. Sadece onu boşaltabilmek istiyordum. "Sür beni," diye boğuldum. "Sür beni şekerim ve o dolgun göğüslerinin zıplamasını izlememe izin ver," diye yalvardım. "O küçük yumruyu görmeme izin ver, bu da bana spermimi nasıl içine aldığımı ve bir yavru yaptığımı gösteriyor."

Cheshire kedisi gülümsemesiyle dudaklarını yalayarak sikimi bıraktı. "Sana binmemi ister misin kovboy?" diye sordu, yavaşça kalçalarımın binerken tabanı sıkıca kavradı.

Zevkten titrediğim görölüyordu ve gülümsemesini daha da genişletti. "Ah, lütfen, şekerim. Lütfen. Ben boşalırken senin de boşalmanı görmek istiyorum."

Kalçalarını kaldırdı ve kendini sikimin üzerine bıraktı.

Bunun zevkiyle bağırdım. Çok güzeldi. Çok güzeldi. Duvarları etrafımda sıkıştı. Yatak odası aydınlıktı ve onun her yerini görebiliyordum. Artık utangaçlık yoktu. Zaten hiç olmamıştı. Bizi karanlıkta tutan sırlardı, ama şimdi... şimdi birbirimize her şeyi gösterebilirdik.

Ellerini omuzlarıma dayadı ve kalçalarını yavaşça sallamaya başladı, aletimin üzerinde sallanıyor, tatlı küçük klitorisini köküne doğru taşılıyordu.

Tayttan kurtulma ve kalçalarını kavrama, onu erkekliğimin üzerinde ikimizi de çıldırtacak şekilde hareket ettirme dürtüsüne direnmek için çok çalışmam gerekti. Artık kontrolü elinde tutmak istiyordu ve bu da başlı başına ateşliydi. Nasıl hareket ettiğini, bundan nasıl hoşlandığını izlemek hoşuma gidiyordu.

Yavaşça hızlandı ve göğüslerinin aşağı yukarı sallanışını izledim, meme uçları sert, kalın noktalar halindeydi -hamilelik öncesi hallerinden daha kalın. Muhteşemdi.

Kalçalarımı onun ritmine uyacak şekilde yukarı itiyorum, daha derine itiyorum, klitorisine sürtünme getirmeye ve g noktasına vurmaya çalışıyorum.

"Güzel, güzel insan," diye mırıldandım.

Daha da ıslandı. "Şeytani kurt."

Gözlerimi sıkarak kapattım çünkü ihtiyacım çok güçleniyordu. Hızlandı, üzerimde bir ileri bir geri kayıyordu. Gözlerimi tekrar açtım. "Bana nasıl boşaldığını göster, şekerim. Boşalana kadar babanın aletini nasıl sürdüğünü göster bana."

"Babanın siki mi?" diye güldü, nefes nefese. "İşte bu sapıkça bir şey."

"Uh huh. Ve her dakikasını seviyorsun." Biliyordum çünkü bunu söylediğimde sikimden aşağı yeni bir uyarılma fişkırıyordu.

"Oh Tanrım," diye inledi. Yüzü kızarmıştı. Yukarı uzandı ve tayıtı çözdü. "Bana yardım etsen iyi olur. Başım dönmeye başladı. Yüzde elli daha fazla kan hacmi falan."

Kalçalarını kavradım ve eforu devraldım, onu ileri ve geri hareket ettirdim, böylece sadece sürüşe devam edebildi. "Üstte mi kalmak istersin, yoksa babanın seni sırt üstü çevirip sertçe sikmesini mi istersin?"

Edepsiz konuşmamla amı sikimin etrafında sıkıştı. Çoktan boşalmaya başlamıştı. "Çevir beni, baba." Sırıttı ve sonra inledi.

Tek bir yumuşak hareketle pozisyonlarımızı değiştirdim, onu dikkatlice sırtüstü yatırdım, böylece içine daha da derin girebildim.

Teslimiyet içinde kollarını başının yanında havaya kaldırdı, gözleri çoktan geriye dönmüş, kirpikleri dalgalanıyordu.

Sırtını dikleştirdi ve göğüsleri ağzıma doğru yükseldi. "Oh Tanrım..."

"İşte bu, şekerim." Onu sert ve hızlı bir şekilde becerdim, kendi kırılma noktamı çoktan geçmiştim. Yatak duvara çarparak sıvayı çatlattı. Oops. *Üzgünüm, Audrey!*

Bacaklarını kartal gibi açarak havaya kaldırdı ve daha da sert pompalamamı sağladı. Daha derine.

Daha hızlı. Bir dizimi tuttum, dayandım. "Becky," diye mırıldandım.

Çılgılık atarak omuzlarıma uzandı ve tırnaklarını geçirdi. Ayak bileklerini arkamdan kilitledi ve tatlı, sıkı kanalı hızlı darbelerle sikimi kavrarken kalçalarımı içeri çekti. Hamile olduğu için daha duyarlı, daha hassas olduğunu düşünebilirdim ama bu tamamen Becky'ydi. Bizdik. Birlikte vahşi ve çılgındık. Her zaman.

Pompalamaya devam ettim, zirveye ulaşım diğer tarafa savrulduğumda kalçalarını benimkilerle birlikte aldım.

"*Siktir!*" Bağırđım. "Becky, Becky, Becky, Becky." Serbest bırakılmam rekorlar kitabına girecek bir şey olmalıydı. Nasıl daha sert ya da daha fazla boşalabileceğimi cidden anlamıyorum. Isı tenimde cızırdadı.

"Baba, baba, baba, Clint!" diye bağırđı, her şey boyunca güldü, tatlı amcığı döllerı için sikimi sağmaya devam etti.

Bir dakikalığına kör oldum. Belki daha uzun. Oda havai fişeklerle parladı. Nefes alamıyordum ama bu önemli değildi çünkü önemli olan tek şey onun ne kadar iyi hissettiğiydi.

Sonra kendimi Becky'nin bedenini kendi bedenimle sararken, boynuna sokulurken ve hafif kıvrımlara dikkat ederek ona saçma sapan şeyler fısıldarken buldum.

"Benimle evlenir misin?" Sordum çünkü o bir insandı ve bu onların geleneğiydi. Willow ve Rob'un düğünü olmamıştı ama Marina ve Audrey'nin her ikisinin de çiftleşmenin insan versiyonunu işaretlemek için düğünleri vardı. Cevap vermedi, ben de yüzüne bakmak için geri çekildim, kalbim yerinden fırlayıp boğazımı sıktı.

Hay sikeyim. Hala benden emin değıl miydi? Bizim hakkımızda?

"Şekil değiştirenler evlenir mi?" diye sordu. Yanakları kızarmıştı ve saçları nemliydi. İyi ve gerçekten becerilmiş görünüyordu, ama alnında küçük bir kaş çatma izi vardı.

Gözlerimi kırptım, bizim türümüz hakkında bu soruyu soracak kadar bilgi edinmiş olmasına şaşırmıştım. Annemle ne konuştuklarından emin değildim ama umurumda da değildi. Paylaştıkları her neyse, tüm farkı yaratmıştı. "Hayır, genellikle değıl. İnsan kanunlarını yerine getirmek için bunu adliyede kağıt üzerinde yapıyoruz ama kutlanmıyor. Asıl önemli olan çiftleşme."

Başparmağımı boynunda ömür boyu çiftleştığımızı gösteren noktanın üzerinde gezdirdim.

"O zaman benim için de önemli olan tek şey bu." Başını iki yana salladı. "Ben de evlendim. Umursamadım. Eğer senin için de aynıysa, bir daha istemiyorum. Senin yöntemini denemeyi tercih ederim."

Gülümsedim, sıcaklık tekrar vücuduma yayıldı. "O zaman zaten benimsin. Yaptığım şeyi geri alamam ve almam da. Rebecca Nichols, çiftleşme ısırığımı kabul ediyor musun?" Resmi bir tonda sordum

bir nikah memurunun.

Gülümsedi, güzel mavi bakışlarından sevgi ve sıcaklık yayılıyordu. "Hiç bu kadar mutlu olmamıştım evlenmeyeceğim. Clint Tucker, ben evleneceğim."

EPİLOG

BECKY

"HER ŞEY YOLUNDA. İyi gidiyorum," diyerek son kasılmamdan sonra başı dönüp yerinden fırlayacakmış gibi duran arkadaşımı rahatlattım. "Ama elime biraz daha az baskı uygula."

"Siktir!" Clint aşırı sıkı tutuşunu bıraktı ve ben de parmaklarımı salladım. "Epidural istemediğine emin misin? Şekerim, kahraman olmana gerek yok. Seni acı içinde görmek beni öldürüyor."

"Mesele sen değilsin Clint," dedi Janet oğluna sert bir ifadeyle, elma suyuyla karıştırılmış bir kaşık kırılmış buzu bana yedirirken. "Harika gidiyorsun tatlım. Ve tabii ki Clint haklı--"

"Hayır," diye soluklandım ve sonra başka bir kasılma sırasında nefes almak için durdum. Artık üst üste geliyorlardı, bu da kesinlikle geçiş döneminde olduğum anlamına geliyordu. "Bir daha teklif etme," diye sustum.

Clint kafasına vurdu. "Özür dilerim. Bunu bana sen söylemiştin." Doğrulamaya çalıştım. "Kalkmama yardım et. Etrafta dolaşmak istiyorum."

Clint nöbetçi doğum hemşiresi Theresa'ya şok olmuş bir bakış fırlattı. "Buna izin var mı?"

"Clint," diye homurdandım. Janet'ın aylar önce erkeklerin nasıl düşünmesi gerektiğiyle ilgili konuşmasını hatırladım.

Sorumlu onlardı, gözetir ve korurlardı. Artık sorumlu bendim.

Beni hastane yatağından kaldırıp kollarına aldı, sanki benim etrafta dolaşmamdan anladığı beni hastane koridorlarında taşımasıydı.

Sözüne sadık kalarak doğum yapacağım güne kadar beni taşıdı. Bu hastaneye onun kollarında gelmişim ve bu kesinlikle meslektaşlarımla asla yaşayamayacağım bir hikaye olacaktı.

"Beni yere bırak. Şimdi yerçekiminin işini yapmasına ihtiyacım var," dedim.

Sanki camdan yapılmışım gibi beni yavaşça ayağa kaldırırken homurdandı. Yüzümü ona döndüm ve kollarımı omuzlarına doğru kaldırdım. Bana en son ne zaman sarıldığını hatırlayamıyordum, karnım o kadar büyüktü ki sarılması imkânsızdı.

"Yavaş dans mı?" Alaycı bir gülümsemeyle sordum. Kollarını kollarımın altına sokup beni tutmak için kıpırdandı ve ben de başımı göğsüne yasladım, yavaşça sallandım ve tatlı kızımızın başını hayal ettim

Kalçalarımın her yavaş sekiz rakamıyla rahim ağzımı eriterek açıyorum.

Clint'in tutuşu nazikti, neredeyse saygılıydı. Her gün dikkatli ve korumacı davranıyordu. Doğum hemşiresi olduğum için minnettardım ve ne beklemem gerektiğini biliyordum; aksi takdirde paniğe kapılırdı... tamam, daha az paniğe kapılırdı ve tüm katta hoyratça koşardı. Şefkatli bir kalbi olan büyük koruyucum.

Zaman kayboldu. Kendimi eşimin ve etrafımdaki diğer herkesin sevgisiyle koza gibi ördüm - artık onun ailesi, benim ailem, arkadaşlarımız, iş arkadaşlarım. Hayatım boyunca gerçek bir aile istemiştim ve Clint'te eşimi bulmuştum. Ailemiz yakında bir kişi daha büyüyecekti. Tamamen, koşulsuz sevinecekti. Zaten öyleydi.

Geçiş sürecine girdiğimden beri dilatasyonumu kontrol ettirmeyi reddetmemi kabul eden Theresa'ya "Vakit geldi," diye mırıldandım. "Audrey'i çağır."

Dr. Seymour hamileliğim boyunca benimle ilgilenmiş olsa da, bahar tatili için ailesiyle birlikte şehir dışındaydı. Audrey ise kendi doğum izninden döneli henüz birkaç hafta olmasına rağmen çalışıyordu. Boyd iş yükünü yarıya indirmesi için ısrar etmişti ve o da buna aldırmamış, mümkün olduğunca evde bebekleriyle kalmaktan memnun olmuştu. Kasılmalarım on dakika arayla başladığında ikimiz de buna gülmüştük ama sonuçta kızımı dünyaya getirmeme yardım edenin o olmasına sevinmiştim.

"Ne?" Clint bağırdı. "Bunu nereden biliyorsun?" Sanki hastane önlüğünün içinden kasıklarımın fırlayan bir baş görebilecekmiş gibi aşağıya baktı.

"Şşş." Onu daha sıkı kavradım. Son kasılmam ıkmaya dönüşmüştü. "Beni yan yatır ve bebeğini yakala."

"Ne?" Clint'in hakkını vermeliyim. Korkmuş olabilirdi ama hareketleri hızlı, güçlü ve emindi. Beni nazikçe kollarının arasına aldı ve dikkatlice yatağa yan yatırdı. Janet izliyordu, ama yolundan çekildi, sessiz kaldı, bu anın bizim olmasına izin verdi.

Konuşmak, ona hazırlanmasını çünkü kızın gelmekte olduğunu söylemek istedim ama sözcükleri oluşturmak imkânsız hale geldi. Bedenim yapmak için yaratıldığı şeyi yapıyordu. Böyle bir şey için alıştırma yoktu. Hazırlanmanın bir yolu yoktu. Biz insanlar her ne kadar kontrol etmek istesek de, sonuçta biyolojimiz daha iyisini biliyordu; tıpkı şekil değiştirenlerin eşlerini bulması gibi. Clint onun için doğru kişinin ben olduğumdan, sonsuza dek birlikte olacağımızdan çok emindi. Ben de bundan, büyüyen ailemizden emindim. Bedenim kontrolü ele aldı ve tatlı bebeğimizi dışarı itti.

Clint hıçkırıklarını yutkunarak geri çekti. "Kafası dışarıda!"

Bir sonraki itişte kadının geri kalanı ortaya çıktı ve Clint, Audrey ile Theresa odaya koşarken onu iri elleriyle yakaladı.

"O burada." Büyük, güçlü dostum ağlıyordu. "Başardın, şekerim. Bebeğimiz burada."

"Vay canına, o burada!" Audrey hızla içeri girdi ama kontrolü ele almadı. Clint'in omzunda durdu ve anımızı yaşamamıza izin verdi.

Clint'in kolunun üzerinden bakışlarıyla karşılaştım. "O iyi mi? Her şey yolunda mı?"

Audrey stetoskopu nazikçe bebeğimizin kalbine yerleştirdi. "Sesi mükemmel geliyor Becky. Tebrikler anne."

Theresa içeri girip üzerindeki kanı sildi ve Clint'in kızıl pençesinden kurtararak kollarıma yerleştirmeden önce başına bir başlık geçirdi. Ben mucizemize bakarken Clint yanıma kayarak yatağa oturdu ve güçlü bir kolunu omuzlarıma doladı.

Ağlama isteği duymadım. Belki de çok şaşırmıştım. Belki de vücudum şoktaydı. Bebeğimin ağzını göğsüme dayayıp hemen emmeye başlayana kadar gözyaşlarına boğulmadım.

"O çok akıllı," diye ağladım, gözyaşlarımın arasından Janet'e bakarak. "Ona bir baksana."

Janet da gözyaşlarına boğuldu. "Evet, ona bir bakın. Annesi gibi güçlü ve akıllı."

Audrey bile doğum sonrası bebeğin doğurtulmasına yardım ederken, kordonu keserken ve beni dikerken gözyaşlarını tutamadı. Elbette, yedi hafta önce kızını doğurduğu için onun da hormonları hâlâ çok yüksekti.

"Mutlu yıllar Lily," dedim ona en sevdiğim çiçeğin adını vererek. Sorgulayan gözlerimi Clint'e çevirdim çünkü bu isim kısa listemizde bile yoktu. Onun güzel küçük yüzüne bakmadan önce aklıma bile gelmemiştir.

Clint şakağıma bir öpücük kondurdu. "Lily. Bayıldım buna. Tatlı Lily. Mutlu yıllar, değerli çiçeğim."

Emerken büyülenmiş bir halde onu izledim. "Şu minik dudaklarına bak," diye nefes aldım, şoktan titremeye başlamıştım.

Clint kolunu omuzlarıma doladı. "Şu minik parmaklarına bak." "O mükemmel," diye nefes aldı Janet.

Tatlı bebeğimiz göğsümde uykuya dalmış, kolostrumla sarhoş olmuştu. "Onu kontrol edelim ve temizleyelim, tamam mı?" Audrey söyledi. Başımı salladım ve ona tamamen güvenerek bebeğimi teslim ettim.

Başımı Clint'in omzuna yasladım. "Başardık."

"*Sen yaptın*," diye düzeltti. "Tam bir şampiyondun. Nasıl hissediyorsun?"

"Yorgun," diye mırıldandım. "Ama aynı zamanda uyanık."

Janet, "Yemek yardımcı olabilir," diye önerdi.

Gülümsedim çünkü yemek Janet'in her şeye bulduğu çözümdü ve bu yüzden ona kesinlikle hayrandım. Bana kalırsa bu, sevgiyi göstermenin harika bir yoluydu.

Bir ömür boyu dünyaya karşı benmişim gibi hissettikten sonra, şimdi seilmekten başka bir şey hissetmiyordum. Etrafım çok büyük bir şefkatle çevriliydi - koca bir sevgi sürüsü. Bana tamamen bağlı olan büyük, güçlü kurt adamım.

Ve şimdi Lily, hepimizin kalbini çoktan fethetmiş olan bu minik varlık.

**Daha fazla Wolf Ranch için hazır mısınız?
Sıradaki Get Fierce!**

Sürü Kuralı #5: Mutlu eş, mutlu kader.

Kaderin bana bir oyunu var. Bana hayal edilebilecek en şımarık, güçlü iradeli dişiği gönderdi. Wolf Ranch'in yeni veterineri. Her şeyi yanlış yaptığımı düşünen bir insan. Büyük hayvanları benden daha iyi tanıdığını sanıyor. Ve benimle hiçbir şey yapmak istemeyen biri.

Ama kokusunu ilk aldığımda onun bana ait olduğunu anladım. Bu yüzden ona büyük bir hayvan göstereceğim. Karşı koyamayacağı bir tane. Ya da en azından ona karşı koyamayacak birini.

Dört ayaklı hayvanlar hakkında her şeyi bilmediğini kanıtlayacağım. Özellikle de geceleri avlarını takip eden en vahşi olanları. Özellikle de onu avlamaya kararlı olanları.

Ben.

Fierce'i okuyun!

VANESSA & RENEE'DEN NOT

Tahmin edin ne oldu? Clint ve Becky ile sizin için bazı bonus içeriklerimiz var. Evet, daha fazlası var!

[Okumak için buraya tıklayın!](#)

BEDAVA RENEE ROSE KİTAPLARI İSTER MİSİNİZ?

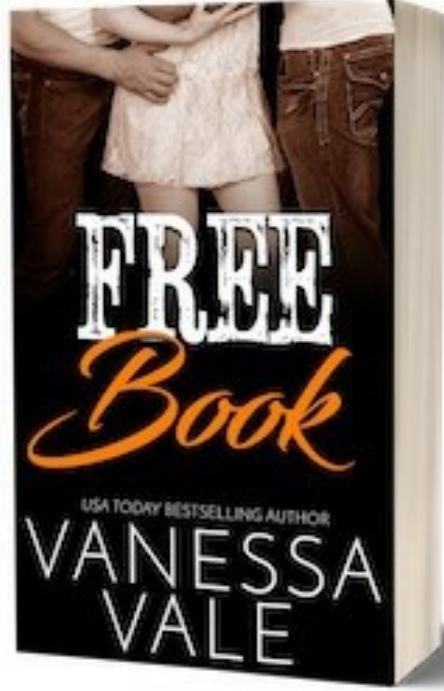
Renee Rose'un haber bültenine kaydolun ve ÜCRETSİZ KİTAPLAR alın. Ücretsiz hikayelere ek olarak, özel fiyatlar, özel önizlemeler ve yeni çıkan kitaplarla ilgili haberler de alacaksınız.

<https://www.subscribepage.com/alphastemp>

BEDAVA VANESSA VALE KİTABI ALIN!

Yeni çıkan kitaplardan, ücretsiz kitaplardan, özel fiyatlardan ve diğer yazar çekilişlerinden ilk siz haberdar olmak için Vanessa'nın

posta listesine katılın. <http://freeromanceread.com>

AYRICA RENEE ROSE TARAFINDAN

Vegas Yeraltı Serisi

Karo Papazı

Mafya Babası

Maça Valesi Kupa

Ası Joker's Wild

Sinek Kızı Ölü

Adamın Eli Wild

Card

Daha Fazla Mafya Romantizmi

Rus Don'un Kızı

Çete Metresi

Patron Adam

Çağdaş Baba

Kuralları Serisi

Ateş Baba

Hollywood Baba

Üvey Kardeş Baba

Efendi Benim Serisi

Kraliyet Efendisi

Rus Efendisi Denizci

Efendisi Evet,

Doktor

Çifte Domlar Serisi

Onlarınki

Cezalandırmak

Onlarınki Korumak

Noel Baba ile

Tatilde İyi

Hissettiren

Puanlama

Kaydedildi

Diğer Çağdaş

Siyah Işık: Rulet Redux Siyah

Işık: Ünlü Ruleti Siyah Işık:

Rulet Savaşı

Portia'yı Cezalandırmak (Darling Adams olarak

yazılmıştır) Profesörün Kızı

Kollarında Güvende

Paranormal

Wolf Ridge Yüksek Seri

Alpha Bully Alpha

Knight

Kurt Çiftliği Serisi

Kaba

Vahşi

Vahşi

Vahşi

Kötü Çocuk Alfalar

Serisi Alfa'nın Baştan

Çıkarması Alfa'nın

Tehlikesi A l f a 'nın

Ödülü

Alfa'nın

Mücadelesi

Alfa'nın Saplantısı

Alfa'nın Savaşı

Alfa'nın Görevi

Alfa'nın Güneşi

Shifter Dövüş Kulübü

Alfa'nın

Arzusu

Alfa'nın

Felaketi

Alfa'nın Sırrı

Alfa'nın Avı

Gece Yarısı Domları

Alfa'nın Kanı

Alfa Domlar Serisi

Alfa'nın Açlığı

Alfa'nın Sözü

Alfa'nın Cezası

Diğer Paranormal

Kış Fırtınası: Bir Sonsuzluk Öyküsü

Bilim Kurgu

Zandian Ustalar Serisi

Onun İnsan Kölesi

Onun İnsan Mahkumu

Eğitimi Onun İnsanı

Onun İnsan Asisi

Onun İnsan Gemisi

Onun Eşi ve Efendisi

Zandian Hayvanı

Zandiyalı Eşleri Onun

İnsan Mülkü

Zandian Gelinleri

Zandianların Gecesi

Zandianlar Tarafından

Satın Alındı **Zandianlar**

Tarafından Ustalaştırıldı

Zandian Işıkları

Zandian Tarafından

Korundu

Zandian tarafından talep edildi

Diğer Bilim Kurgu

İntikam Eli Uzaylı

Efendileri

Regency

Darlington Olayı

Alçakgönüllülükle Karşılandı

Reddington Skandalı

Westerfield Olayı Albay'ı

Memnun Etmek

Biz sertiz

Onun Küçük Lapis'i

Whiskey Row'un Şeytanı

Kanun Kaçağının Gelini

Paralı Ortaçağ

Disiplin Lordları ve

Hanımefendileri

Şövalyenin Tutsağı Nişanlı

Fidye İç i n Tutulan

Şövalyenin Baştan

Çıkarması

Fethedilmiş Gelinler (5 kitaplık kutu seti)

Rönesans

Rönesans Disiplini

AYRICA VANESSA VALE TARAFINDAN

Kurt Çiftliği Serisi

Kaba

Vahşi

Vahşi

Vahşi

Vahşi Dağ

Adamları Dağ

Karanlığı Dağ

Zevkleri Dağ Arzusu

Dağ Tehlikesi A

Sınıfı Biftek Sığır

Filetosu

T-Bone

Tri-Tip

Porterhouse

Etek Biftek

Küçük Kasaba

Romantizmi

Montana Ateşi

Montana Buz

Montana Sıcaklığı

Montana Vahşisi

Montana Madeni

Steele Çiftliği

Mahmuzlu

Dolaşık

Dolaşık

Kementli

Bridgewater County Serisi

Beni Kirli Sür

Beni Zorla Al

Beni Hızlı Tut

Beni

Yakınlaştır

Beni Senin Yap

Beni Çılgınca

Öp

Slate Springs'in Mail Order Gelini Serisi

Şehvetli Bir

Kadın Vahşi Bir

Kadın

Kötü Bir Kadın

Bridgewater Ménage Serisi

Onların Kaçak Gelini

Onların Kaçırılmış Gelini

Onların Yoldan Çıkmış

Gelini Onların Tutsak

Gelini Onların Değerli

Gelini Onların Noel Gelini

Onların İsteksiz Gelini

Onların Çalınmış

Gelini Onların Arsız

Gelini Onların Asi

Gelini Onların

Pervasız **Gelini**

Kanunsuz **Gelinler**

Serisi Kanunla Flört

MMA Dövüşçüsü Romantik Serisi

Onun İçin Savaş

Lenox Çiftliği Kovboyları Serisi

Kovboylar &

Öpücükler

Mahmuzlar &

Saten Dizginler &

Kurdeleler

Markalar &

Fiyonklar

Püsküller &

Danteller

Montana Erkekleri

Serisi Kanun

Adamı Kovboy

Kanun Kaçağı **Tek**

Başına Okunur

İki Kat Lezzetli

Gelin Anlaşması

Ökseotu Evliliği

Sert Aşk

Acımasız

Uykusuz

Geceler

Geçirmek İçin

Benimkiler

Erkek Şekeri - Bir Boyama Kitabı

RENEE ROSE HAKKINDA

USA TODAY BESTSELLING YAZARI RENEE ROSE baskın, pis konuşan alfa kahramanlara bayılıyor! Çeşitli seviyelerde sapkınlık içeren buharlı romantizm kitapları yarım milyondan fazla sattı. Kitapları USA Today's *Happily Ever After* ve *Popsugar*'da yer aldı. 2013'te Eroticon USA'nın Bir Sonraki En İyi Erotik Yazarı seçilen yazar, ayrıca *Spunky and Sassy'nin* Favori Bilimkurgu ve Antoloji yazarı, *The Romance Reviews* En İyi Tarihi Romantizm ve *Spanking Romance Reviews'in* En İyi Bilimkurgu, Paranormal, Tarihi, Erotik, Ageplay ve favori çift ve yazar ödülleri kazandı. Çeşitli antolojilerle *USA Today* listesine beş kez girmiştir.

**Lütfen onu takip
edin: [Bookbub](#) |
[Goodreads](#)**

Renee okuyucularla bağlantı kurmayı seviyor!

www.reneeroseromance.com

reeneorseauthor@gmail.com

VANESSA VALE HAKKINDA

Vanessa Vale, popüler Bridgewater tarihi serisi ve ateşli çağdaş romanlar da dahil olmak üzere seksi aşk romanlarının *USA Today* çok satan yazarıdır. Bir milyondan fazla kitabı satılan Vanessa, sadece aşık olmakla kalmayan, sert bir şekilde aşık olan özür dilemeyen kötü çocuklar hakkında yazıyor. Kitapları dünya çapında birçok dilde e-kitap, basılı, sesli ve hatta çevrimiçi oyun olarak mevcuttur. Vanessa yazmadığı zamanlarda iki erkek çocuk büyütmenin ve düdüklü tencereyle kaç yemek yapabileceğini bulmanın çılgınlığının tadını çıkarıyor. Sosyal medyada çocukları kadar yetenekli olmasa da, okuyucularla etkileşime girmeyi seviyor.

BookBub

Instagram

www.vanessavaleauthor.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.